

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS
UNIVERSITY
OF THRACE

Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών

Αθλητικός Τουρισμός
Οργάνωση Δρωμένων, Χορός

3^ο Συνέδριο Αθλητικού Τουρισμού, Χορού και Αναψυχής (ΑΤΟΧΑ)

-Η Καινοτομία στον Πολιτισμό και τον Τουρισμό ως

Μοχλός Ανάπτυξης

11 & 12 Φεβρουαρίου 2022

Πανεπιστημιούπολη Δ.Π.Θ.

Εγκαταστάσεις Σ.Ε.Φ.Α.Α. & εξ αποστάσεως

Πρακτικά Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού

1ος Τόμος Πρακτικών

Περίληψεις

ISSN 2585-2884

Περιεχόμενα

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ.....	6
ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ	8
ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	9
ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ	9
Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΕΝΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ 10-13 ΕΤΩΝ.....	10
ΦΑΚΙΟΛΑ, Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	10
Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΕΝΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΟΞΥΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΗΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ 10-13 ΕΤΩΝ.....	11
ΦΑΚΙΟΛΑ, Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	11
Η ΘΕΩΡΙΑ ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ.	12
ΣΚΟΥΡΤΗΣ, Κ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	12
Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.	13
ΣΚΟΥΡΤΗΣ, Κ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	13
Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΕΞ΄ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ COVID-19 ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.	14
ΚΟΝΤΟΧΡΗΣΤΟΣ, Β., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	14
Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΞ΄ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ (ΕΠΧ) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ COVID-19.	15
ΚΟΝΤΟΧΡΗΣΤΟΣ, Β., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	15
ΤΟ ΔΡΩΜΕΝΟ ΤΗΣ ΡΟΚΑΣ ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΚΑΣΤΡΟ ΒΟΪΟΥ ΚΟΖΑΝΗΣ. ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ.	16
ΖΑΡΚΟΔΗΜΟΥ, Θ.	16
ΜΕΛΕΤΗ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΒΑΣΙΑΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΣΤΑΣΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΡΥΘΜΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ	17
ΛΑΜΠΡΟΓΕΩΡΓΟΥ, Μ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ., ΑΛΜΠΑΝΙΔΗΣ, Ε., ΠΙΤΣΗ, Α.	17
Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ή ΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΧΟΡΕΥΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ.....	18
ΣΤΑΜΑΤΗΣ, Α., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΠΙΤΣΗ, Α., ΡΟΚΚΑ, ΣΤ., ΤΖΩΓΑ, Α. & ΛΗΜΝΙΩΤΗ, Μ.Ζ.	18
ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΙΝΣΟΝ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ: ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ.....	19
ΓΙΑΖΙΤΖΙΟΓΛΟΥ, Σ., ΜΑΥΡΙΔΟΥ-ΡΟΚΚΑ, ΣΤ., ΠΙΤΣΗ, Α., ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ, Ε., ΒΑΡΣΑΜΗ, Ε., ΤΖΩΓΑ, Α., ΛΗΜΝΙΩΤΗ, Μ.Ζ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., & ΚΑΤΣΑΡΟΥ, Ζ.	19
ΤΟ ΦΥΛΟ ΚΑΙ Η ΗΛΙΚΙΑ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΛΑΤΙΝ ΧΟΡΩΝ.....	20
ΜΠΟΥΚΟΥΡΗ, Μ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΠΙΤΣΗ, Α., ΡΟΚΚΑ, ΣΤ. & ΤΖΩΓΑ, Α.	20
ΤΟ ΦΥΛΟ ΚΑΙ Η ΗΛΙΚΙΑ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΛΑΤΙΝ ΧΟΡΩΝ	21
ΜΠΟΥΚΟΥΡΗ, Μ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΠΙΤΣΗ, Α., ΡΟΚΚΑ, ΣΤ. & ΤΖΩΓΑ, Α.	21
Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ LABANOTATION ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ Ή ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ;.....	22
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, Κ., ΦΟΥΝΤΖΟΥΛΑΣ, Γ., ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ, Χ.	22

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΣΤΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ, ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΣΟΥΦΛΙΩΤΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΠΑΠΠΙΣΙΟΥ	23
ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ, Ε., ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, Σ,	23
Η ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ.....	24
ΚΡΑΒΑΡΙΤΗ, Μ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.	24
ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ	25
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ & ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΡΩΜΕΝΩΝ	25
Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΩΣ ΜΕΣΟ ΑΝΑΨΥΧΗΣ, ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟ	26
ΜΩΡΑΪΤΟΥ, Δ., ΚΩΣΤΑ, Γ.....	26
Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΜΟΡΦΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ COVID-19.....	27
ΔΑΛΔΑΒΕΡΕΝΗΣ, Α., ΜΑΤΣΟΥΚΑ, Ο., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.	27
Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝΣΥΝΕΙΔΗΤΟΤΗΤΑΣ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ YOGA RETREATS.	28
ΖΑΝΝΑ, Α., ΖΑΦΕΙΡΟΥΔΗ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΚΟΥΘΟΥΡΗΣ, Χ.	28
Η ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΙΠΠΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΣΤΗΝ ΙΠΠΑΣΙΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ.....	29
ΜΠΕΛΤΕ, Σ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.	29
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΛΗΜΝΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.....	30
ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ, Ε., ΚΩΣΤΑ. Γ.	30
ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ.	31
ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ, Ε., ΚΩΣΤΑ. Γ.	31
Η ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΠΙΝΓΚ ΠΟΝΓΚ ΣΤΟ ΚΟΖΑΣΡΟΤΣ Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ Η ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΑΥΤΩΝ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ.....	32
ΜΩΡΑΪΤΟΥ Δ., ΚΩΣΤΑ Γ.....	32
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΘΛΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ, ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΥΛΟ.	33
ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ, Α., ΛΑΙΟΣ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ., Γ.	33
ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ COVID-19 ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΘΛΟΥΜΕΝΟΥΣ- ΠΕΛΑΤΕΣ.	34
ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ, Α., ΛΑΙΟΣ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ., Γ.	34
ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ, ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΥΛΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΕ ΚΔΑΠ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΨΥΧΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.	35
ΚΑΤΣΙΝΟΥ, Κ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.	35
Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΝΑΠΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ. 36	
ΜΙΧΑΛΟΥΔΗΣ, Δ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.....	36
ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΨΥΧΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕ ΗΛΙΚΙΕΣ 5-12 ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΥΛΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΕ ΚΔΑΠ.....	37
ΚΑΤΣΙΝΟΥ, Κ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.	37
ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΣΕ ΑΜΕΑ38	
ΠΑΣΧΟΣ, Κ., ΛΑΙΟΣ, Α.	38
ΚΙΝΗΤΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΑμΕΑ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ	39

ΠΑΣΧΟΣ, Κ., ΛΑΙΟΣ, Α.	39
ΚΩΤΣΗΣ Π., ΜΑΤΣΟΥΚΑ Ο., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.	40
Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ 11-12 ΧΡΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥΣ ΣΕ ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΒΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	41
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ, Γ., ΜΑΤΣΟΥΚΑ, Ο., ΤΡΙΚΑΣ, Γ., ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ, Δ., ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ, Ν.	41
ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΣΚΗΣΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΣΕ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ.	42
ΜΠΕΛΤΕ, Σ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.	42
ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ «ΚΙΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ.	43
ΒΑΣΣΟΣ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.	43
ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗ ΗΘΙΚΗ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΤΟΥΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ «ΚΙΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ».	44
ΒΑΣΣΟΣ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε., ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ, Α.....	44
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΟΧΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΡΟΜΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ: ΟΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ.....	45
ΓΚΑΡΑΝΕ, Σ., ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Χ.	45
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΛΗΣΗΣ – ΕΚΓΥΜΝΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ.	46
ΜΑΚΡΥΠΟΥΛΙΑΣ, Δ., ΛΑΙΟΣ, Α., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΜΑΤΣΟΥΚΑ, Ο.	46
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΕΛΑΤΩΝ ΣΕ ΔΡΩΜΕΝΑ ΣΕ ΣΧΟΛΕΣ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΣΤΗ ΜΕΤΑ COVID ΕΠΟΧΗ	47
ΧΑΝΤΖΙΔΟΥ, Κ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΑΣΤΡΕΠΕΛΛΟΣ, Κ.	47
ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΔΡΩΜΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΣΤΗ ΜΕΤΑ COVID ΕΠΟΧΗ.....	48
ΧΑΝΤΖΙΔΟΥ, Κ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΑΣΤΡΕΠΕΛΛΟΣ, Κ.	48
POSTER	49
ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ	49
Η ΑΥΤΟΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΦΗΒΩΝ ΧΟΡΕΥΤΩΝ -ΧΟΡΕΥΤΡΙΩΝ.....	50
ΑΝΤΥΠΑ, Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.....	50
Η ΑΥΤΟΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΦΗΒΩΝ ΧΟΡΕΥΤΩΝ-ΧΟΡΕΥΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.....	51
ΑΝΤΥΠΑ, Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.....	51
«ΚΙΤΙ ΓΟΤΣΑΣ»: ΜΙΑ ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΕΘΙΜΙΚΟΥ ΔΡΩΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΜΩΜΟΓΕΡΩΝ ΣΤΟ ΘΡΥΛΟΡΙΟ ΡΟΔΟΠΗΣ	52
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Θ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ, ΧΡ., ΠΙΤΣΗ, Α., & ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ, Μ.	52
ΧΟΡΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ	53
ΔΑΛΑΣ Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.	53
ΤΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΧΟΡΕΥΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ . Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ.....	54
ΔΑΛΑΣ Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.	54
Η ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΧΟΡΩΝ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ ΠΑΛΜΕΡ – ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ. ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ.....	55
ΑΓΓΕΛΟΥΛΗ Α. , ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.	55
Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΟΡΟΥ ΒΥΤΟΗ ΤΟΥ ΗΙΙΚΑΤΑ ΤΑΤΣΥΜΙ	56

ΑΓΓΕΛΟΥΛΗ Α. , ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.	56
POSTER	57
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ & ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΡΩΜΕΝΩΝ	57
Η ΑΝΑΜΕΙΞΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΤΟΥ COVID-19.....	58
ΚΑΡΑΛΙΔΟΥ, Σ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.	58
Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ. ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΒΛΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ;	59
ΚΑΡΑΛΙΔΟΥ, Σ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.	59
ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ: Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ	60
ΚΟΨΑΣ, Δ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.....	60
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΟΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΓΙΑ ΑΝΑΨΥΧΗ ΝΗΠΙΩΝ	61
ΚΟΨΑΣ, Δ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.....	61
ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ) ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ.	62
ΚΑΡΑΜΠΑΤΖΑΚΗ, Σ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.....	62
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΣΕ ΠΙΘΑΝΗ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ. ΠΟΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ;.....	63
ΚΑΡΑΜΠΑΤΖΑΚΗ, Σ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.....	63
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΑΓΩΝΩΝ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ. ΠΟΙΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΒΛΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΤΟΥΣ; ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ.....	64
ΤΣΙΚΑ, Δ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.	64
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ SUPERLEAGUE 2 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ (ΕΚΕ) ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΟΥΣ. ΜΠΟΡΕΙ ΑΥΤΗ Η ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΝΑ ΕΠΗΡΕΑΣΕΙ ΤΗΝ ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΘΛΩΝ;.....	65
ΤΣΙΚΑ, Δ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.	65

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ

Πρόεδρος Οργανωτικής Επιτροπής

Γουλιμάρης Δημήτριος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Μέλη Οργανωτικής Επιτροπής

Αλμπανίδης Ευάγγελος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Αντωνίου Παναγιώτης, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Αστραπέλλος Κωνσταντίνος, Διδάσκων Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Δούδα Ελένη, Κοσμήτορας, Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Κώστα Γεώργιος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Λιονάκη Σοφία, Γραμματειακή Υποστήριξη του ΠΜΣ Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Ματσούκα Ουρανία, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Μπούνα Ανδρομάχη, Διδάκτωρ Κοινωνιολογίας Παν/μιο Ιωαννίνων

Νάσιου Ελπινίκη, Μεταπτυχιακή Φοιτήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Τριγώνης Ιωάννης, Μέλος ΕΕΠ, Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Τσίτσκαρη Ευστρατία, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Πασχαλίδου Κατερίνα, Υποψ. Διδάκτωρ Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Υφαντίδου Γεωργία, Επίκουρη Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Φιλίππου Φίλιππος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Επιστημονική Επιτροπή

Αλμπανίδης Ευάγγελος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Αντωνίου Παναγιώτης, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Γουλιμάρης Δημήτριος, Αναπληρωτής Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Δέρρη Βασιλική, Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Δούδα Ελένη, Κοσμήτορας, Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Κουτσούμπα Μαρία, Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Ε.Κ.Π.Α.

Κώστα Γεώργιος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Λάιος Αθανάσιος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Ματσούκα Ουρανία, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Μάργαρη Ζωή, Εντεταλμένη Ερευνήτρια Κέντρον Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας -

Ακαδημία Αθηνών

Μπάτσιου Σοφία, Επίκουρη Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Μπεμπέτσος Ευάγγελος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Πίτση Αθηνά, Διδακτικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό ΠΔ 407, Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Ρόκκα Στυλιανή, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Τριγώνης Ιωάννης, Μέλος ΕΕΠ, Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Τσίτσκαρη Ευστρατία, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Υφαντίδου Γεωργία, Επίκουρη Καθηγήτρια Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

Φιλίππου Φίλιππος, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Αγαπητοί φίλοι, αγαπητές φίλες,

στην εποχή των ραγδαίων αλλαγών που διανύουμε η καινοτομία αποτελεί κρίσιμο παράγοντα προόδου και ανάπτυξης. Ο πολιτισμός και ο τουρισμός είναι πεδία εφαρμογής καινοτόμων πρακτικών και ιδεών.

Το 3ο Συνέδριο Αθλητικού Τουρισμού, Χορού και Αναψυχής συνδέεται με τις δράσεις του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών "Αθλητικός Τουρισμός, Οργάνωση Δρωμένων, Χορός" της Σ.Ε.Φ.Α.Α. του Δ.Π.Θ. Μέσω της διεπιστημονικής προσέγγισης του Χορού και του Αθλητικού Τουρισμού επιδιώκεται η αλληλεπίδραση με άλλους κλάδους των επιστημών.

Στα πλαίσια του Συνεδρίου πραγματοποιήθηκε η παρουσίαση εξήντα τεσσάρων επιστημονικών εργασιών, πέντε σεμιναρίων, δυο ειδικών ομιλιών και μιας στρογγυλής τράπεζας. Οι πολλαπλές δράσεις του Συνεδρίου και η αυξημένη συμμετοχή, κυρίως νέων ερευνητών, αντικατοπτρίζουν την δυναμική των δυο γνωστικών αντικειμένων.

8

Η συνεχής αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού που απασχολείται στους τομείς του Χορού και του Αθλητικού Τουρισμού αποτελεί σταθερό και διαρκή στόχο μας γεγονός που μας δεσμεύει για την συνέχιση των προσπαθειών μας.

Εκ μέρους της Οργανωτικής Επιτροπής
Δημήτρης Γουλιμάρης
Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.
Πρόεδρος Ο.Ε.

ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΕΝΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΔΕΞΙΟΤΗΤΕΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ 10-13 ΕΤΩΝ.

THE EFFECT OF AN EDUCATIONAL GREEK TRADITIONAL DANCE PROGRAMM IN EMPATHY AND COOPERATIVE SKILLS IN CHILDREN 10-13 YEARS OLD.

ΦΑΚΙΟΛΑ, Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
FAKIOULA, E., GOULIMARIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας είναι η διερεύνηση της επίδρασης ενός εκπαιδευτικού προγράμματος ελληνικών παραδοσιακών χορών, στην ανάπτυξη κοινωνικών δεξιοτήτων και ειδικά στην ενσυναίσθηση και στις συνεργατικές δεξιότητες, σε παιδιά ηλικίας 10-13 ετών. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν συνολικά 94 μαθητές/τριες, 39 μαθητές (41,4%) και 55 μαθήτριες (51,7%), από 10 έως 13 ετών χωρισμένοι σε δυο ομάδες τυχαία. Η πειραματική ομάδα αποτελείται από 46 μαθητές/τριες και ακολούθησε 60λεπτο παρεμβατικό πρόγραμμα ελληνικών παραδοσιακών χορών, δύο φορές την εβδομάδα για 3 μήνες. Η ομάδα ελέγχου αποτελείται από 48 μαθητές/τριες και δεν συμμετείχε σε καμία συστηματική φυσική δραστηριότητα. Χρησιμοποιήθηκαν οι παράγοντες «συνεργατικές δεξιότητες» και «ενσυναίσθηση» από το ερωτηματολόγιο «Κλίμακα Κοινωνικής Συμπεριφοράς στο Σχολείο (School Social Behavior Scale, SSBS)» του Merrell (1993). Η εγκυρότητα και η αξιοπιστία του ερωτηματολογίου έχει ελεγχθεί στον ελληνικό χώρο (Μαγκώτσιου & Γούδα, 2006) και έχει χρησιμοποιηθεί για τον ελληνικό πληθυσμό και σε άλλες έρευνες που εξετάζουν τις κοινωνικές δεξιότητες των παιδιών (Κατσάνος, Κούβελας, Σαμαρά, & Χασάνδρα, 2008; Goudas & Magotsiou, 2009). Οι παράγοντες του ερωτηματολογίου παρουσίασαν ικανοποιητική αξιοπιστία ($\alpha > .77$). Έγινε μία μέτρηση στην αρχή και μία στο τέλος του προγράμματος. Από την One-Way ANOVA για τους δυο παράγοντες του ερωτηματολογίου δεν παρουσιάστηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των δυο ομάδων στην αρχική μέτρηση. Για να διαπιστωθεί εάν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των δυο ομάδων, καθώς και μεταξύ των μετρήσεων για κάθε ένα παράγοντα του ερωτηματολογίου πραγματοποιήθηκε ανάλυση διακύμανσης ως προς δυο παράγοντες εκ των οποίων ο ένας είναι επαναλαμβανόμενος. Από τα αποτελέσματα για τους δυο παράγοντες από την 1^η στη 2^η μέτρηση, φάνηκε το εκπαιδευτικό πρόγραμμα ελληνικών παραδοσιακών χορών να συνέβαλε κατά πολύ στην ανάπτυξη της «ενσυναίσθησης» και των «συνεργατικών δεξιοτήτων» των μαθητών/τριών της πειραματικής ομάδας. Όσον αφορά την διαφοροποίηση μεταξύ των ομάδων κατά την 2^η μέτρηση, παρουσιάστηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές, με την πειραματική ομάδα να εμφανίζει μεγαλύτερες τιμές για τους δυο παράγοντες: «συνεργατικές δεξιότητες»: πειραματική ομάδα (Μ.Ο=4,83, Τ.Α=,21, ομάδα ελέγχου (Μ.Ο=4,5 Τ.Α=,38) και «ενσυναίσθηση»: πειραματική ομάδα (Μ.Ο=4,74, Τ.Α=,22) ομάδα ελέγχου (Μ.Ο=4,42 Τ.Α=,38). Από τα αποτελέσματα της έρευνας συμπεραίνεται ότι το εκπαιδευτικό πρόγραμμα ελληνικών παραδοσιακών χορών συνέβαλε θετικά στις «συνεργατικές δεξιότητες» και στην «ενσυναίσθηση».

Λέξεις κλειδιά: ελληνικός παραδοσιακός χορός, κοινωνικές δεξιότητες, ενσυναίσθηση, συνεργατικές δεξιότητες.

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΕΝΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ ΣΤΗΝ ΟΞΥΘΥΜΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΑΝΑΣΤΑΤΩΣΗΣ ΣΕ ΠΑΙΔΙΑ 10-13 ΕΤΩΝ.

THE EFFECT OF AN EDUCATIONAL GREEK TRADITIONAL DANCE PROGRAMM IN QUICK TEMPEREDNESS AND DISRUPTIVENESS IN CHILDREN 10-13 YEARS OLD.

ΦΑΚΙΟΛΑ, Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.

FAKIOΛA, E., GOULIMARIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας είναι η διερεύνηση της επίδρασης ενός εκπαιδευτικού προγράμματος ελληνικών παραδοσιακών χορών, στις κοινωνικές δεξιότητες και ειδικά στην «οξύθυμία» και στην «πρόκληση αναστάτωσης» σε παιδιά ηλικίας 10-13 ετών. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 94 μαθητές/τριες, 39 αγόρια (41,4%) και 55 κορίτσια (51,7%), από 10 έως 13 ετών χωρισμένοι σε δυο ομάδες τυχαία. Η πειραματική ομάδα αποτελείται από 46 μαθητές/τριες και ακολούθησε 60λεπτο παρεμβατικό πρόγραμμα ελληνικών παραδοσιακών χορών, δύο φορές την εβδομάδα για 3 μήνες. Η ομάδα ελέγχου αποτελείται από 48 μαθητές/τριες και δεν συμμετείχε σε καμία συστηματική φυσική δραστηριότητα. Χρησιμοποιήθηκαν οι παράγοντες «οξύθυμία» και «πρόκληση αναστάτωσης» από το ερωτηματολόγιο «Κλίμακα Κοινωνικής Συμπεριφοράς στο Σχολείο (School Social Behavior Scale, SSBS)» του Merrell (1993). Η εγκυρότητα και η αξιοπιστία του ερωτηματολογίου έχει ελεγχθεί στον ελληνικό χώρο (Μαγκώτσιου & Γούδα, 2006) και έχει χρησιμοποιηθεί για τον ελληνικό πληθυσμό και σε άλλες έρευνες που εξετάζουν τις κοινωνικές δεξιότητες των παιδιών (Κατσάνος, Κούβελας, Σαμαρά, & Χασάνδρα, 2008; Goudas & Magotsiou, 2009). Οι παράγοντες του ερωτηματολογίου παρουσίασαν ικανοποιητική αξιοπιστία ($\alpha > .77$). Έγινε μία μέτρηση στην αρχή και μία στο τέλος του προγράμματος. Από την One-Way ANOVA για τους δυο παράγοντες του ερωτηματολογίου δεν παρουσιάστηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των δυο ομάδων στην αρχική μέτρηση. Για να διαπιστωθεί εάν υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των δυο ομάδων, καθώς και μεταξύ των μετρήσεων για κάθε ένα παράγοντα του ερωτηματολογίου πραγματοποιήθηκε ανάλυση διακύμανσης ως προς δυο παράγοντες, εκ των οποίων ο ένας είναι επαναλαμβανόμενος. Από τα αποτελέσματα για τους δύο παράγοντες από την 1^η στη 2^η μέτρηση, φάνηκε το εκπαιδευτικό πρόγραμμα ελληνικών παραδοσιακών χορών να συνέβαλε στην μείωση της «οξύθυμίας» και της «πρόκλησης αναστάτωσης» των μαθητών/τριών της πειραματικής ομάδας. Όσον αφορά την διαφοροποίηση μεταξύ των ομάδων για τον παράγοντα «οξύθυμία» κατά την 2^η μέτρηση υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές, πειραματική ομάδα: (M.O= 1,17, T.A=,31), ομάδα ελέγχου: (M.O=1,33, T.A=,33). Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι το εκπαιδευτικό πρόγραμμα ελληνικών παραδοσιακών χορών συνέβαλε στην μείωση της «οξύθυμίας» και της «πρόκλησης αναστάτωσης».

Λέξεις κλειδιά: ελληνικός παραδοσιακός χορός, κοινωνικές δεξιότητες, οξύθυμία, πρόκληση αναστάτωσης.

Η ΘΕΩΡΙΑ ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ.

THE THEORY OF PLANNED BEHAVIOR AND PARTICIPANTS IN GREEK TADITIONAL DANCE COURCES BEFORE THE PANDEMIC.

ΣΚΟΥΡΤΗΣ, Κ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.

SKOURTIS, K., GOULIMARIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η Θεωρία της Σχεδιασμένης Συμπεριφοράς είναι ένα από τα κοινωνικο-ψυχολογικά μοντέλα που χρησιμοποιούνται περισσότερο και στοχεύουν στην εξήγηση και πρόβλεψη της ανθρώπινης συμπεριφοράς μέσα σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο. Σκοπός της έρευνας ήταν να διαπιστωθεί το επίπεδο των παραγόντων της Θεωρίας Σχεδιαζόμενης Συμπεριφοράς για άτομα που συμμετείχαν πριν την πανδημία σε μαθήματα ελληνικού παραδοσιακού χορού. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 110 ενήλικες διαφόρων ηλικιών που κατοικούν μόνιμα στον Νομό Αργολίδος. Για τη συλλογή των δεδομένων αξιοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο σχεδιασμένης συμπεριφοράς των Ajzen & Madden (1986), όπως αυτό μεταφράστηκε στη ελληνική γλώσσα και ελέγχθηκε ως προς την αξιοπιστία του από τον Theodoraki (1994). Το ερωτηματολόγιο περιλάμβανε τους παράγοντες «πρόθεση», «στάση», «πληροφόρηση», «γνώση», «αυτό-ταυτότητα», «δύναμη στάσεων» και «κοινωνικά πρότυπα», που λάμβαναν απαντήσεις μέσω 7-θμιας κλίμακας Likert. Οι παράγοντες του ερωτηματολογίου παρουσίασαν ικανοποιητική αξιοπιστία ($\alpha > .82$). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, οι συμμετέχοντες καταγράφουν υψηλότερα επίπεδα στους παράγοντες «Στάσεις» ($MO=5.95$, $TA=1.15$), «Αυτό-ταυτότητα» ($MO=5.67$, $TA=1.56$), «Δύναμη στάσεων» ($MO=5.56$, $TA=1.49$) και «Πρόθεση» ($MO=5.54$, $TA=1.62$). Ακολουθούν οι παράγοντες «Κοινωνικά πρότυπα» ($MO=4.94$, $TA=1.28$) και «Πληροφόρηση» ($MO=4.68$, $TA=1.77$), ενώ ελαφρώς άνω του μετρίου επιπέδου αξιολογείται ο παράγοντας «Γνώσεις» ($MO=4.05$, $TA=1.53$). Από τα αποτελέσματα φαίνεται ότι οι άνθρωποι που συμμετείχαν σε μαθήματα ελληνικών παραδοσιακών χορών πριν την πανδημία έχουν αρκετά θετική στάση απέναντι στη συγκεκριμένη δραστηριότητα, παρ' όλη την πρωτόγνωρη κατάσταση της υγειονομικής κρίσης, και προτίθενται να τη συνεχίσουν σε μεγάλο βαθμό. Παρόλα αυτά, καθώς η γνώση και η πληροφόρηση των συμμετεχόντων κινούνται σε μέτρια επίπεδα, θα ήταν χρήσιμο οι ιθύνοντες να παρέχουν καλύτερη πληροφόρηση σχετικά με τα μαθήματα ελληνικών παραδοσιακών χορών. Συμπερασματικά, φαίνεται ότι η κατάσταση της πανδημίας ναι μεν έφερε αλλαγές στην εν λόγω ενασχόληση αλλά δεν φαίνεται ότι προκάλεσε σημαντική αλλαγή στον τρόπο που την αντιμετωπίζουν οι ίδιοι οι άνθρωποι που ασχολούνται με τον ελληνικό παραδοσιακό χορό.

12

Λέξεις κλειδιά: Ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί, Πανδημία, Θεωρία Σχεδιαζόμενης Συμπεριφοράς

Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΣΧΕΔΙΑΖΟΜΕΝΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.

THE THEORY OF PLANNED BEHAVIOR OF PARTICIPANTS IN GREEK TRADITIONAL DANCE COURSES BEFORE THE PANDEMIC AND THEIR DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS.

ΣΚΟΥΡΤΗΣ, Κ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
SKOURTIS, K., GOULIMARIS, D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η Θεωρία της Σχεδιαζόμενης Συμπεριφοράς βασίζεται στην υπόθεση ότι οι άνθρωποι συνήθως συμπεριφέρονται με λογικό τρόπο και στο ότι η συμπεριφορά τους βασίζεται στις διαθέσιμες πληροφορίες και στην αποτίμηση των επιπτώσεων των δράσεων τους. Σκοπός της έρευνας ήταν να διαπιστωθεί κατά πόσο τα δημογραφικά χαρακτηριστικά (φύλο, ηλικία, εκπαίδευση, οικογενειακή κατάσταση) διαφοροποιούν τους παράγοντες της Θεωρίας Σχεδιαζόμενης Συμπεριφοράς, για άτομα που συμμετείχαν πριν την πανδημία σε μαθήματα ελληνικού παραδοσιακού χορού. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 110 ενήλικες διαφόρων ηλικιών που κατοικούν μόνιμα στον Νομό Αργολίδος. Για τη συλλογή των δεδομένων αξιοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο σχεδιασμένης συμπεριφοράς των Ajzen & Madden (1986), όπως αυτό μεταφράστηκε στη ελληνική γλώσσα και ελέγχθηκε ως προς την αξιοπιστία του από τον Theodoraki (1994). Το ερωτηματολόγιο περιλάμβανε τους παράγοντες «πρόθεση», «στάση», «πληροφόρηση», «γνώση», «αυτό-ταυτότητα», «δύναμη στάσεων» και «κοινωνικά πρότυπα», που λάμβαναν απαντήσεις μέσω 7-θμιας κλίμακας Likert. Οι παράγοντες του ερωτηματολογίου παρουσίασαν ικανοποιητική αξιοπιστία ($\alpha > .82$). Για να ελεγχθεί εάν προκύπτουν στατιστικά σημαντικές διαφοροποιήσεις στους παράγοντες της Θεωρίας της Σχεδιαζόμενης Συμπεριφοράς λόγω των δημογραφικών χαρακτηριστικών του δείγματος, πραγματοποιήθηκαν t-test για ανεξάρτητα δείγματα και έλεγχοι διακύμανσης ANOVA. Από τα αποτελέσματα προκύπτει ότι το φύλο είναι παράγοντας διαφοροποίησης, με τις γυναίκες να εμφανίζουν υψηλότερα επίπεδα στους παράγοντες «Στάσεις», «Δύναμη Στάσεων», «Πληροφόρηση» και «Γνώσεις» σε σχέση με τους άνδρες. Η οικογενειακή κατάσταση δεν διαφοροποιεί κανένα παράγοντα. Η ηλικία διαφοροποιεί τον παράγοντα «Πληροφόρηση», με τους συμμετέχοντες ηλικίας 21-30 ετών να καταγράφουν το υψηλότερο και τους 51-60 ετών το χαμηλότερο επίπεδο πληροφόρησης. Το επίπεδο εκπαίδευσης διαφοροποιεί τον παράγοντα «Κοινωνικά πρότυπα», με χαμηλότερα επίπεδα να παρατηρούνται στους αποφοίτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, σε σύγκριση με τους αποφοίτους τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και κατόχους μεταπτυχιακών ή διδακτορικών, που μεταξύ τους δεν διαφέρουν σημαντικά. Λαμβάνοντας υπόψη τις εν λόγω διαφοροποιήσεις, προκύπτει η ανάγκη διακριτής αντιμετώπισης των συμμετεχόντων σε μαθήματα ελληνικού παραδοσιακού χορού από τους ιθύνοντες, ώστε να επηρεάσουν τη στάση τους ως προς τη συμμετοχή στα μαθήματα παρά τις συνθήκες της πανδημίας.

13

Λέξεις κλειδιά: Ελληνικοί παραδοσιακοί χοροί, Πανδημία, Θεωρία Σχεδιαζόμενης Συμπεριφοράς, Δημογραφικά Χαρακτηριστικά

Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΕΞ' ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥΣ ΧΟΡΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ COVID-19 ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ.

THE REGULATION OF EMOTION OF PEOPLE WHO ATTENDED DISTANCE GREEK TRADITIONAL DANCES DURING THE PERIOD OF COVID-19 AND THEIR DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS.

KONTOXPHISTOS, B., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
KONTOCHRISTOS V., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας εργασίας ήταν να διαπιστωθεί αν τα δημογραφικά χαρακτηριστικά (φύλο, ηλικία, εκπαίδευση) διαφοροποιούν την ρύθμιση συναισθήματος σε άτομα που παρακολούθησαν εξ αποστάσεως Ελληνικούς Παραδοσιακούς Χορούς (ΕΠΧ) κατά την περίοδο του covid – 19. Το δείγμα της έρευνας αποτελούσαν 134 συμμετέχοντες χωρισμένοι σε δύο ομάδες με 64 ενήλικες χορευτές/τριες που έκαναν εξ' αποστάσεως ΕΠΧ στην περίοδο της καραντίνας διάρκειας 9 μηνών και με συχνότητα 2 ώρες την εβδομάδα και 71 συμμετέχοντες που δεν έκαναν κάποια συστηματική φυσική δραστηριότητα. Το ερευνητικό εργαλείο που χρησιμοποιήθηκε ήταν το ερωτηματολόγιο Ρύθμισης του Συναισθήματος (Emotion Regulation Questionnaire) (Gross & John, 2003) όπως προσαρμόστηκε στον Ελλαδικό χώρο από τους Καφέτσιος και Λουμάκου (2007). Πρόκειται για μια αυτό-αναφορική κλίμακα 10 ερωτήσεων που περιλαμβάνει δυο υποκλίμακες, τη γνωστική αναπλαισίωση και την εκφραστική καταστολή. Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν μέσω μιας 7-θμιας κλίμακας Likert. Οι υποκλίμακες του ερωτηματολογίου παρουσίασαν ικανοποιητική αξιοπιστία ($\alpha > .60$). Διενεργήθηκαν στατιστικοί έλεγχοι για το φύλο (t-test) και για την ηλικία και εκπαίδευση (one – way Anova) για κάθε ομάδα χωριστά. Από τα αποτελέσματα της ανάλυσης διαπιστώθηκε ότι δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των ηλικιακών ομάδων τόσο στην ομάδα που παρακολουθούσε μαθήματα ΕΠΧ εξ αποστάσεως όσο και στην ομάδα που δεν έκανε κάποια συστηματική φυσική δραστηριότητα. Αντίστοιχα αποτελέσματα βρέθηκε να έχουμε και για την εκπαίδευση όπου δε διαπιστώθηκε να υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των εκπαιδευτικών βαθμίδων. Στατιστικά σημαντική διαφορά προέκυψε μόνο ως προς το φύλο στη δεύτερη ομάδα με τους άνδρες να παρουσιάζουν υψηλότερες τιμές στην στρατηγική της εκφραστικής καταστολής (M.O= 5.56, T.A=0.3) έναντι των γυναικών που παρουσίασαν (M.O= 5.21, T.A.=0.5). Όπως διαπιστώθηκε τα δημογραφικά χαρακτηριστικά (φύλο, ηλικία, εκπαίδευση) δε φάνηκε να επηρεάζουν σημαντικά ποια στρατηγική θα κάνουν περισσότερο χρήση οι συμμετέχοντες για τη ρύθμιση του συναισθήματος, την γνωστική αναπλαισίωση ή την εκφραστική καταστολή. Τα υψηλά επίπεδα γνωστικής αναπλαισίωσης έχουν θετικό αποτέλεσμα στη διάθεση του ατόμου και στις σχέσεις με άλλους ανθρώπους ενώ τα υψηλά επίπεδα εκφραστικής καταστολής αρνητικό.

Λέξεις κλειδιά: ρύθμιση , συναισθημα, παραδοσιακός χορός, γνωστική αναπλαισίωση, εκφραστική καταστολή, φύλο, ηλικία, εκπαίδευση.

Η ΡΥΘΜΙΣΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΝ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΞ΄ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΧΟΡΩΝ (ΕΠΧ) ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΟΥ COVID-19.

THE REGULATION OF EMOTION OF PEOPLE WHO ATTENDED DISTANCE GREEK TRADITIONAL DANCES DURING THE PERIOD OF COVID -19.

KONTOXΡΗΣΤΟΣ, Β., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
KONTOCHRISTOS V., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η Ρύθμιση του συναισθήματος είναι η ικανότητα του ατόμου να αντιλαμβάνεται και να διαχειρίζεται την συναισθηματική του κατάσταση ανάλογα με τις υπάρχουσες συνθήκες. Στόχος της έρευνας ήταν να μελετήσει αν τα άτομα που συμμετείχαν σε εξ αποστάσεως μαθήματα ΕΠΧ την περίοδο του covid-19 διαφοροποιούνται ως προς την ρύθμιση του συναισθήματος σε σχέση με όσους δεν συμμετείχαν σε κάποια συστηματική φυσική δραστηριότητα. Το δείγμα της έρευνας αποτελούσαν 134 συμμετέχοντες χωρισμένοι σε δύο ομάδες: 64 ενήλικες χορευτές/τριες οι οποίοι έκαναν εξ'αποστάσεως ΕΠΧ στην περίοδο της καραντίνας διάρκειας 9 μηνών με συχνότητα 2 ώρες την εβδομάδα και 71 συμμετέχοντες οι οποίοι δεν έκαναν κάποια συστηματική φυσική δραστηριότητα. Το ερευνητικό εργαλείο που χρησιμοποιήθηκε ήταν το ερωτηματολόγιο Ρύθμισης του Συναισθήματος (Emotion Regulation Questionnaire) (Gross & John, 2003) όπως προσαρμόστηκε στον Ελλαδικό χώρο από τους Καφέτσιος και Λουμάκου (2007). Πρόκειται για μια αυτό-αναφορική κλίμακα 10 ερωτήσεων που περιλαμβάνει δυο υποκλίμακες, την γνωστική αναπλαισίωση και την εκφραστική καταστολή. Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν μέσω μιας 7-θμιας κλίμακας Likert. Οι υποκλίμακες του ερωτηματολογίου παρουσίασαν ικανοποιητική αξιοπιστία ($\alpha > .60$). Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία περιγραφικής στατιστικής (μέσος όρος, τυπική απόκλιση) και t-test. Από τα αποτελέσματα προέκυψαν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των δυο ομάδων και για τις δυο υποκλίμακες. Η ομάδα που παρακολουθούσε εξ'αποστάσεως μαθήματα ΕΠΧ είχε υψηλότερες τιμές στην στρατηγική της γνωστικής αναπλαισίωσης ($MO=5.71$, $TA=.71$) και χαμηλότερες στην εκφραστική καταστολή ($MO=3.62$, $TA=1.04$). Το αντίστροφο φάνηκε να συνέβη στην ομάδα που δεν έκανε κάποια συστηματική δραστηριότητα και σημείωσε χαμηλότερη τιμή στην γνωστική αναπλαισίωση ($MO=5.18$, $TA=.47$) και υψηλότερη στην εκφραστική καταστολή ($MO=5.32$, $TA=.53$). Από τα παραπάνω προκύπτει ότι οι συμμετέχοντες που έκαναν μαθήματα εξ'αποστάσεως παραδοσιακών χορών εκφράζουν περισσότερα θετικά συναισθήματα, αλληλεπιδρούν περισσότερο και βιώνουν λιγότερα συμπτώματα κατάθλιψης και γενικά είναι πιο ευτυχισμένοι. Όσον αφορά τα άτομα που δεν παρακολουθούσαν κάποια δραστηριότητα φάνηκε να βιώνουν περισσότερα αρνητικά συναισθήματα, να αγχώνονται πιο εύκολα και να σκέφτονται αρνητικές καταστάσεις.

Λέξεις κλειδιά: ρύθμιση , συναισθημα, παραδοσιακός χορός, γνωστική αναπλαισίωση, εκφραστική καταστολή.

ΤΟ ΔΡΩΜΕΝΟ ΤΗΣ ΡΟΚΑΣ ΣΤΟ ΜΙΚΡΟΚΑΣΤΡΟ ΒΟΪΟΥ ΚΟΖΑΝΗΣ. ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ.

THE RITUAL OF 'ROKA' IN ΜΙΚΡΟΚΑΣΤΡΟ OF VOIO- KOZANI. CONTEMPORARY CONTEXT AND PRACTICES.

ΖΑΡΚΟΔΗΜΟΥ, Θ.
ZARKODIMOU, Th.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
NATIONAL AND KAPODISTRIAN UNIVERSITY OF ATHENS

Τα λαϊκά χορευτικά δρώμενα συνιστούν δυναμικές πολιτισμικές μορφές με σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της ταυτότητας μιας τοπικής κοινωνίας. Η παρούσα εργασία πραγματεύεται το χορευτικό δρώμενο της «Ρόκας» στην κοινότητα του Μικροκάστρου Βοΐου Κοζάνης. Αποτελεί μια κομβική διαβατήρια τελετή στην ευρύτερη περιοχή του Βοΐου Κοζάνης με ιδιαίτερη κοινωνική σημασία διότι σηματοδοτεί το πέρασμα από τον χειμώνα στην άνοιξη. Επιπλέον, η τέλεση/αναπαράσταση της συγκεκριμένης τελετουργίας κινητοποιεί την τοπική κοινότητα σε πολλά επίπεδα και την ανασυγκροτεί σε συμβολικό επίπεδο. Σκοπός της έρευνας είναι η εξέταση των νέων επιτελεστικών και κοινωνικών πρακτικών που αναδύονται στο σύγχρονο πλαίσιο, καθώς και τους συνακόλουθους μετασχηματισμούς τους σε σχέση με το παρελθόν. Η πρωτοτυπία της έγκειται στο γεγονός ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία έρευνα σχετική με το συγκεκριμένο δρώμενο σε αυτή την κοινότητα, καθώς και στην ευρύτερη περιοχή. Κύρια μεθοδολογική επιλογή είναι η εθνογραφική μέθοδος. Για τη συλλογή των δεδομένων αξιοποιήθηκαν πρωτογενείς και δευτερογενείς πηγές, δηλαδή τα δεδομένα που συνελέγησαν από την επιτόπια έρευνα και τις συνακόλουθες τεχνικές, όπως τη συμμετοχική παρατήρηση και τη συνέντευξη. . Διερευνήθηκε ο χορός ως μέρος του δρωμένου, η δυναμική του δρωμένου και η συμβολή του στη συγκρότηση της τοπικής πολιτισμικής ταυτότητας αλλά και η επίδρασή του στην τουριστική ανάπτυξη της περιοχής. Η έρευνα ανέδειξε την πολυεπίπεδη σημασία του δρωμένου της Ρόκας τόσο ως πρακτική αναβίωσης όσο και ως δυναμικός μηχανισμός τουριστικής και οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής.

16

Λέξεις κλειδιά: Παραδοσιακός χορός, Χορευτικό δρώμενο, Κοινότητα, Παράδοση, Ταυτότητα.

ΜΕΛΕΤΗ ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΠΥΡΟΒΑΣΙΑΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ: Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΕΚΣΤΑΣΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΡΥΘΜΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ

STUDY OF RITUAL PRACTICES OF FIREWALKING AROUND THE GLOBE: THE ROLE OF ECSTASY AND ITS RHYTHMIC MOVEMENT

ΛΑΜΠΡΟΓΕΩΡΓΟΥ, Μ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ., ΑΛΜΠΑΝΙΔΗΣ, Ε., ΠΙΤΣΗ, Α.
LAMPROGEORGOU, M., GOULIMARIS, D., ALBANDIS, E., PITSI, A.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η διαπολιτισμική διάχυση της τελετουργικής συμπεριφοράς σε πρακτικές πυροβασίας ήγειρε πάντοτε ερωτήματα σχετικά με τους λόγους και τους τρόπους ύπαρξής της στις ανθρώπινες κοινωνίες. Στόχος της παρούσας βιβλιογραφικής ανασκόπησης είναι αφενός η ανάδειξη της τελετουργικής συμπεριφοράς κατά τη διάρκεια της πυροβασίας σε σχέση με τα κίνητρα συμμετοχής και τη βιωμένη συλλογική ταυτότητα, αφετέρου ο ρόλος του εκστασιασμού και της ένρυθμης κίνησης. Για τον σκοπό αυτό πραγματοποιήθηκε αναζήτηση δημοσιεύσεων σε επιστημονικά περιοδικά, πρακτικών συνεδρίων, βιβλίων κι ερευνητικών διδακτορικών ή μεταπτυχιακών διατριβών στην ελληνική και την αγγλική γλώσσα, με ημερομηνία δημοσίευσης την τελευταία τριαντακονταετία. Έλαβε χώρα σε βάσεις δεδομένων Hellenic Academic Libraries, Open University, Αποθετήριο «Κάλλιπος», JSTOR, Eduroam, Scopus, Elsevier, Science, Direct, MDPI, σε μηχανές αναζήτησης (Google Scholar, Research Gate), καθώς και σε βιβλιοθήκες (Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, Εθνικό Αρχείο Διδακτορικών Διατριβών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων). Συνδυάστηκαν ως λέξεις-κλειδιά με την ενδιάμεση χρήση «και/and», «ή/or», οι λέξεις «πυροβασία/firewalking», «ακραία τελετουργικά/extreme rituals» «έκσταση, εκστασιασμός/trance», «ένρυθμη, ρυθμική κίνηση/rhythmic movement», «ενσώματη κίνηση/embodied movement», «συγχρονική κίνηση/synchronous movement». Από την αρχική αναζήτηση της βιβλιογραφίας προέκυψαν 70 δημοσιεύματα, εκ των οποίων 30 απορρίφθηκαν λόγω χαμηλής σχετικότητας. Οι μελέτες στην ελληνική ήταν ελάχιστες σε σύγκριση με την ξενόγλωσση αγγλική βιβλιογραφία, στην οποία και βασίζεται το μεγαλύτερο μέρος της έρευνας. Για την αποτελεσματικότερη οργάνωση των πηγών, αξιοποιήθηκε το πρόγραμμα Mendeley Reference Manager. Από τα αποτελέσματα διαπιστώθηκε πως α) η συμμετοχή στη δυσφορική τελετουργία έχει αφενός ως κίνητρο την εξασφάλιση ευεργετικών επιδράσεων σε ατομικό (κοινωνική αναγνώριση) και συλλογικό (ανταποδοτική προστασία) επίπεδο, αφετέρου ενισχύει την συλλογική ταυτότητα μέσω σηματοδότησης της δέσμευσης (ritual signaling), διαμόρφωσης ισχυρών συναισθηματικών δεσμών και ενδυνάμωσης της συνεργατικής και φιλοκοινωνικής συμπεριφοράς, β) η έκσταση βιώνεται ως αίσθημα διέγερσης με καθαρτικές συνέπειες και μακροπρόθεσμα οφέλη στην ψυχολογική υγεία, λαμβάνοντας χοροθεραπευτικές διαστάσεις, γ) οι ένρυθμες κινήσεις στο εσωτερικό των τελετουργιών πυροβασίας σχετίζονται με τον ομαδικό συντονισμό (συγχρονισμός κι εναρμόνιση), την ομαδική κάθαρση (συγχρονισμός συναισθημάτων) και μπορούν να εκληφθούν ως αισθητήρια ερεθίσματα διαχείρισης του αγχώγονου τελετουργικού πλαισίου. Συμπερασματικά, στην τελετουργική πυροβασία συγκαταλέγονται γνωστικά και συμπεριφορικά παγκόσμια μοτίβα, ενώ αισθήματα διέγερσης και συγχρονική κίνηση συντελούν καθοριστικά στον συμβολικό, μετασχηματιστικό και καθαρτικό χαρακτήρα επιτέλεσής της.

Λέξεις-κλειδιά: ακραίες τελετουργίες, πυροβασία, τελετουργική συμπεριφορά, εκστασιασμός/έκσταση, ένρυθμη κίνηση

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ Ή ΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΧΟΡΕΥΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

PARTICIPATION OR NON PARTICIPATION IN DANCE PERFORMANCE AS FACTOR OF DIFFERENTIATION PARTICIPATION'S MOTIVATION IN GREEK DANCE TEACHING PROGRAM

ΣΤΑΜΑΤΗΣ, Α., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΠΙΤΣΗ, Α., ΡΟΚΚΑ, ΣΤ., ΤΖΩΓΑ, Α. & ΛΗΜΝΙΩΤΗ, Μ.Ζ.
STAMATIS A., FILIPPOU F., ROKKA ST., PITSI A., TZOGA A. & LIMNIOTI M.Z.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της εργασίας ήταν να διερευνήσει τον ρόλο της συμμετοχής ή της μη συμμετοχής σε χορευτικές παραστάσεις στη διαμόρφωση της παρακίνησης για συμμετοχή σε προγράμματα διδασκαλίας ελληνικών χορών. Επίσης, εξετάστηκε η εσωτερική συνοχή του ερωτηματολογίου. Στην έρευνα πήραν μέρος 278 χορευτές (85 ή 30.6%) και χορεύτριες (193 ή 69.4%). Το 20.9% του δείγματος ανήκει στην ηλικιακή ομάδα 18-25 ετών, το 18.0% σε αυτή των 26-35 ετών, το 23.7% στην ομάδα 36-45, το 17.3% και το 20.1% σε αυτές των 46-50 και άνω των 50 αντίστοιχα. Όσον αφορά στη συμμετοχή σε χορευτικές παραστάσεις οι 149 (53.6%) συμμετέχει σε χορευτικές παραστάσεις ενώ 129 (46.4%) όχι. Για τη συλλογή των δεδομένων της έρευνας χρησιμοποιήθηκε το «Ερωτηματολόγιο Παρακίνησης στον Χορό» των Κουλτζή, Φιλίππου, Ρόκκα, Γουλιμάρης, και Βαρσαμή (2021) όπως αυτό τροποποιήθηκε από τον Σουγκλάκο (2021). Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από 40 διατυπώσεις οι οποίες διερευνούν τους εννέα παράγοντες που συνθέτουν την έννοια της παρακίνησης. Οι παράγοντες αυτοί είναι: «ευχαρίστηση/διάθεση», «κοινωνικοποίηση», «αναζήτηση σχέσεων», «απόδραση», «υγεία», «ικανότητα/επιδεξιότητα», «έκσταση», «αυτοπεποίθηση» και «φίλοι». Οι στατιστικές αναλύσεις που πραγματοποιήθηκαν ήταν: στοιχεία περιγραφικής και επαγωγικής στατιστικής, ανάλυση εσωτερικής συνοχής για τον έλεγχο της εσωτερικής συνοχής των παραγόντων με τη χρήση των δεικτών της σύνθετης αξιοπιστίας (Composite Reliability) και του εξαγόμενου μέσου όρου διακύμανσης (Average Variance Extracted), t-test ανάλυση για τον έλεγχο πιθανών διαφορών στους Μ.Ο. οφειλόμενων στη συμμετοχή ή τη μη συμμετοχή του δείγματος σε χορευτικές παραστάσεις. Από τη στατιστική ανάλυση των δεδομένων της έρευνας προκύπτουν τα: α. η εσωτερική συνοχή και των εννέα παραγόντων κυμάνθηκε σε ικανοποιητικά επίπεδα. β. οι παράγοντες που συγκεντρώνουν τις περισσότερες προτιμήσεις του δείγματος είναι οι «ευχαρίστηση/διάθεση», «έκσταση» και «αυτοπεποίθηση». Αντίθετα, οι παράγοντες «αναζήτηση σχέσεων», «υγεία» και «Κοινωνικοποίηση» συγκεντρώνουν τις λιγότερες προτιμήσεις του δείγματος. γ. οι συμμετέχοντες σε παραστάσεις είναι σε μεγαλύτερο βαθμό παρακινημένοι για συμμετοχή εξαιτίας της θέλησής τους να βελτιώσουν τις χορευτικές τους δεξιότητες. δ. οι μη συμμετέχοντες σε παραστάσεις, αντίθετα, είναι σε μεγαλύτερο βαθμό παρακινούμενοι για συμμετοχή για λόγους υγείας, γιατί θέλουν να μειώσουν το άγχος της καθημερινότητας, να κάνουν καινούργιες παρέες ή να δημιουργήσουν ερωτικές σχέσεις. Από τα παραπάνω διαπιστώνεται ότι ο ελληνικός παραδοσιακός χορός αποτελεί δραστηριότητα που παρακινεί για να συμμετέχουν τόσο αυτοί που λαμβάνουν μέρος σε παραστάσεις όσο και αυτοί που δε λαμβάνουν μέρος παρέχοντας τη δυνατότητα για συμμετοχή και στις δύο κατηγορίες συμμετεχόντων.

Λέξεις κλειδιά: χορευτική δεξιότητα, άγχος, υγεία, αυτονομία, κοινωνικότητα

ΝΟΣΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΚΙΝΣΟΝ ΚΑΙ ΧΟΡΟΣ: ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

PARKINSON DISEASE AND DANCE: A RESEARCH STUDY

ΓΙΑΖΙΤΖΙΟΓΛΟΥ, Σ., ΜΑΥΡΙΔΟΥ-ΡΟΚΚΑ, ΣΤ., ΠΙΤΣΗ, Α., ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ, Ε., ΒΑΡΣΑΜΗ, Ε., ΤΖΩΓΑ, Α., ΛΗΜΝΙΩΤΗ, Μ.Ζ., ΜΠΑΛΙΟΣ, Χ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., & ΚΑΤΣΑΡΟΥ, Ζ.

GIAZITZIOGLOU, S., MAVRIDOU-ROKKA, ST., PITSI, A., GIANNAKOU, E., VARSAMI, E., TZOGA, A., LIMNIOTI, M.Z., BALIOS, CH., FILIPPOU, F., & KATSAROU, Z.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Μία από τις πλέον συχνές διαταραχές του εξωπυραμιδικού συστήματος είναι η νόσος του Πάρκινσον, η οποία αποτελεί τη συχνότερη εκφυλιστική ασθένεια του νευρικού συστήματος. Η εμφάνιση της ασθένειας οφείλεται σε βλάβες που παρατηρούνται στα βασικά γάγγλια και πιο συγκεκριμένα στη μέλαινα ουσία. Στόχος της αγωγής που προτείνεται από τους νευρολόγους είναι να επέμβουν και να τροποποιήσουν την εγκεφαλική λειτουργία ώστε να αντιμετωπισθούν τα συμπτώματα της νόσου. Τα τελευταία χρόνια η ανάγκη βελτίωσης της κλινικής εικόνας και της ποιότητας ζωής των ασθενών με Πάρκινσον, επιτείνει τις έρευνες για την εύρεση νέων τρόπων θεραπευτικής αντιμετώπισης, προτείνοντας εναλλακτικές μορφές αγωγής. Η συμμετοχή σε φυσικές δραστηριότητες και στην άσκηση είναι μέσα σε αυτούς. Πιο συγκεκριμένα η συμμετοχή σε χορευτικά προγράμματα προτείνεται ως μία εναλλακτική μορφή αντιμετώπισης των συμπτωμάτων της νόσου. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν, μέσα από την ανασκόπηση επιστημονικών ερευνών, να διερευνηθεί η επίδραση της συμμετοχής σε χορευτικές δραστηριότητες ασθενών που νοσούν από τη νόσο του Πάρκινσον στην αντιμετώπιση κινητικών προβλημάτων. Ανασκοπήθηκαν επιστημονικά άρθρα, πρακτικά συνεδρίων στην ελληνική και την αγγλική γλώσσα, στις ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων: PubMed, Scopus, Medical, ResearchGate, Google Scholar, με λέξεις-κλειδιά «νόσος του Πάρκινσον», «χορός - είδη χορού», «κινητικότητα», «ισορροπία» και ο συνδυασμός τους. Από τη βιβλιογραφική έρευνα, προέκυψαν 113 έρευνες σχετικές με το υπό διερεύνηση θέμα, που πληρούσαν τα κριτήρια που τέθηκαν. Από αυτές 104 αποκλείστηκαν αφού 16 αποτελούσαν ήδη ανασκοπικές έρευνες, 6 διερευνούσαν μόνο ψυχολογικές παραμέτρους, 17 δεν αξιοποίησαν κάποιο χορευτικό παρεμβατικό πρόγραμμα, οι 20 δεν παρουσίαζαν αποτελέσματα σχετικά με την νευροπλαστικότητα, 40 αποτελούσαν μέρος άλλων ερευνών και οι 5 αποτελούσαν μελέτες περίπτωσης. Από την αποδελτίωση των ερευνών και την κατηγοριοποίησή τους προέκυψαν: α) Dance for PD, Αργεντίνικο τάνγκο, ballroom dance, και παραδοσιακός (Ιρλανδέζικος) χορός είναι τα είδη χορού που εφαρμόστηκαν, β) τα προγράμματα ήταν διάρκειας από 8 εβδομάδες έως δύο χρόνια. γ) σε επτά έρευνες η εβδομαδιαία συχνότητα πραγματοποίησης των συνεδρίων ήταν 2 φορές από μία ώρα και σε δύο μία φορά. δ) παρατηρήθηκε σημαντική βελτίωση τόσο στην κινητικότητα όσο και στην ισορροπία των ασθενών. Από τα παραπάνω διαπιστώνεται ότι η συμμετοχή σε προγράμματα χορού -οποιοδήποτε είδους- συμβάλλει σημαντικά στη βελτίωση της κινητικής κατάστασης των ασθενών.

Λέξεις κλειδιά: νευρικό σύστημα, σωματική λειτουργικότητα, ισορροπία, παραδοσιακός χορός

ΤΟ ΦΥΛΟ ΚΑΙ Η ΗΛΙΚΙΑ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ LATIN ΧΟΡΩΝ

GENDER AND AGE AS FACTORS OF DIFFERENTIATION THE PARTICIPANTS' SATISFACTION IN LATIN DANCE TEACHING PROGRAMS

ΜΠΟΥΚΟΥΡΗ, Μ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΠΙΤΣΗ, Α., ΡΟΚΚΑ, ΣΤ., ΜΠΑΛΙΟΣ, Χ., & ΤΖΩΓΑ, Α.

ΒΟΥΚΟΥΡΙ Μ., FILIPPOU F., PITSI A., ROKKA ST., BALIOS, CH., & TZOGA A.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της εργασίας ήταν να διερευνήσει το φύλο και την ηλικία ως παράγοντες διαφοροποίησης της ικανοποίησης συμμετεχόντων σε προγράμματα διδασκαλίας Latin χορών. Στην έρευνα πήραν μέρος 102 χορευτές (24 ή 23.5%) και χορεύτριες (78 ή 76.5%). Το 31.4% του δείγματος ανήκει στην ηλικιακή ομάδα 19-24 ετών, το 25.5% σε αυτή των 25-29 ετών, το 11.8% και το 8.8% σε αυτές των 30-34 και 35-39 αντίστοιχα. Οι άνω των 40 ετών αποτελούν το 22.5% του δείγματος. Για τη συλλογή των δεδομένων της έρευνας χρησιμοποιήθηκε η ελληνική έκδοση (Ερωτηματολόγιο Αξιολόγησης Ικανοποίησης από το μάθημα της Φυσικής Αγωγής: Filippou et al., 2021) του Physical Activity Class Satisfaction Questionnaire (Cunningham, 2007). Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από 45 διατυπώσεις οι οποίες διερευνούν τους εννέα παράγοντες που συνθέτουν την κατά Cunningham έννοια της ικανοποίησης. Οι παράγοντες αυτοί είναι: «Πρωτόγνωρες εμπειρίες», «Αλληλεπίδραση», «Προσδοκώμενη Προσωπική επιτυχία», «Μαθησιακή Διαδικασία», «Διδασκαλία», «Βελτίωση της υγείας & της φυσικής κατάστασης», «Διασκέδαση», «Χαλάρωση», «Γνωστική Ανάπτυξη». Οι στατιστικές αναλύσεις που πραγματοποιήθηκαν ήταν: στοιχεία περιγραφικής και επαγωγικής στατιστικής, ανάλυση εσωτερικής συνοχής για τον έλεγχο της εσωτερικής συνοχής των παραγόντων, t-test ανάλυση και one-way Anova ανάλυση για τον έλεγχο πιθανών διαφορών στους Μ.Ο. οφειλόμενων στο φύλο και την ηλικία του δείγματος αντίστοιχα. Από τη στατιστική ανάλυση των δεδομένων της έρευνας προκύπτουν τα: α. η εσωτερική συνοχή όλων των παραγόντων κυμαίνεται σε ιδιαίτερα καλά επίπεδα αφού ο δείκτης α του Cronbach έλαβε τιμές από .85 (Χαλάρωση & Γνωστική Ανάπτυξη) έως .94 (Βελτίωση της υγείας & της φυσικής κατάστασης). β. οι παράγοντες «Διασκέδαση», «Διδασκαλία», «Μαθησιακή Διαδικασία» και «Πρωτόγνωρες Εμπειρίες» συγκεντρώνουν τις περισσότερες προτιμήσεις του δείγματος. Αντίθετα, οι παράγοντες «Βελτίωση της Υγείας & της Φυσικής Κατάστασης» και «Προσδοκώμενη Προσωπική Επιτυχία» συγκεντρώνουν τις λιγότερες προτιμήσεις του δείγματος. γ. το φύλο δεν αποτελεί παράγοντα για κανέναν από τους εννιά παράγοντες. δ. η ηλικία αποβαίνει παράγοντας διαφοροποίησης μόνο για τον παράγοντα διασκέδαση: οι ηλικίας 19-24 διασκεδάζουν από τη συμμετοχή τους σε μεγαλύτερο βαθμό απ' ότι οι έχοντες ηλικία πάνω από 40 έτη. Από την ανάλυση των δεδομένων προκύπτει ότι η συμμετοχή σε προγράμματα διδασκαλίας Latin χορών αποτελεί δραστηριότητα που προσφέρει πρωτόγνωρες εμπειρίες στους συμμετέχοντες μέσα από τις οποίες διασκεδάζουν μαθαίνοντας.

Λέξεις κλειδιά: πρωτόγνωρες εμπειρίες, μαθησιακή διαδικασία, διασκέδαση, βελτίωση της φυσικής κατάστασης

ΤΟ ΦΥΛΟ ΚΑΙ Η ΗΛΙΚΙΑ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΛΙΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ LATIN ΧΟΡΩΝ

GENDER AND AGE AS FACTORS OF DIFFERENTIATION OF THE MOTIVATION CLIMATE DURING THE LATIN DANCE TEACHING PROGRAM

ΜΠΟΥΚΟΥΡΗ, Μ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΠΙΤΣΗ, Α., ΡΟΚΚΑ, ΣΤ., ΜΠΑΛΙΟΣ, Χ. & ΤΖΩΓΑ, Α.

ΒΟΥΚΟΥΡΙ Μ., FILIPPOU F., PITSI A., ROKKA ST., BALIOS, CH. & TZOGA A.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της εργασίας ήταν να διερευνήσει τον ρόλο του φύλου και της ηλικίας στη διαμόρφωση του κλίματος παρακίνησης κατά τη διάρκεια προγράμματος διδασκαλίας Latin χορών. Στην έρευνα πήραν μέρος 102 χορευτές (24 ή 23.5%) και χορεύτριες (78 ή 76.5%). Το 31.4% του δείγματος ανήκει στην ηλικιακή ομάδα 19-24 ετών, το 25.5% σε αυτή των 25-29 ετών, το 11.8% και το 8.8% σε αυτές των 30-34 και 35-39 αντίστοιχα. Οι άνω των 40 ετών αποτελούν το 22.5% του δείγματος. Για τη συλλογή των δεδομένων της έρευνας χρησιμοποιήθηκε η ελληνική έκδοση (Ερωτηματολόγιο Αξιολόγησης Κλίματος Παρακίνησης: Masadis et al., 2020) του Climate in Physical Education Scale (MCPES) των Soini, Liukkonen, Watt, Yli-Piipari, & Jaakkola, 2014). Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από 18 διατυπώσεις οι οποίες διερευνούν τους τέσσερις παράγοντες που συνθέτουν την έννοια του κλίματος παρακίνησης. Οι παράγοντες αυτοί είναι: «Κοινωνικότητα», «Αυτονομία», «Προσανατολισμός στο έργο» και προσανατολισμός στο εγώ». Οι στατιστικές αναλύσεις που πραγματοποιήθηκαν ήταν: στοιχεία περιγραφικής και επαγωγικής στατιστικής, ανάλυση εσωτερικής συνοχής για τον έλεγχο της εσωτερικής συνοχής των παραγόντων, t-test ανάλυση και one-way Anova ανάλυση για τον έλεγχο πιθανών διαφορών στους Μ.Ο. οφειλόμενων στο φύλο και την ηλικία του δείγματος αντίστοιχα. Από τη στατιστική ανάλυση των δεδομένων της έρευνας προκύπτουν τα: α. η εσωτερική συνοχή και των τεσσάρων παραγόντων κυμάνθηκε σε ικανοποιητικά επίπεδα. β. ο παράγοντας που συγκεντρώνει τις περισσότερες προτιμήσεις του δείγματος είναι ο «Προσανατολισμός στο έργο» και ακολουθεί ο παράγων «Κοινωνικότητα». Αντίθετα, ο παράγοντας «Προσανατολισμός στο εγώ» συγκεντρώνει τις λιγότερες προτιμήσεις του δείγματος. γ. το φύλο δεν αποτελεί παράγοντα διαφοροποίησης για κανέναν από τους τέσσερις παράγοντες του κλίματος παρακίνησης. δ. η ηλικία αποβαίνει παράγοντας διαφοροποίησης μόνο για τον παράγοντα αυτονομία όπου οι ηλικίας 19-24 και 25-29 αισθάνονται σε μεγαλύτερο βαθμό αυτόνομοι κατά τη διάρκεια των μαθημάτων απ' ότι οι έχοντες ηλικία πάνω από 40 έτη. Από τα παραπάνω διαπιστώνεται ότι ένα πρόγραμμα διδασκαλίας Latin χορών κατάλληλα διαμορφωμένο μπορεί να δημιουργήσει καλό κλίμα παρακίνησης κατάλληλο και για τα δύο φύλα αλλά και για όλες τις ηλικίες.

Λέξεις κλειδιά: μαθητοκεντρικές & δασκαλοκεντρικές μέθοδοι διδασκαλίας, αυτονομία, κοινωνικότητα

Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ LABANOTATION ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ. ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ Ή ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ;

THE APPLICATION OF LABANOTATION IN THE RESEARCH OF GREEK TRADITIONAL DANCE. INOVATION OR PRECONDITION?

ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ, Κ., ΦΟΥΝΤΖΟΥΛΑΣ, Γ., ΧΑΡΙΤΩΝΙΔΗΣ, Χ.
DIMOPOULOS K., FOUNTZOULAS G., CHARITONIDIS C.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
NATIONAL AND KAPODISTRIAN UNIVERSITY OF ATHENS

Η Χορολογία (Choreology), η επιστήμη του χορού καθαυτού, όπως και κάθε άλλη επιστήμη, απαιτεί τη χρήση ενός συστήματος γραφής. Η σημειογραφία της χορευτικής κίνησης ολοκληρώνει το αυθύπαρκτο του επιστημονικού αυτού πεδίου, καθώς συνιστά το εργαλείο για την «κειμενική» αποτύπωση της «ενσώματης γλώσσας». Συγχρόνως, αποτελεί το πρώτο στάδιο στη μελέτη του χορού, ως προϋπόθεση για την ανάλυση της μορφής –δομή και ύφος– του, τη μελέτη των κοινωνικών συμφραζομένων και, τέλος, την ερμηνεία του χορευτικού φαινομένου. Το πλέον διεθνώς χρησιμοποιούμενο σημειογραφικό σύστημα ανάλυσης και καταγραφής της κίνησης είναι το Labanotation, το οποίο αναπτύχθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα από τον Rudolf von Laban, θεμελιωτή της Χορολογίας, που μέσα από την εμπλοκή του με την ίδια τη χορευτική πράξη, αλλά και τη θεωρία του χορού, έφερε επανάσταση στον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε την ανθρώπινη κίνηση. Ποιος ήταν και είναι ο αντίκτυπος του έργου του Laban στο ελληνικό πλαίσιο; Πιο συγκεκριμένα, πότε, από ποιους και με ποιον τρόπο έχει χρησιμοποιηθεί το εν λόγω σύστημα στην Ελλάδα; Σύμφωνα με τα παραπάνω, σκοπός της εργασίας είναι η διερεύνηση της χρήσης του σημειογραφικού συστήματος Labanotation στην έρευνα του ελληνικού παραδοσιακού χορού. Για τον σκοπό αυτό, πραγματοποιήθηκε βιβλιογραφική ανασκόπηση, η οποία περιλαμβάνει την ανάλυση και αξιολόγηση της σχετικής με το θέμα δημοσιευμένης βιβλιογραφίας. Από τα δεδομένα, αναδεικνύεται η καθυστέρηση, σε σύγκριση με τις διεθνείς εξελίξεις, της έρευνας του χορού στην Ελλάδα, καθώς οι πρώτες διδακτορικές διατριβές ολοκληρώθηκαν μόλις τα τέλη της δεκαετίας του 1980, ενώ η χρήση ενός οποιουδήποτε σημειογραφικού συστήματος είναι αποσπασματική. Επιπρόσθετα, παρόλη την παρουσία καταγραφών ελληνικού παραδοσιακού χορού με το Labanotation μόλις τη δεκαετία του 1960 από ξένους ερευνητές, η συστηματική χρήση του συναντάται στην Ελλάδα μετά το 2000, όταν το σημειογραφικό σύστημα αρχίζει να διδάσκεται και να εφαρμόζεται στο πλαίσιο της Ειδίκευσης «Ελληνικός Παραδοσιακός Χορός» της ΣΕΦΑΑ του ΕΚΠΑ.

Λέξεις κλειδιά: σύστημα σημειογραφίας κίνησης-χορού Labanotation, Χορολογία, Rudolf von Laban, «ενσώματη γλώσσα», βιβλιογραφική έρευνα

Η ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΣΤΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ, ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΣΟΥΦΛΙΩΤΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΠΑΠΠΙΣΙΟΥ

THE INFLUENCE OF THE RESIDENTS OF EPIRUS IN THE DANCE REPORTOIRE OF THRACE, THROUGH THE EXAMPLE OF THE PAPPISIOS DANCE

ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ, Ε., ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, Σ,
FILIPPIDOU, E., EFSTATHIOU, S.

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
NATIONAL AND KAPODISTRIAN UNIVERSITY OF ATHENS

Οι μαζικές και συνεχείς μετοικήσεις Ηπειρωτών που πραγματοποιήθηκαν στην περιοχή της Θράκης κυρίως από τον 15^ο μέχρι και τον 20^ο αιώνα, είχαν ως αποτέλεσμα την πολιτισμική επικοινωνία των δύο περιοχών (Ευσταθίου, 2018). Η πολιτισμική αυτή επικοινωνία φαίνεται πως επέδρασε στα πολιτισμικά προϊόντα της περιοχής της Θράκης, ένα από τα οποία είναι και ο χορός. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η κοινότητα του Σουφλίου στην περιοχή του Έβρου, μέρος των κάτοικων της οποίας, σύμφωνα με την παραμένουσα προφορική παράδοση (Ευσταθίου, 2018), προέρχονται και από το Σούλι της Ηπείρου. Στην θρακική αυτή κοινότητα εντοπίζεται ένας χορός, ο Παππίσιος, που δεν συνάδει με το χορευτικό ρεπερτόριο της περιοχής, τόσο ως προς τη δομή, όσο και προς το ύφος. Ο χορός αυτός, με μια πρώτη εμπειρική ματιά, μοιάζει με τον χορό Καγκελάρη από την ηπειρώτικη κοινότητα των Παπαδατών, χωριό της περιοχής Λάκκας Σουλίου. Σκοπός της ερευνητικής αυτής εργασίας είναι να συγκρίνει τους δύο χορούς, ώστε να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει την ομοιότητά τους. Τα δεδομένα συλλέχθηκαν μέσω της εθνογραφικής μεθόδου, όπως αυτή εφαρμόζεται στη μελέτη του χορού (Buckland, 1999). Η καταγραφή των χορογραφικών συνθέσεων του Παππίσιου και του Καγκελάρη έγινε βάσει του συστήματος σημειογραφίας του Laban, ενώ για την ανάλυση της δομής της μορφής και της κωδικοποίησής τους χρησιμοποιήθηκε η δομική-μορφολογική και τυπολογική μέθοδος ανάλυσης. Τέλος, για την επεξεργασία των δεδομένων και προκειμένου να αναδειχθούν οι ομοιότητες και διαφορές μεταξύ των δύο χορών, χρησιμοποιήθηκε η συγκριτική μέθοδος (Οργκουτσώφ, 1983), η οποία βασίστηκε στις υπό εξέταση χορευτικές μορφές με βάση τα δύο βασικά δομικά σχήματα, σε επίπεδο χορευτικής φράσης, αυτά του χορού «στα τρία» και του χορού «στα δύο» (Τυροβολά, Κουτσούμπα, & Ταμπάκη, 2008). Από την ανάλυση των δεδομένων διαπιστώθηκε ότι οι δύο χοροί παρουσιάζουν δομική συνάφεια, γεγονός που καταδεικνύει την επιρροή του ηπειρώτικου πολιτισμού στο χορευτικό ρεπερτόριο της Θράκης.

Λέξεις κλειδιά: χορός, Παππίσιος, Καγκελάρης, Σουφλί, δομικο-μορφολογική και τυπολογική ανάλυση.

Η ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΕ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΧΟΡΟΥ

THE PARTICIPANTS' SUBJECTIVE HAPPINESSES IN GREEK FOLK DANCING LESSONS

ΚΡΑΒΑΡΙΤΗ, Μ., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
KRAVARITI M., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Ως υποκειμενική ευτυχία ορίζεται η εκτίμηση της ζωής με όρους ευχαρίστησης και ισορροπίας μεταξύ θετικής και αρνητικής συναισθηματικής κατάστασης (Lucas, 2007. Keyes, Shmotkin & Ryff, 2002). Σκοπός της έρευνας είναι να διερευνηθεί η επίδραση μαθημάτων ελληνικού παραδοσιακού χορού στα επίπεδα υποκειμενικής ευτυχίας των συμμετεχόντων σε αυτά. Στην έρευνα συμμετείχαν 80 ενήλικες (άνδρες και γυναίκες) οι οποίοι χωρίστηκαν σε δύο ομάδες, την πειραματική ομάδα και την ομάδα ελέγχου. Τα άτομα της πειραματικής ομάδας συμμετείχαν σε ένα πρόγραμμα μαθημάτων παραδοσιακών χορών για 3 μήνες. Τα μαθήματα πραγματοποιούνταν 2 φορές την εβδομάδα, με διάρκεια 1 ώρα. Τα άτομα της ομάδας ελέγχου δεν συμμετείχαν σε καμία συστηματική φυσική δραστηριότητα. Για τη συλλογή των δεδομένων της έρευνας χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο της Υποκειμενικής Ευτυχίας (Subjective Happiness Scale, Lyubomirsky & Lepper, 1999), του οποίου η εγκυρότητα και η αξιοπιστία έχει ελεγχθεί για τον ελληνικό πληθυσμό (Karakasidou, Pezirkianidis, Stalikas και Galanakis, 2016). Πραγματοποιήθηκαν δύο μετρήσεις, μία στην αρχή του προγράμματος και μία στο τέλος, δηλαδή τρεις μήνες μετά. Το ερωτηματολόγιο είναι μονοδιάστατο και αποτελείται από 4 ερωτήσεις που βαθμολογούνται σε μια 7βάθμια κλίμακα τύπου Likert. Το ερωτηματολόγιο παρουσίασε ικανοποιητική αξιοπιστία ($\alpha=,84$). Κατά την 1η μέτρηση δεν παρουσιάστηκε στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των ομάδων. Από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι τα άτομα που συμμετείχαν στο πρόγραμμα μαθημάτων ελληνικού παραδοσιακού χορού, αύξησαν το βαθμό της υποκειμενικής τους ευτυχίας από την 1^η στη 2^η μέτρηση σε αντίθεση με τα άτομα που δεν συμμετείχαν στο πρόγραμμα. Όσον αφορά τη διαφοροποίηση μεταξύ των ομάδων στη 2^η μέτρηση, υπήρξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές. Ο μέσος όρος της ομάδας ελέγχου κυμάνθηκε στα ίδια επίπεδα, αντίθετα στην πειραματική ομάδα ο παράγοντας υποκειμενική ευτυχία σημείωσε στατιστικά σημαντική αύξηση. Συνεπώς η συμμετοχή των ατόμων στο μάθημα του ελληνικού παραδοσιακού χορού ενισχύει την υποκειμενική τους ευτυχία. Τα παραπάνω αποτελέσματα είναι χρήσιμα για τη δημιουργία προγραμμάτων ανύψωσης της ψυχικής υγείας ατόμων που το έχουν ανάγκη σε διάφορες δομές, ιδιωτικές αλλά και δημόσιες.

Λέξεις κλειδιά: υποκειμενική ευτυχία, συμμετέχοντες, ελληνικός παραδοσιακός χορός

**ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ & ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΔΡΩΜΕΝΩΝ**

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΩΣ ΜΕΣΟ ΑΝΑΨΥΧΗΣ, ΣΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΣΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟ

THE IMPORTANCE AND CONTRIBUTION OF TENNIS AS A RECREATIONAL MEANS, IN THE CREATION OF EMOTIONS IN THE WOMEN'S POPULATION

ΜΩΡΑΪΤΟΥ, Δ., ΚΩΣΤΑ, Γ.
MORAİTOY, D., COSTA, G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας ερευνητικής μελέτης ήταν να εξετάσει την επίδραση της αντισφαίρισης, σαν μέσο αναψυχής, στην ψυχική υγεία των γυναικών. Το δείγμα αποτέλεσαν 64 ενήλικες γυναίκες, συλλόγων αντισφαίρισης της Αττικής. Για τη διεξαγωγή της έρευνας δόθηκε ένα ερωτηματολόγιο με δημογραφικά στοιχεία. Το όργανο μέτρησης ήταν το EXERCISE-INDUCED FEELING INVENTORY (EFI) SURVEY των Gauvin & Rejeski (1993), πριν και αμέσως μετά τη συμμετοχή τους σε μία προπονητική συνεδρία. Κλήθηκαν να αξιολογήσουν το βαθμό που βίωσαν τέσσερις ψυχολογικές καταστάσεις (αναζωογόνησης, ηρεμίας, θετικής δέσμευσης και κόπωσης). Για τη διερεύνηση έγινε ONEWAY MANOVA με ανεξάρτητη μεταβλητή την άσκηση, και εξαρτημένη το συναίσθημα. Τα αποτελέσματα έδειξαν πως ο Μ.Ο για κάθε συναισθηματική κατηγορία είναι υψηλότερος μετά την άσκηση, συγκριτικά με πριν από αυτή, $F(3,764) = 40.33, p < .0000$; partial $\eta^2 = 0.14$ με υψηλότερη διαφορά στις κατηγορίες «σωματική εξάντληση» και «ηρεμία». Όσον αφορά τα επί μέρους συναισθήματα, η έρευνα έδειξε ότι σχεδόν για όλα τα συναισθήματα υπάρχουν τιμές που δηλώνουν ανυπαρξία ή μικρή βίωση του εκάστοτε συναισθήματος πριν την άσκηση, $F(11,756) = 13.22, p < .0000$; partial $\eta^2 = 0.16$, ενώ μετά την άσκηση, κάθε συναίσθημα βιώνεται με μεγάλη ένταση. Συμπερασματικά η αντισφαίριση σαν μέσο αναψυχής, επηρεάζει θετικά τα συναισθήματα των γυναικών, παρόλο την αύξηση της σωματικής κόπωσης. Τα θετικά συναισθήματα βρίσκονται σε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα μετά την άσκηση συγκριτικά με τα αρνητικά συναισθήματα. Επομένως ο σχεδιασμός προγραμμάτων αναψυχής μπορεί να συμβάλλει τόσο στη βελτίωση της σωματικής κατάστασης όσο και της ψυχικής υγείας.

26

Λέξεις κλειδιά: συναίσθημα, άσκηση και ψυχολογία, αναψυχή.

Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΟΥΝ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΜΟΡΦΗ ΦΥΣΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ COVID-19.

THE EVALUATION OF IMMEDIATE EMOTION STATE IN INDIVIDUALS ENGAGING IN ANY FORM OF PHYSICAL ACTIVITY DURING COVID-19.

ΔΑΛΔΑΒΕΡΕΝΗΣ, Α., ΜΑΤΣΟΥΚΑ, Ο., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.
DALDAVERENIS, A., MATSOUKA, O., COSTA, G., YFANTIDOY, G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η εκτίμηση της επίδρασης της άσκησης στην άμεση συναισθηματική διάθεση ενηλίκων ασκούμενων κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 104 ενήλικοι ασκούμενοι οι οποίοι αθλούνταν σε εσωτερικά και εξωτερικά σημεία άθλησης. Για την αξιολόγηση της συναισθηματικής κατάστασης αμέσως μετά την άσκηση χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο "EFI Survey των (Gauvin & Rejeski, 1993)" όπου οι συμμετέχοντες απάντησαν σε κλειστού τύπου ερωτήσεις κλίμακας Likert από 1= δεν αισθάνομαι κάτι έως 5= αισθάνομαι πάρα πολύ. Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από 12 επίθετα. Το κάθε επίθετο αντιστοιχεί σε κάποιο θετικό ή αρνητικό συναίσθημα. Τα επίθετα αυτά διαιρούνται σε τέσσερις ξεχωριστές καταστάσεις αίσθησης. Την αναζωογόνηση, την ηρεμία, τη θετική συμμετοχή και τη σωματική εξάντληση. Μέσω της ανάλυσης συχνοτήτων διαπιστώθηκε ότι το 65,5% ήταν άντρες και η ηλικία συμμετοχής στην άσκηση 26-34 ετών. Οι ασκούμενοι προτίμησαν το συνδυασμό εσωτερικού και εξωτερικού χώρου για την εκγύμναση τους με 46,2%. Λαμβάνοντας υπόψιν τον κορονοϊό, και την αναμενόμενη αποφυγή συνωστισμού δεν παρατηρήθηκαν διαφορές μεταξύ ομαδικών και ατομικών μεθόδων άθλησης. Από την αξιολόγηση της συναισθηματικής κατάστασης των συμμετεχόντων το 51,9% ένιωσαν ανανεωμένοι, το 45,2% ενθουσιασμένοι, το 52,9% δραστήριοι, το 56,7% χαρούμενοι, το 51% αναζωογονημένοι 56,7% αισιόδοξοι, 36,5% γαλήνιοι. Τα ποσοστά των συναισθημάτων ήταν κυρίως θετικά οπότε γίνεται κατανοητό πως η άσκηση έχει θετικό αντίκτυπο στην ψυχολογία των ασκούμενων. Το γεγονός ότι ένα μικρό ποσοστό αισθάνθηκε εξουθενωμένο, καταπονημένο και κουρασμένο μετά το πέρας της άσκησης δεν αποκλείει ότι οι ασκούμενοι βίωσαν ταυτόχρονα και ωφέλιμα συναισθήματα ως προς την ψυχολογία τους. Το 74% προτίμησε άσκηση μέτριας έντασης 1-3 φορές την εβδομάδα και το 70,2% άσκηση ήπιας έντασης 1-3 φορές την εβδομάδα. Ακόμη το 55,8% προτίμησε υψηλής έντασης άσκηση 3-5 φορές την εβδομάδα. Η ήπια και μέτρια ένταση άσκησης λογικά ευνοούν τα θετικά συναισθήματα καθώς η σωματική εξάντληση δεν επέρχεται τόσο γρήγορα. Από την ανάλυση του ερωτηματολογίου προκύπτει ότι η άσκηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν εργαλείο για την καταπολέμηση αρνητικών συναισθημάτων, στρες και κατάθλιψης σε περίοδο πανδημίας. Όλοι οι εμπλεκόμενοι φορείς του αθλητισμού (γυμναστές, σύλλογοι) θα πρέπει να παροτρύνουν συνεχώς τον κόσμο να ασκείται ιδιαίτερα την περίοδο του covid-19 διότι τα αποτελέσματα στην ψυχική υγεία είναι αρκετά θετικά.

Λέξεις κλειδιά: άσκηση, συναισθηματική κατάσταση, ένταση, πανδημία

Η ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝΣΥΝΕΙΔΗΤΟΤΗΤΑΣ ΑΤΟΜΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΕ YOGA RETREATS.

THE INVESTIGATION OF MINDFULNESS BETWEEN PEOPLE WHO PARTICIPATE IN YOGA RETREATS.

ZANNA, A., ΖΑΦΕΙΡΟΥΔΗ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΚΟΥΘΟΥΡΗΣ, Χ.
ZANNA, A., ZAFEIROUDI A., YFANTIDOY, G., KOUTHOURIS, X.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ, ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE, UNIVERSITY OF THESSALY

Στόχος της παρούσας έρευνας ήταν η διερεύνηση της έννοιας της ενσυνειδητότητας ατόμων που συμμετέχουν σε yoga retreats. Συγκεκριμένα διερευνήθηκαν οι διαφορές της ενσυνειδητότητας με δημογραφικά χαρακτηριστικά και τη συχνότητα συμμετοχής σε πρακτικές άσανα και πρακτικές διαλογισμού-αυτοσυγκέντρωσης. Στην έρευνα έλαβαν μέρος 203 άτομα, με τυχαία δειγματοληψία, 18-65 ετών (35 άνδρες και 168 γυναίκες) που συμμετείχαν σε yoga retreats σε διάφορους προορισμούς στην Ελλάδα. Η έννοια της ενσυνειδητότητας αξιολογήθηκε με ερωτηματολόγιο που περιελάμβανε την κλίμακα «επίγνωσης της προσοχής και συνείδησης» (Mantzios, Wilson & Giannou, 2015) που αποτελείται από 15 θέματα όπως: «Θα μπορούσα να αισθανθώ κάποιο συναίσθημα και να μην το συνειδητοποιήσω αμέσως», «Δυσκολεύομαι να εστιάσω σε αυτό που συμβαίνει στην παρούσα στιγμή». Το ερωτηματολόγιο σταθμίστηκε στον ελληνικό πληθυσμό από τους Mantzios, Wilson και Giannou (2015), Cronbach's $\alpha=,84$. Οι απαντήσεις δόθηκαν σε 4βάθμια κλίμακα Likert. Η αξιοπιστία της κλίμακας ελέγχθηκε επιτυχώς (Cronbach's $\alpha=,87$). Η συχνότητα συμμετοχής σε πρακτικές άσανα και διαλογισμού αξιολογήθηκαν με δυο μεταβλητές («Ιστορικό συμμετοχής σε σωματικές πρακτικές άσανα (στάσεις/ πόζες)», «Ιστορικό συμμετοχής σε πρακτικές διαλογισμού-αυτοσυγκέντρωσης»). Οι απαντήσεις δόθηκαν σε τρία επίπεδα χρονικής διάρκειας (<1 έτος, 1εως4 έτη, 4<). Για τη διερεύνηση διαφορών στα δημογραφικά χαρακτηριστικά εφαρμόστηκαν αναλύσεις *t-Test* οι οποίες ανέδειξαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στην οικογενειακή κατάσταση και στο εισόδημα. Η ανάλυση διακύμανσης ως προς τη διαφορετική συχνότητα συμμετοχής σε σωματικές και διαλογιστικές πρακτικές γιόγκα με εξαρτημένη μεταβλητή τον παράγοντα της 'επίγνωσης της προσοχής και συνείδησης' ανέδειξε στατιστικά σημαντικές διαφορές μόνο μεταξύ των επιπέδων της μεταβλητής πρακτικές διαλογισμού-αυτοσυγκέντρωσης. Τα αποτελέσματα της έρευνας υποστηρίζουν ότι τα έγγαμα άτομα και με υψηλότερο εισόδημα, που συμμετέχουν σε διαλογιστικές πρακτικές των yoga retreats παρουσιάζουν μεγαλύτερα επίπεδα επίγνωσης προσοχής κι εστίασης στο παρόν και στη παρούσα στιγμή απολαμβάνοντας ψυχολογικά οφέλη και καλύτερη ποιότητα ζωής. Η συμμετοχή μόνο σε σωματικές πρακτικές γιόγκα φαίνεται να μην επηρεάζει το επίπεδο ενσυνειδητότητας. Οι διοργανωτές των yoga retreats και γενικότερα του τουρισμού ευεξίας μπορούν να εστιάσουν στη διαφορά των οφελών μεταξύ σωματικών πρακτικών και διαλογισμού για την επιτυχή μνηματοποίηση και στόχευση του κοινού τους.

Λέξεις κλειδιά: γιόγκα, διαλογισμός, τουρισμός ευεξίας, ελεύθερος χρόνος

Η ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΙΠΠΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΣΤΗΝ ΙΠΠΑΣΙΑ ΑΝΑΨΥΧΗΣ.

EMOTIONS AND INVOLVEMENT IN HORSE RIDING DURING RECREATIONAL RIDING

ΜΠΕΛΤΕ, Σ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.

BELTE, S., COSTA, G., ASTRAPELLOS, K.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας ήταν να μελετήσει την επίδραση της ενασχόλησης με την ιππασία σε άνδρες και γυναίκες ηλικίας άνω των δέκα ετών και τα συναισθήματα που προκαλεί η ιππασία αναψυχής. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 51 άτομα συμμετέχοντες σε μαθήματα ιππασίας. Οι συμμετέχοντες ήταν κυρίως γυναίκες και το μεγαλύτερο ποσοστό ανήκε στην ηλικία 10 – 18 ετών. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε με τη συμπλήρωση του ερωτηματολογίου «Exercise Induced Feeling Inventory» (Gauvin, L., & Rejeski, WJ, 1993). Η έρευνα αυτή περιγράφει μια σειρά συναισθημάτων που δημιουργούνται στους ανθρώπους που αθλούνται μετά το τέλος της άσκησης. Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από δώδεκα ερωτήσεις που αναφέρονται σε συγκεκριμένα συναισθήματα αναζωογόνηση, ηρεμία, θετική ενέργεια και σωματική εξάντληση. Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν μέσω 5-θμιας κλίμακας Likert (1=δεν αισθάνομαι καθόλου, 5=αισθάνομαι πάρα πολύ). Λόγω της πανδημίας που επικρατούσε την περίοδο που έγινε η έρευνα, τα ερωτηματολόγια απεστάλησαν ηλεκτρονικά στους συμμετέχοντες και διαμορφώθηκαν στη Google Forms. Από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι μετά το τέλος της άσκησης οι συμμετέχοντες αισθάνονταν πάρα πολύ ενθουσιασμένοι, πάρα πολύ ευτυχισμένοι, πάρα πολύ αναζωογονημένοι και πάρα πολύ ανανεωμένοι και αντιθέτως αισθάνονταν λίγο κουρασμένοι καθώς και λίγο εξαντλημένοι και δεν αισθάνονται καθόλου εντελώς εξαντλημένοι. Συμπερασματικά η ενασχόληση με την ιππασία αναψυχής προκαλεί θετικά συναισθήματα στους συμμετέχοντες τους δημιουργεί καλές εντυπώσεις και μια επιπλέον παρακίνηση για επανάληψη της άσκησης με περισσότερες συμμετοχές κατά τη διάρκεια του χρόνου. Τέλος, η ενασχόληση με την ιππασία δημιουργεί θετικά συναισθήματα σε όσους επιλέγουν να ασκηθούν στη φύση και να γνωρίσουν από κοντά το άλογο.

Λέξεις κλειδιά: ενασχόληση, ιππασία, αναψυχή

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΗΣ ΛΗΜΝΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.

ORGANIZING AN EVENT IN ORDER TO RAISE THE AWARENESS OF THE RESIDENTS OF LEMNOS FOR RECYCLING AND ENVIRONMENTAL PROTECTION.

ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ, Ε., ΚΩΣΤΑ. Γ.

TSAKANIKΑ, Ε., KOSTA G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Τα προβλήματα που αφορούν το περιβάλλον διογκώνονται καθημερινά τόσο σε τοπικό όσο και σε εθνικό επίπεδο. Σύμφωνα με τους Gagnon Thompson και Barton (1994) η κατανόηση της περιβαλλοντικής συνείδησης έχει οικοκεντρικό ή ανθρωποκεντρικό κίνητρο. Ο Maibach (1993) προτείνει το κοινωνικό μάρκετινγκ ως μια προσέγγιση για την ανάπτυξη λύσεων σε πολλά περιβαλλοντικά προβλήματα που αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή η παγκόσμια κοινότητα.

Σκοπός της εργασίας ήταν να καταγραφούν οι ενέργειες που πραγματοποιούνται στον Δήμο Λήμνου για την ευαισθητοποίηση των κατοίκων σε περιβαλλοντικά θέματα και μελλοντικές δράσεις. Η συλλογή δεδομένων έγινε με δομημένες συνεντεύξεις. Πραγματοποιήθηκαν οκτώ (8) συνεντεύξεις με υπεύθυνους του Δήμου Λήμνου και μιας τοπικής οικολογικής οργάνωσης. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι πρέπει να αυξηθούν οι ενέργειες για την αποκτήσουν οικολογική συνείδηση και οι κάτοικοι της Λήμνου αλλά και οι καλοκαιρινοί τουρίστες. Πάνω σε αυτή τη λογική κινούνται οι δράσεις ευαισθητοποίησης που σχεδιάζονται από τον Δήμο Λήμνου για τον Αύγουστο του 2022. Οι δράσεις τοποθετούνται κάτω από την ονομασία «Green Aegean» και στοχεύουν μέσα από ένα σύνολο δραστηριοτήτων να ευαισθητοποιήσουν τόσο την τοπική κοινωνία όσο και τους πολυπληθείς επισκέπτες του νησιού. Για το λόγο αυτό, η χρονική περίοδος υλοποίησης της δράσης θα είναι ο Αύγουστος του 2022. Οι δράσεις που έχουν προταθεί είναι οι παρακάτω: α) GreenAegean Action Trips που στοχεύει στους νέους, ώστε να γνωρίσουν τη Λήμνο μέσα από πεζοπορίες, β) Thought For Food, που πρόκειται για συναντήσεις που θα διοργανωθούν σε Θερινούς κινηματογράφους του νησιού για ζητήματα ανακύκλωσης οικιακών αποβλήτων, γ) Music Recycling, μουσική και οικολογία, δ) Γάστρα και όραμα, με θέματα μείωσης οικιακών απορριμμάτων και σωστής διαχείρισής τους. Η αποτελεσματική επικοινωνία βοηθά τους πολίτες να αναγνωρίσουν το πρόβλημα και σε συνδυασμό με τη σωστή εκπαίδευση επιτυγχάνεται η ευαισθητοποίηση των κατοίκων της Λήμνου για την ανακύκλωση και την προστασία του περιβάλλοντος.

Λέξεις κλειδιά: Περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση, Δράσεις επικοινωνίας, Ανακύκλωση, Οικολογία, Οργάνωση πεζοπορίας.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ.

ORGANISING AN EVENT TO RAISE AWARENESS ABOUT VOLUNTEERING IN HEALTH.

ΤΣΑΚΑΝΙΚΑ, Ε., ΚΩΣΤΑ. Γ.

TSAKANIKΑ, Ε., KOSTA G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Οι ανάγκες για αίμα είναι μεγάλες και διαρκώς μεγαλώνουν (WHO, 2017b). Οι ανάγκες αυτές γίνονται εντονότερες κατά την καλοκαιρινή περίοδο. Οι Abbasi et al. (2018) επεσήμαναν ότι μόνο 1% αιμοδοτών πολιτών αρκεί για να καλύψει τις ανάγκες σε αίμα. Τα οφέλη από την προσφορά αίματος είναι πολλά τόσο για το άτομο όσο και για την κοινωνία, αλλά ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας δεν το έχει γνωρίσει. Σκοπός της εργασίας ήταν να καταγραφούν οι ενέργειες που πραγματοποιούνται στο Δήμο Λήμνου για την εθελοντική αιμοδοσία και τι νέες στρατηγικές μπορούν να αυξήσουν την προσέλευση. Ο τρόπος συλλογής των δεδομένων έγινε με δομημένες συνεντεύξεις. Πραγματοποιήθηκαν δώδεκα (12) συνεντεύξεις με στελέχη του δήμου Λήμνου και υπεύθυνους της ομάδας εθελοντικής αιμοδοσίας. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι είναι υποχρέωση των φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης να επικοινωνήσουν το μήνυμα στους πολίτες τους και να αυξήσουν τα λίτρα αίματος που συγκεντρώνονται στις κατά τόπους υγειονομικές μονάδες. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα των συνεντεύξεων ο Δήμος Λήμνου έχει αναγνωρίσει αυτή την αναγκαιότητα και κινείται προς την διάχυση του μηνύματος τόσο στους πολίτες του όσο και στο τουριστικό κοινό, εκμεταλλευόμενος την Παγκόσμια Ημέρα Αιμοδοσίας που γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 14 Ιουνίου. Το μήνυμα είναι «Δώστε αίμα. Ας κρατήσουμε την καρδιά ζωντανή». Μελλοντικές προτάσεις είναι ότι κατά τη διάρκεια της Παγκόσμιας Ημέρας Αιμοδοσίας θα διενεργηθεί και αγώνας δρόμου για την ευαισθητοποίηση του κοινού και για τον σκοπό αυτό θα συνεργαστούν τόσο η τοπική αυτοδιοίκηση όσο και ο ερυθρός Σταυρός. Η ανάπτυξη μιας ισχυρής κουλτούρας αιμοδοσίας απαιτεί σημαντική υπομονή και σκληρή δουλειά, αλλά τα οφέλη θα φανούν σε μια σταθερή ομάδα εθελοντών αιμοδοτών και σε μια ασφαλή και βιώσιμη παροχή αίματος.

31

Λέξεις κλειδιά: Περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση, Δράσεις επικοινωνίας, Ανακύκλωση, Οικολογία, Οργάνωση πεζοπορίας.

Η ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΠΙΝΓΚ ΠΟΝΓΚ ΣΤΟ ΚΟΖΑΣΠΟΡΤΣ Η ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ Η ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΑΥΤΩΝ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ.

THE PERCEIVED QUALITY OF SERVICES OF THE PING PONG MEMBERS IN KOZASPORTS THE SATISFACTION AND THEIR LOYALTY IN THE CONTEMPORARY OF SPORT TOURIST.

ΜΩΡΑΪΤΟΥ Δ., ΚΩΣΤΑ Γ.
MORAITOU D., KOSTA G

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να μελετήσει τη σχέση μεταξύ της ποιότητας των προσφερόμενων υπηρεσιών του τμήματος του Πινγκ Πονγκ, της εταιρείας αθλημάτων ρακέτας ΚΟΖΑΣΠΟΡΤΣ που εδρεύει στην Αττική, και της ικανοποίησης και αφοσίωσης των μελών στη συγκεκριμένη εταιρεία άθλησης. Συμμετείχαν 61 ενήλικες άνδρες και γυναίκες. Για τη διαδικασία συλλογής δεδομένων δόθηκε ερωτηματολόγιο με μεταβλητές δημογραφικών στοιχείων. Στη συνέχεια η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών αξιολογήθηκε μέσω της κλίμακας των Brady-Cronin (2001), μέσω πέντε μεταβλητών για το «περιβάλλον», πέντε για την «αλληλεπίδραση» και πέντε για το «αποτέλεσμα». Η ικανοποίηση αξιολογήθηκε μέσω έξι μεταβλητών του Oliver (1997). Η αφοσίωση μέσω τριών μεταβλητών της κλίμακας των Scanlan, Simons, Carpenter, Schmidt, Keeler (1993). Όλες οι κλίμακες έχουν χρησιμοποιηθεί και προσαρμόσκει σε αντίστοιχες έρευνες, όπως της Λαγουδάκη (2018). Για τη σχέση ποιότητας-ικανοποίησης, έγινε πολλαπλή γραμμική παλινδρόμηση στην R. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η «αλληλεπίδραση» δεν προέβλεπε σημαντικά την «ικανοποίηση», $t(50) = 0.263$, $p = 0.792$, το «περιβάλλον» προέβλεπε σημαντικά, $t(50) = 5.043$, $p = 8.62e - 07$, ενώ το «αποτέλεσμα», όχι, $t(50) = 1.312$, $p = 0.191$. Για τη σχέση ικανοποίησης-αφοσίωσης, χρησιμοποιήθηκε ένα μη παραμετρικό κριτήριο συσχέτισης το Spearman Rank Correlation, δείχνοντας θετική συσχέτιση αυτών, $r(50) = .57$, $p = 3.236e - 15$. Η αύξηση της ικανοποίησης, οδηγεί σε αύξηση της αφοσίωσης. Τα μέλη του club που συμμετείχαν στην έρευνα δήλωσαν γενικά ευχαριστημένοι από την ποιότητα παροχής υπηρεσιών, αξιολογώντας αρκετά υψηλά το περιβάλλον της εταιρείας, αποτελώντας σημαντικό παράγοντα πρόβλεψης ικανοποίησης. Η δε ικανοποίηση οδηγεί τα μέλη σε αφοσίωση ως προς τη συγκεκριμένη εταιρεία άθλησης.

Λέξεις κλειδιά: ποιότητα υπηρεσιών, ικανοποίηση, αφοσίωση

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΘΛΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ, ΜΕ ΓΝΩΜΟΝΑ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΥΛΟ.

EVALUATION OF ATHLETES SATISFACTION IN THE GYM FOR FACILITIES AND STUFF, BASED ON AGE AND GENDER.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ, Α., ΛΑΙΟΣ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ., Γ.
ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ, Α., ΛΑΙΟΣ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ. G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να μελετήσει την ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στο γυμναστήριο My Health Club στην Ηλιούπολη Αττικής, ως προς τις εγκαταστάσεις του, το προσωπικό και τη λειτουργία του, με βάση το φύλο και την ηλικία των συμμετεχόντων. Στην έρευνα συμμετείχαν συνολικά 120 μέλη από τα 200 ενεργά ενήλικα άτομα, τα οποία συμπλήρωσαν ερωτηματολόγιο το οποίο τους στάλθηκε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Το δείγμα αποτέλεσαν 71 άντρες και 49 γυναίκες από 20 έως 59 ετών και οι περισσότεροι ανήκουν στο φάσμα των 18-35 ετών (91 μέλη). Οι συμμετέχοντες συμπλήρωσαν ερωτηματολόγιο με βάση την κλίμακα του Likert, με ερωτήσεις που αφορούσαν τις εγκαταστάσεις και το προσωπικό του γυμναστηρίου. Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν σε πενταβάθμια κλίμακα του Likert, από (5) συμφωνώ απόλυτα έως (1) διαφωνώ απόλυτα. Τα δεδομένα αναλύθηκαν με το στατιστικό πακέτο Power Bi της Microsoft. Με βάση τα αποτελέσματα, οι περισσότεροι άντρες συμμετέχοντες βρίσκουν τις εγκαταστάσεις του γυμναστηρίου ασφαλείς και ελκυστικές και θεωρούν ότι οι γυμναστές είναι καταρτισμένοι, γνώστες του αντικειμένου και βοηθούν τους ασκούμενους. Οι γυναίκες φάνηκαν να αξιολογούν θετικά το προσωπικό, όχι τόσο τις εγκαταστάσεις. Ένα μεγάλο ποσοστό συμμετεχόντων θεωρεί ότι οι εγκαταστάσεις του γυμναστηρίου δεν είναι προσβάσιμες για ΑΜΕΑ (35 μέλη) αλλά τις θεωρεί κατάλληλες για όλες τις ηλικιακές ομάδες (51 μέλη). Συμπερασματικά, τα μέλη του γυμναστηρίου φαίνεται να είναι ικανοποιημένα από χώρο και από το προσωπικό, με τις γυναίκες να δείχνουν μια ελαφριά αυστηρότητα στο θέμα εγκαταστάσεων σε σχέση με τους άντρες.

Λέξεις κλειδιά: Γυμναστήριο, εγκαταστάσεις, προσωπικό

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ COVID-19 ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΘΛΟΥΜΕΝΟΥΣ-ΠΕΛΑΤΕΣ.

THE EFFECTS OF COVID-19 ON THE TREATMENT OF THE GYM BY ATHLETES – CLIENTS.

ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ, Α., ΛΑΙΟΣ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.
ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ, Α., LAIOS, A., YFANTIDOY. G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η πανδημία του Κορωνοϊού προκάλεσε σημαντικές απώλειες σε επιχειρήσεις όπως τα γυμναστήρια. Με το καθολικό lockdown, τα γυμναστήρια έμειναν κλειστά αρκετά μεγάλο διάστημα και αυτό είχε σοβαρές επιπτώσεις στα κέρδη και γενικά στην λειτουργία τους. Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν διερευνηθεί η ζημία που προκάλεσε το καθολικό lockdown στα γυμναστήρια η πανδημία του COVID-19, το πώς οι αθλούμενοι αντιμετώπισαν την αποχή τους από την ενεργό δράση στα γυμναστήρια, πως αντικατέστησαν ή όχι το γυμναστήριο με κάποια άλλη δραστηριότητα και με ποιο τρόπο επέλεξαν να γυρίσουν πίσω στο γυμναστήριο ή όχι. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε τον Οκτώβριο του 2021, σε γυμναστήριο στην Ηλιούπολη Αττικής με 250 μέλη στο σύνολο, με τη χρήση ερωτηματολογίου πολλαπλών επιλογών που διανεμήθηκε στους συμμετέχοντες μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας. 216 μέλη στον αριθμό, ενεργά και μη, απάντησαν στο ερωτηματολόγιο. Τα δεδομένα από το ερωτηματολόγιο αναλύθηκαν στο στατιστικό πρόγραμμα Power bi της Microsoft. Τα αποτελέσματα κοινοποιήθηκαν με βάση το φύλο, την ηλικία, την οικογενειακή κατάσταση των συμμετεχόντων, το επάγγελμα και τον εμβολιασμό τους. Τα αποτελέσματα από 216 άτομα έδειξαν ότι η προπόνηση του γυμναστηρίου αντικαταστάθηκε κυρίως από περπάτημα, τρέξιμο και με γυμναστική χρησιμοποιώντας εξοπλισμό στο σπίτι, καθώς σχεδόν το 70% των συμμετεχόντων γυμναζόταν. Οι περισσότεροι συμμετέχοντες ήταν άγαμοι (67%), ηλικίας 18-35 ετών (77%). Το 15,74% των ανδρών έδειξε να ανησυχεί περισσότερο για την τήρηση του πρωτοκόλλου κατά της πανδημίας από το προσωπικό ενώ το 14,81% των γυναικών φαίνεται να ανησυχεί περισσότερο για τον συνωστισμό στο χώρο της άσκησης. Με βάση τα δεδομένα της έρευνας, φαίνεται ξεκάθαρα ότι τα μέλη του γυμναστηρίου συνέχισαν σταθερά την προπόνηση τους έστω και με άλλους τρόπους και επέστρεψαν κατά 80% εμβολιασμένοι στην ενεργό δράση.

34

Λέξεις κλειδιά: Γυμναστήριο, Συμμετέχοντες, COVID-19, Lock- Down

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ, ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΥΛΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΕ ΚΔΑΠ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΨΥΧΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.

INVESTIGATION OF SPORTS ACTIVITIES AND INNOVATIVE GAMES, WHICH CAN BE IMPLEMENTED IN KDAP FOR THE RECREATION OF CHILDREN.

ΚΑΤΣΙΝΟΥ, Κ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.
KATSINOY, K., YFANTIDOY, G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι ο εντοπισμός των δραστηριοτήτων, οι οποίες μπορούν να υλοποιηθούν σε Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών (ΚΔΑΠ). Μελετήθηκε ο τρόπος εκμάθησής τους, αλλά και η οργάνωσή τους. Κύριος σκοπός της οργάνωσης ενός τέτοιου προγράμματος είναι να προσφερθεί ένα ελκυστικό περιβάλλον αναψυχής για τα παιδιά, συνδυάζοντας αθλητικές και εκπαιδευτικές δραστηριότητες μέσω του παιχνιδιού. Το παιχνίδι είναι ένας πολύ σημαντικός παράγοντας για την κοινωνικοποίηση αλλά και την διαπαιδαγώγηση των παιδιών. Για τον σχεδιασμό των νέων εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων θα ληφθεί υπόψη η ηλικία των παιδιών 5 έως 12 χρονών. Η αξιοπιστία και η ικανότητα δημιουργίας καλών σχέσεων με τα παιδιά είναι δυο ουσιώδη χαρακτηριστικά ενός γυμναστή. Για την επιλογή των δραστηριοτήτων έγινε έρευνα σε επιστημονικές βάσεις στο Διαδίκτυο και ακολούθησε βιβλιογραφική ανασκόπηση. Αναλύονται πιο συγκεκριμένα (και κατά ηλικιακή ομάδα) οι δεξιότητες των παιδιών ανάλογα με την επιλογή του κάθε παιχνιδιού. Τα παιχνίδια μπορούν να χωριστούν και σε κάποιες κατηγορίες όπως είναι τα κινητικά, τα συνεργασίας, της ετοιμότητας, της γνωριμίας, της ενεργοποίησης, κ.α. Έπειτα από την καταγραφή και τον χωρισμό των παιχνιδιών, έγινε και η καταγραφή από το υλικό που θα χρειαζόταν για την διεξαγωγή των παιχνιδιών. Στο τέλος, εντοπίστηκε η σειρά των παιχνιδιών που θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει ένας γυμναστής μέσα σε ΚΔΑΠ.

Λέξεις κλειδιά: παιχνίδια, ικανοποίηση, αναψυχή, ΚΔΑΠ

Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΤΥΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΙΣΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΝΑΠΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

THE TOURIST TYPOLOGY AND QUALITY OF THE TOURIST EXPERIENCE IN AYIA NAPA, CYPRUS.

ΜΙΧΑΛΟΥΔΗΣ, Δ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.
MICHALOUDIS, D., YFANTIDOU, G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι η καταγραφή των χαρακτηριστικών και των επιλογών που κάνουν οι τουρίστες στις διακοπές τους, στην περιοχή της Αγίας Νάπα της Κύπρου. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 151 συμμετέχοντες, από τους οποίους οι 79 ήταν άντρες (52,3%) και οι 72 ήταν γυναίκες (47,7%). Η ηλικιακή ομαδοποίηση έγινε σύμφωνα με το μοντέλο της Gibson (1994). Οι ηλικίες χωρίζονται σε τρία στάδια 17-39, 40-59 και άνω των 60 ετών. Στο πρώτο τμήμα χρησιμοποιήθηκε η κλίμακα «Tourist Roles Preference Scale» που αναπτύχθηκε από τους Yiannakis και Gibson (1992) και η ελληνική έκδοση του ερωτηματολογίου που χρησιμοποιήθηκε είναι των Υφαντίδου, Κώστα και Μιχαλοπούλου (2007) και αξιολογεί τις τουριστικές συμπεριφορές. Στο τρίτο τμήμα χρησιμοποιήθηκε η κλίμακα «Ποιότητα της εμπειρίας των διακοπών-QOL» που προέρχεται από την έρευνα της Meng (2006) και μεταφράστηκε στην ελληνική γλώσσα από τους Dalakis, Yfantidou, Tsitskari και Tzetzis (2016) και αξιολογεί τη σημαντικότητα των υπηρεσιών. Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν μέσω μίας 5-βάθμιας κλίμακας Likert. Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το SPSS. Για τον έλεγχο της αξιοπιστίας ο συντελεστής α του Cronbach όλων των μεταβλητών βρέθηκε αρκετά υψηλός ($\alpha=.851$). Αναλυτικότερα του πρώτου τομέα που αφορούσε την τυπολογία βρέθηκε ($\alpha=.766$) και του τρίτου τομέα που αφορούσε τις φάσεις βρέθηκε ιδιαίτερα υψηλός ($\alpha=.893$). Από την ανάλυση των αποτελεσμάτων προέκυψε ότι η τιμή με τον μεγαλύτερο μέσο αφορά στην ερώτηση “14. Χαλαρώνω και ξεφεύγω από όλα”. Τα αποτελέσματα των μέσων όρων των δύο φύλων σε σχέση με τους ρόλους δε παρουσίασαν σημαντική διαφορά μεταξύ τους. Ο τουριστικός ρόλος με τα υψηλότερα επίπεδα προτίμησης ήταν ο Εραστής του ήλιου (SNL) 72,9%. Συμπερασματικά, προκύπτει ότι οι τουρίστες ανεξάρτητου φύλου και ηλικίας επιθυμούν να χαλαρώσουν και να απολαμβάνουν τον ήλιο. Σημαντική πληροφορία είναι ότι μεγάλο ποσοστό τουριστών (49,2%), επιθυμεί οι διακοπές του να οργανωθούν από τουριστικά πρακτορεία.

Λέξεις κλειδιά: χαρακτηριστικά, τουρίστες, Αγία Νάπα, προτίμησης, ρόλος

ΜΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΨΥΧΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕ ΗΛΙΚΙΕΣ 5-12 ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΥΛΟΠΟΙΗΘΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΕ ΚΔΑΠ.

SATISFACTION STUDY OF CHILDREN AGED 5-12 BECAUSE OF RECREATION OF SPORTS ACTIVITIES AND INNOVATIVE GAMES, WHICH CAN BE IMPLEMENTED IN KDAP.

ΚΑΤΣΙΝΟΥ, Κ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.
KATSINOY, K., YFANTIDOY, G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας είναι η ικανοποίηση των παιδιών από την ένταξη των κατάλληλων δραστηριοτήτων αναψυχής στα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών. Η οργάνωση δραστηριοτήτων αναψυχής στοχεύει στην αξιολόγηση των παραμέτρων που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητά τους, έτσι ώστε να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για να μεγιστοποιηθούν τα οφέλη και να ενισχυθεί η παρακίνηση αυτών. Τα ερωτηματολόγια κατασκευάστηκαν από τους ερευνητές και αφορούσαν τα παιχνίδια που επιλέξαμε για την κινητική αναψυχή τους. Τα ερωτηματολόγια είχαν 5βαθμια κλίμακα με χρήση emoji (οπτικά emotions), ώστε το κάθε παιδί να δηλώσει πόσο του άρεσε το παιχνίδι. Πιο συγκεκριμένα, για την ανάγκη της μελέτης συμπληρώθηκαν 2 ερωτηματολόγια. Το πρώτο ερωτηματολόγιο το συμπλήρωσαν τα παιδιά ηλικίας 5 έως 8 χρόνων, και αποτελούταν από 11 ερωτήσεις μία για κάθε παιχνίδι. Ενώ το δεύτερο ερωτηματολόγιο ήταν για τα παιδιά 9 έως 12 χρόνων, και αποτελούταν από 13 ερωτήσεις μία για κάθε παιχνίδι. Εν κατακλείδι, μέσω των ερωτηματολογίων βγήκανε κάποια αποτελέσματα τα οποία βοήθανε στην ανάδειξη κάποιων συμπερασμάτων. Αρχικά, γίνεται αντιληπτό αν τα παιχνίδια είχαν την απήχηση που αναμέναμε. Δεν υπήρχαν πολλές διαφορές όσον αφορά το φύλο των παιδιών. Μια μικρή διαφορά που παρατηρήθηκε ήταν ότι τα κορίτσια και της Α ομάδας και της Β ομάδας, επέλεξαν περισσότερο τα παιχνίδια που είχαν να κάνουν με την συνεργασία και την ετοιμότητα, έναντι των αγοριών που υπερτερούσαν στα κινητικά παιχνίδια. Επίσης, μέσα από τη συζήτηση για τυχόν αλλαγές των παιχνιδιών, τα παιδιά βοήθησαν στο να γίνει αντιληπτό από τη μεριά τους τι είναι αυτό που τους ικανοποιεί. Η έρευνα μπορεί να βοηθήσει στη βελτίωση οργάνωσης των προγραμμάτων κινητικής αναψυχής και στην αύξηση της κινητικής συμμετοχής των παιδιών στις ηλικίες 5 έως 12 χρονών.

Λέξεις κλειδιά: αναψυχή, παιχνίδι, ικανοποίηση, emoji, ΚΔΑΠ

ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΣΕ ΑΜΕΑ

QUALITY INVESTIGATION OF SPORTS AND TOURISM LEISURE SERVICES FOR THE DISABLED

ΠΑΣΧΟΣ, Κ., ΛΑΙΟΣ, Α.
PASCHOS, K., LAIOS, A.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Στόχος της παρούσας μελέτης ήταν να διερευνήσει το επίπεδο ποιότητας παρεχόμενων υπηρεσιών αθλητικής και τουριστικής αναψυχής σε ΑμεΑ, την συνολική ικανοποίηση και την πρόθεση επαναγοράς της υπηρεσίας. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 20 γονείς παιδιών που είναι μέλη αθλητικού συλλόγου ΑμεΑ, στην περιοχή της Αττικής, για διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους. Η έρευνα διεξήχθη υπο τους περιορισμούς του COVID-19, γεγονός που περιόρισε σημαντικά το ήδη μικρό στοχευμένο δείγμα. Η ποιότητα των υπηρεσιών αξιολογήθηκε με την κλίμακα ποιότητας υπηρεσιών (ServiceQualityScaleSQS) των Alexandris et al. (2004α) αποτελούμενη από 5 διαστάσεις: 1) εγκαταστάσεις, 2) προσωπικό, 3) αξιοπιστία, 4) ανταπόκριση και 5) προσδοκώμενα οφέλη. Η ολική ικανοποίηση αξιολογήθηκε με την χρήση της κλίμακας του Oliver (1997), με 6 ερωτήματα (π.χ. Η απόφασή μου να γίνω μέλος του συγκεκριμένου συλλόγου ήταν τελικά σοφή) και η ολική ποιότητα υπηρεσιών/αφοσίωση πελατών με 3 ερωτήματα κλειστού τύπου (π.χ. Πόσο σκοπεύετε να συμμετέχετε και στο μέλλον στα προγράμματα του συλλόγου μας;). Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν μέσω μίας 7-θμιας κλίμακας Likert. Ο έλεγχος αξιοπιστίας πραγματοποιήθηκε με τον δείκτη Cronbach α και τα αποτελέσματα έδωσαν συντελεστές που κυμαίνονταν σε αποδεκτά επίπεδα ($\alpha > .73$). Από την ανάλυση των απαντήσεων, προέκυψε ότι η ολική ικανοποίηση των συμμετεχόντων μπορεί να προβλεφθεί από τους παράγοντες «προσωπικό» με ποσοστό ανω του (80%), και «ανταπόκριση», «προσδοκώμενα αποτελέσματα» ανω του (90%) της κλίμακας ποιότητας των υπηρεσιών. Επιπλέον, βρέθηκε ότι οι προθέσεις επαναγοράς σχετίζονταν θετικά με την ολική ικανοποίηση των πελατών. Συμπερασματικά, οι σύλλογοι που απευθύνονται σε ΑμεΑ έχουν περισσότερες πιθανότητες να κερδίσουν την αφοσίωση των πελατών τους, εάν επενδύσουν στο προσωπικό τους και ανταποκριθούν άμεσα στην επίλυση των προβλημάτων τους.

Λέξεις κλειδιά: ποιότητα υπηρεσιών, αφοσίωση, ικανοποίηση, ΑμεΑ

ΚΙΝΗΤΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΑμεΑ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ

MOTIVATIONS AND EXPECTATIONS FOR THE PARTICIPATION OF THE DISABLED IN SPORTS AND TOURISM ACTIVITIES

ΠΑΣΧΟΣ, Κ., ΛΑΙΟΣ, Α.
PASCHOS, K., LAIOS, A.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Στόχος της παρούσας μελέτης ήταν να διερευνήσει τα κίνητρα και τις προσδοκίες συμμετοχής ΑμεΑ σε δραστηριότητες αθλητικής και τουριστικής αναψυχής. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 8 αθλητές παιδικής και εφηβικής ηλικίας, μέλη αθλητικού συλλόγου ΑμεΑ στην περιοχή των Αθηνών, με προσανατολισμό στην άσκηση και την αναψυχή για ειδικούς πληθυσμούς. Στην έρευνα συμμετείχαν αποκλειστικά αθλητές με κινητική αναπηρία οι οποίοι ήταν σε θέση να απαντήσουν χωρίς υποστήριξη τρίτου το ερωτηματολόγιο. Οι συμμετέχοντες συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο Participation Motivation Questionnaire (PMQ) των Gill et al. (1983) αποτελούμενο από 8 διαστάσεις: 1) ικανότητες-δεξιότητες, 2) κοινωνική απήχηση, 3) φίλοι, 4) ενέργεια, 5) ομάδα, 6) φυσική κατάσταση, 7) πρόκληση, 8) διασκέδαση, και συνολικά 30 ερωτήματα που κάλυπταν όλους του πιθανούς λόγους που για ανάμιξη σε αθλητικές δραστηριότητες. Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν μέσω μίας 5-θμιας κλίμακας Likert. Ο έλεγχος αξιοπιστίας πραγματοποιήθηκε με τον δείκτη Cronbach α και τα αποτελέσματα έδωσαν συντελεστές, που κυμαίνονταν σε αποδεκτά επίπεδα ($\alpha > .70$). Απο τα αποτελέσματα διαπιστώθηκε ότι οι συμμετέχοντες δεν παρακινούνται ισχυρά από τους παράγοντες κοινωνική απήχηση (40%) και ένταση (40%) , αλλά περισσότερο από τη διασκέδαση (80%), τη διατήρηση καλής φυσικής κατάστασης(100%) και την αίσθηση του «ανήκειν» σε μια ομάδα (80%). Συμπερασματικά, περαιτέρω έρευνα σε πληθυσμούς ΑμεΑ δύναται να βοηθήσει τόσο στην βαθύτερη κατανόηση των κινήτρων και των προσδοκιών για την συμμετοχή τους σε αθλοτουριστικές δραστηριότητες, όσο και στην ουσιαστική ενσωμάτωσή τους.

Λέξεις κλειδιά: κίνητρα, προσδοκίες, αθλητισμός, PMQ, ΑμεΑ

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΑΘΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΤΩΝ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

CORRELATIONS BETWEEN MOTIVES AND THE FREQUENCY OF PARTICIPATION IN SPORTS AND RECREATION ACTIVITIES OF FIREFIGHTERS IN THE PREFECTURE OF THESPROTIA

ΚΩΤΣΗΣ Π., ΜΑΤΣΟΥΚΑ Ο., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ Ε., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.
KOTSIS P., MATSOUKA O., TSITSKARI E., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας έρευνας, ήταν αφενός να διερευνήσει τους παράγοντες που παρακινούν τους υπαλλήλους του Πυροσβεστικού Σώματος Θεσπρωτίας να συμμετέχουν σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής, και αφετέρου να καταγράψει την ένταση και τη συχνότητα συμμετοχής κατά τον ελεύθερο τους χρόνο. Επιπλέον, εξετάστηκε πως διαφοροποιήθηκαν οι σχέσεις αυτές ανάλογα με την ηλικία, την οικογενειακή κατάσταση και τα έτη υπηρεσίας των πυροσβεστών. Δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 81 υπάλληλοι του Πυροσβεστικού Σώματος Θεσπρωτίας. Η υψηλού επιπέδου φυσική κατάσταση αποτελεί σημαντική προϋπόθεση για την αποτελεσματική επιτέλεση των καθηκόντων των πυροσβεστών. Τα κίνητρα συμμετοχής αξιολογήθηκαν με την Αναθεωρημένη Κλίμακα Παρακίνησης σε Φυσικές Δραστηριότητες (MPAM-R) (Ryan et al., 1997). Για την ανίχνευση της έντασης και της συχνότητας συμμετοχής, χρησιμοποιήθηκε η σύντομη έκδοση του Διεθνούς Ερωτηματολογίου Φυσικής Δραστηριότητας (IPAQ) (Craig et al., 2003). Πραγματοποιήθηκε ανάλυση αξιοπιστίας α του Cronbach, για να αξιολογηθεί η εσωτερική αξιοπιστία των πέντε διαστάσεων (φυσική κατάσταση, ενδιαφέρον, κοινωνικότητα, ικανότητα, εμφάνιση) της κλίμακας MPAM-R. Όλοι οι παράγοντες παρουσίασαν υψηλή αξιοπιστία ($\alpha > 0,80$). Διενεργήθηκαν περιγραφικές αναλύσεις, αναλύσεις συσχέτισης και αναλύσεις διακύμανσης, ενώ εφαρμόστηκαν και μοντέλα γραμμικής παλινδρόμησης με το στατιστικό πακέτο SPSS. Από την ανάλυση των δεδομένων διαπιστώθηκε ότι η φυσική κατάσταση αποτελεί το σημαντικότερο κίνητρο συμμετοχής των πυροσβεστών σε φυσικές δραστηριότητες. Εντοπίστηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την ηλικία και την οικογενειακή κατάσταση, με την υψηλής έντασης φυσική δραστηριότητα να φθίνει με την αύξηση της ηλικίας. Σε όλα τα κίνητρα, με εξαίρεση την κοινωνικότητα, παρατηρήθηκε στατιστικά σημαντική και θετική συσχέτιση με την μέτρια και υψηλής έντασης φυσική δραστηριότητα. Τέλος, το περπάτημα δε βρέθηκε να σχετίζεται με κανένα από τα πέντε εξεταζόμενα κίνητρα, παρόλο που συγκέντρωσε το μεγαλύτερο ποσοστό συχνότητας συμμετοχής σε καθημερινή βάση. Η έρευνα αναμένεται να αποτελέσει αρωγό στα Σώματα Ασφαλείας για την κατανόηση των παραγόντων που συντελούν στην επίτευξη εντονότερης συμμετοχής σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής.

Λέξεις κλειδιά: φυσική δραστηριότητα, κίνητρα, συχνότητα, ένταση, Πυροσβέστες

Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΙΝΗΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ 11-12 ΧΡΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥΣ ΣΕ ΥΠΑΙΘΡΙΕΣ ΒΙΩΜΑΤΙΚΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

THE INTERNAL MOTIVATION OF STUDENTS 11-12 YEARS OLD FOR THEIR PARTICIPATION IN OUTDOOR EXPERIMENTAL SPORT ACTIVITIES

ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ, Γ., ΜΑΤΣΟΥΚΑ, Ο., ΤΡΙΚΑΣ, Γ., ΛΙΟΥΛΙΑΚΗ, Δ., ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ, Ν.
KIRIAZIDIS G., MATSOUKA O., TRIKAS G., LIOULIAKI D., AFENTOULI N.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Οι μαθητές/τριες που είναι εσωτερικά παρακινούμενοι/νες, αυξάνουν τον βαθμό εμπλοκής τους απέναντι στην φυσική δραστηριότητα. Σκοπός της δράσης, ήταν η καταγραφή του βαθμού της εσωτερικής παρακίνησης μαθητών/τριών ηλικίας 11-12 χρόνων, για την συμμετοχή τους σε τέσσερις υπαίθριες αθλητικές δραστηριότητες (καγιάκ, αναρρίχηση, τοξοβολία και εναέρια διαπέραση ποταμού). Για την παρούσα έρευνα χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο IMI (Intrinsic Motivation Inventory) που έχει 28 μεταβλητές σε 5 παράγοντες «ενδιαφέρον/απόλαυση» «αντιληπτική ικανότητα», «προσπάθεια/σημασία», «πίεση/ένταση», «αξία/χρησιμότητα». Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 46 μαθητές/τριες της Ε' και 35 μαθητές/τριες της ΣΤ' τάξης δημοτικού σχολείου της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ν. Ροδόπης. Τονίστηκε η ανωνυμία των ερωτηματολογίων και ότι θα έπρεπε να απαντήσουν με ειλικρίνεια, μετά την ολοκλήρωση των δραστηριοτήτων. Για την ανάλυση των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε το στατιστικό πρόγραμμα SPSS 16.0. Μέσω της ανάλυσης συχνοτήτων, μεταξύ των 5 παραγόντων διαπιστώθηκε πως την μεγαλύτερη τιμή σημείωσε ο παράγοντας «αξία/χρησιμότητα» στην δραστηριότητα της εναέριας διαπέρασης ποταμού. Μέσω του μη παραμετρικού τεστ Mann Whitney, διαπιστώθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στον παράγοντα «αξία/χρησιμότητα» σε σχέση με τον παράγοντα ηλικία, στην δραστηριότητα της αναρρίχησης, με την Ε' τάξη να υπερτερεί έναντι της ΣΤ' τάξης. Αντίθετα, δεν διαπιστώθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές σε κανέναν παράγοντα μεταξύ των δύο φύλων. Συμπεραίνεται, ότι οι μαθητές/τριες επέδειξαν έντονο ενδιαφέρον παρακίνησης, για τις 4 υπαίθριες αθλητικές δραστηριότητες, κατέβαλαν προσπάθεια για το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα και αντιλήφθηκαν την αξία της συμμετοχής σε αυτές. Η παρούσα έρευνα θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί ως εφαλτήριο για την ένταξη των υπαίθριων αθλητικών δραστηριοτήτων στο μάθημα της Φυσικής Αγωγής στο σχολείο.

Λέξεις-κλειδιά: εσωτερική παρακίνηση, ενεργή συμμετοχή, τοξοβολία, αναρρίχηση, υπαίθριες δραστηριότητες.

ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΣΚΗΣΗΣ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΣΕ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ.

CONSTRAINE FACTORS FOR EXERCISING PROGRAMMES IN FITNESS CENTERS IN HOTELS.

ΜΠΕΛΤΕ, Σ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.
BELTE, S., COSTA, G., ASTRAPELLOS, K.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας ήταν να διερευνήσει τους ανασταλτικούς παράγοντες-περιορισμούς που οδηγούν στη μη συμμετοχή των ατόμων σε προγράμματα άσκησης ιδιωτικών γυμναστηρίων που λειτουργούν σε ξενοδοχειακές μονάδες καθώς και την ύπαρξη διαφορών ανάμεσα στα δύο φύλα. Στην έρευνα συμμετείχαν 77 άτομα εκ των οποίων οι 33 ήταν άνδρες και οι 44 γυναίκες. Το μεγαλύτερο ποσοστό βρισκόταν μεταξύ των ηλικιών 40- 49 ετών (42,9%) και ακολουθούσε η ηλικία 30-39 ετών (27,3%). Η έρευνα πραγματοποιήθηκε με τη συμπλήρωση του ερωτηματολογίου «Η κλίμακα περιορισμών ελεύθερου χρόνου» (Alexandris & Carroll, 1997) και το οποίο έχει χρησιμοποιηθεί για να αξιολογήσει τους παράγοντες που αναστέλλουν τη διάθεση για συμμετοχή σε προγράμματα άσκησης και αναψυχής. Αποτελείται από 25 ερωτήσεις που καταγράφουν επτά παράγοντες: 1. έλλειψη χρόνου (3 ερωτήσεις), 2. ατομικοί/ψυχολογικοί παράγοντες (7 ερωτήσεις), 3. έλλειψη γνώσεων (3 ερωτήσεις), 4. έλλειψη εγκαταστάσεων (3 ερωτήσεις), 5. έλλειψη προσβασιμότητας (3 ερωτήσεις), 6. έλλειψη παρέας (3 ερωτήσεις), 7. έλλειψη ενδιαφέροντος (3 ερωτήσεις). Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν μέσω μίας 5-θμιας κλίμακας Likert (1= καθόλου σημαντικός 5= πολύ σημαντικός). Από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι η έλλειψη χρόνου (Μ.Ο. 3,67) η έλλειψη παρέας για άσκηση (Μ.Ο. 4,27) και η έλλειψη γνώσεων για άσκηση (Μ.Ο. 4,33) είναι πολύ σημαντικοί παράγοντες που αναστέλλουν τη συμμετοχή σε προγράμματα άσκησης. Λιγότεροι σημαντικοί παράγοντες θεωρούνται η έλλειψη ενδιαφέροντος (Μ.Ο. 2,67) και οι ατομικοί/ψυχολογικοί παράγοντες (Μ.Ο. 2,33). Συμπερασματικά πολλοί παράγοντες επηρεάζουν αρνητικά την συμμετοχή προγράμματα άσκησης με πιο ισχυρό το εμπόδιο του χρόνου. Τα δημογραφικά χαρακτηριστικά όπως ηλικία, φύλο, επαγγελματική κατάσταση είχε σημαντική σχέση τη συμμετοχή στην άσκηση και πως αυτά επηρεάζουν τη συμμετοχή σε αυτά τα προγράμματα.

Λέξεις κλειδιά: ανασταλτικοί παράγοντες, συμμετοχή, άσκηση, γυμναστήρια

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ «ΚΙΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ.

REVIEW OF THE CODE OF CONDUCT OF THE ADAPTED EXERCISE AND RECREATION CLUB "KINETIC LAB".

ΒΑΣΣΟΣ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ.
VASSOS, A., YFANTIDOU, G.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η εν λόγω έρευνα είχε ως στόχο της το να αναδείξει τα βασικά χαρακτηριστικά και τις αρχές που διέπουν τον Κώδικα Δεοντολογίας του Συλλόγου Προσαρμοσμένης Άσκησης και Αναψυχής «Κινητικό Εργαστήρι» και να τον προσαρμόσει στα νέα δεδομένα. Μια τέτοια προσπάθεια δεν θα μπορούσε να μην πλαισιώνεται από αναφορές στα νομοθετικά κείμενα που ισχύουν τόσο σε παγκόσμιο επίπεδο (πχ. ΟΗΕ) όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο (π.χ. Ε.Ε.) και ορίζουν εν πολλοίς και το περιεχόμενο των συναφών Κειμένων Δεοντολογίας. Εν συνεχεία αναλύονται σημεία σύγκλισης αλλά και σημεία απόκλισης ανάμεσα στις αρχές που διέπουν τον υπό διερεύνηση Κώδικα Δεοντολογίας από τη μια και την πιο πρόσφατη σχετική διεθνή βιβλιογραφία. Αυτό κατέστη απαραίτητο για τη δημιουργία παραλληλισμών, αλλά και τη δυνητική αναθεώρηση σημείων του Κώδικα όπου κριθεί απαραίτητο. Μια εξίσου σημαντική πληροφορία που λήφθηκε υπόψη για την αναπροσαρμογή του Κώδικα Δεοντολογίας που αναπτύχθηκε, είναι εκείνη της στρατηγικής που χαράσσει ο Σύλλογος Προσαρμοσμένης Άσκησης και Αναψυχής «Κινητικό Εργαστήρι» αναφορικά στη διασφάλιση της απουσίας διακρίσεων που εδράζονται είτε στη φυλή, το φύλο, τη θρησκεία, την ηλικία, την αναπηρία, το σεξουαλικό προσανατολισμό, την εθνικότητα, τις πολιτικές πεποιθήσεις, το συνδικαλισμό, την κοινωνική ή την εθνική προέλευση. Ιδιαίτερη θέση και συνεπώς αναφορά καταλαμβάνουν στο αρχείο της έρευνας και οι εξής παράμετροι: α) η αξιοκρατία, β) η ακεραιότητα, γ) το ομαδοσυνεργατικό πνεύμα, δ) η συμμόρφωση στους κανόνες, ε) η απουσία σύγκρουσης συμφερόντων, στ) το ρυθμιστικό πλαίσιο των σχέσεων με τους επαγγελματικούς εταίρους, ζ) οι εργασιακές πρακτικές (όπως για παράδειγμα η απουσία οιασδήποτε μορφής εκφοβισμού, ασεβείας ή και παρενόχλησης είτε αυτή προέρχεται/απευθύνεται από/προς συναδέλφους εντός του συλλόγου/πελάτες), η) η τήρησης της υγιεινής και της ασφάλειας, θ) η ανάγκη οικονομικής διαφάνειας και τέλος ι) η συστηματική παρακολούθηση και αλλαγή (εάν επιβάλλεται) του πλαισίου που διέπει τον Κώδικα Δεοντολογίας του Συλλόγου Προσαρμοσμένης Άσκησης και Αναψυχής «Κινητικό Εργαστήρι».

Λέξεις κλειδιά: Κώδικας Δεοντολογίας, νομοθεσία, στρατηγική, αξίες, αρχές

ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΗ ΗΘΙΚΗ ΤΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΤΟΥΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΜΕΝΗΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ «ΚΙΝΗΤΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ».
PERCEIVED ETHICS OF ATHLETES AND THEIR PARENTS IN RELATION TO ASSOCIATION 'KINETIC LAB' OF ADAPTIVE EXERCISE AND RECREATION.

ΒΑΣΣΟΣ, Α., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε., ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ, Α
 VASSOS, A., YFANTIDOU, G., TSITSKARI, E., PASCXALIDOU, A.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
 DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η συμπερίληψη των ατόμων με αναπηρία σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής θεωρείται κεντρικής σημασίας. Ωστόσο, φαίνεται πως στην πράξη συναντώνται εμπόδια και πως η συμπερίληψη παρεμποδίζεται. Το πρώτο βασικό πρόβλημα αφορά στα πεδία της κοινωνικής ζωής στα οποία πράγματι μετέχουν τα άτομα με αναπηρία, καθώς σε πεδία όπως ο αθλητισμός η εμπλοκή τους ενδεχομένως να είναι αρκετά πιο περιορισμένη. Το δεύτερο βασικό ζήτημα αφορά το βαθμό εμπλοκής, καθώς συχνά η συμπερίληψη λαμβάνει τη μορφή της συνύπαρξης, χωρίς να υπάρχει ουσιαστική εμπλοκή των ατόμων με αναπηρία καθώς οι στάσεις και οι συμπεριφορές απέναντι τους, τους απομακρύνουν. Με βάση τα παραπάνω, η συγκεκριμένη έρευνα εξέτασε το ζήτημα της αντιλαμβανόμενης ηθικής του κινητικού εργαστηρίου. Η ηθική (ethics) ορίζεται ως ο κώδικας ηθικών αρχών που διαχωρίζει το καλό και το κακό ή το σωστό και το λάθος στη συμπεριφορά κάποιου ατόμου. Η ηθική συμπεριφορά είναι η αποδεκτή ως «καλή» και «σωστή» συμπεριφορά στο πλαίσιο του ισχύοντος κώδικα ηθικών αρχών. Κατά τον Simon (1991) η ηθική στον αθλητισμό συνδέεται με ορισμένες συγκεκριμένες όψεις όπως η μεγαλοψυχία στη νίκη και η χάρη στην ήττα. Την ίδια στιγμή η ηθική στον αθλητισμό αποβάλλει σύμφωνα με τον Fraleigh (2003) την απάτη (cheating) και κατά τον McManus (2019) την ηθελημένα μειωμένη απόδοση (tanking). Για την εξέταση του σχετικού ζητήματος χρησιμοποιήθηκε η κλίμακα αντιλαμβανόμενης ηθικής των Πασχαλίδου, Τσίτσκαρη, Αλεξανδρή & Φιλίππου (2021) που αποτελείται από έξι ερωτήματα και δύο ερωτήσεις που αφορούν το φύλο και την ηλικία. Το δείγμα αποτελούνταν από 236 γονείς μαθητών με αναπηρία και ενηλίκων που ωφελούνται από το «Κινητικό Εργαστήρι». Η επιλογή τους έγινε με τυχαία δειγματοληψία ανάμεσα στο σύνολο των πελατών του Κινητικού Εργαστηρίου για να εξασφαλιστεί η αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος. Προ της συμπλήρωσης του ερευνητικού εργαλείου είχε προκύψει ενδελεχής ενημέρωση εκ μέρους του ερευνητή αναφορικά στην ηθική και δεοντολογία του ερευνητικού εργαλείου και είχε λάβει τη συναίνεση των συμμετεχόντων, που σε κάθε περίπτωση διατηρούσαν το δικαίωμα υπαναχώρησης από το στάδιο της συμπλήρωσης ανά πάσα ώρα και στιγμή. Όπως διαπιστώθηκε, το ερωτηματολόγιο είναι αξιόπιστο και όλες οι ερωτήσεις φόρτισαν σε έναν παράγοντα την αντιλαμβανόμενη ηθική. Οι συμμετέχοντες είχαν μία ιδιαίτερα θετική αποτίμηση για την ηθική του κοινωνικού εργαστηρίου. Δεν υπήρχαν διαφοροποιήσεις στην αποτίμηση των συμμετεχόντων για την ηθική με βάση το φύλο. Αλλά παρατηρήθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές με βάση την ηλικία, συγκεκριμένα οι διαφορές εντοπίστηκαν ανάμεσα στις ηλικιακές κατηγορίες 18-30 (Μ.Ο.=4,61) με 41-50 (Μ.Ο.=4,29) και 31-40 (Μ.Ο.=4,50) με 41-50 (Μ.Ο.=4,29). Συνεπώς, μπορεί να εξαχθεί ένα γενικότερο συμπέρασμα περί ισχυρής σχέσης μεταξύ της ηθικής και της ηλικίας των εμπλεκόμενων όσον αφορά στην ευαισθησία απέναντι στο ζήτημα της ηθικής των οργανισμών που εμπλέκονται στην παροχή υπηρεσιών προς τα άτομα με αναπηρία. Συμπερασματικά, η αντιλαμβανόμενη ηθική για το «Κινητικό Εργαστήρι» είχε υψηλό μέσο όρο, αλλά βλέπουμε πως οι νεαρές ηλικίες είναι ιδιαίτερα ευαίσθητες πάνω σε αυτό το ζήτημα.

Λέξεις κλειδιά: ηθική, αναπηρία, κώδικας ηθικών αρχών, σύλλογος, προσαρμοσμένη άσκηση

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΕΠΟΧΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΡΟΜΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ: ΟΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΗΣ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ.

TOURISM SEASONALITY AND RUNNING RACES: KATERINI AREA TOURISM PROFESSIONALS' PERCEPTIONS.

ΓΚΑΡΑΝΕ, Σ., ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Χ.
GKARANE, S., VASILIADES, C.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Στόχος της παρούσας έρευνας είναι να διερευνήσει τις αντιλήψεις των επαγγελματιών τουρισμού αναφορικά με την συνεισφορά των εκδηλώσεων μικρής κλίμακας στην εξομάλυνση της τουριστικής εποχικότητας. Μεταξύ των εκδηλώσεων αυτών είναι κυρίως οι αθλητικές εκείνες, που σύμφωνα και με την βιβλιογραφία, αφήνουν ένα θετικό οικονομικό και κοινωνικό αποτύπωμα στην τοπική κοινωνία. Για αυτό η οργάνωση μίας επιτυχημένης αθλητικής εκδήλωσης, και μάλιστα σε περίοδο χαμηλής τουριστικής ζήτησης, προϋποθέτει και την συνεισφορά της τοπικής κοινωνίας. Η παρούσα έρευνα διεξάγεται μέσω μίας μελέτης περίπτωσης ενός αγώνα δρόμου που πραγματοποιείται κάθε φθινόπωρο στην Κατερίνη, περιοχή που παρουσιάζει τουριστική κίνηση κυρίως τους καλοκαιρινούς μήνες. Το εργαλείο που χρησιμοποιήθηκε, είναι η ημι-δομημένη συνέντευξη, βασιζόμενο στην ανασκόπηση της βιβλιογραφίας για την τουριστική εποχικότητα και τις αθλητικές εκδηλώσεις. Το ερευνητικό ερώτημα σχετίζεται με τις απόψεις των ντόπιων επαγγελματιών αναφορικά με την συμβολή του Αγώνα Δρόμου 'Τρέχω για την Κατερίνη' στην επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου. Είκοσι οχτώ επαγγελματίες του τουρισμού έλαβαν μέρος στην ποιοτική έρευνα. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι οι επαγγελματίες αναγνωρίζουν την θετική επίδραση του δρομικού αγώνα τόσο στις επιχειρήσεις τους όσο και στην κοινωνική τους ζωή, ωστόσο, τονίζουν ότι απαιτούνται κι άλλες ενέργειες προκειμένου να αναπτυχθεί η τουριστική κίνηση στην πόλη τους κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Οι περισσότεροι ερωτηθέντες φαίνεται να συγκλίνουν σε μία στρατηγική όπου θα λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες των τουριστών και των αθλητών αλλά θα υπάρχει και συνεχής στήριξη από την πολιτεία. Αγώνες όπως ο 'Τρέχω για την Κατερίνη' μπορούν να συμβάλλουν στην βιώσιμη ανάπτυξη τουριστικών περιοχών αρκεί να μην αντιμετωπίζονται σαν παρεμβάσεις, αλλά μάλλον σαν ένα εργαλείο της συνολικής στρατηγικής μάρκετινγκ του τόπου.

Λέξεις κλειδιά: εποχικότητα, δρομικός αγώνας, βιωσιμότητα, Κατερίνη

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΘΛΗΣΗΣ – ΕΚΓΥΜΝΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ.

EVALUATION OF THE INTERACTION OF SPORTS - GYM AND SERVICES SERVICES OF PRIVATE GYMNASIS OF THE ATTICA PREFECTURE.

ΜΑΚΡΥΠΟΥΛΙΑΣ, Δ., ΛΑΙΟΣ, Α., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΜΑΤΣΟΥΚΑ, Ο.
MAKRYPOULIAS, D., LAIOS, A., ASTRAPELLOS, K., COSTA, G., MATSOUKA K.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας ήταν να διερευνήσει τα επίπεδα ποιότητας υπηρεσιών όπως την αντιλαμβάνονται οι πελάτες και το βαθμό αλληλεπίδρασης των υπηρεσιών άθλησης - εκγύμνασης και παράπλευρων υπηρεσιών, ιδιωτικών γυμναστηρίων του νομού Αττικής. Ειδικότερα, εξετάστηκαν οι παράγοντες που επηρεάζουν τη συμμετοχή ή μη συμμετοχή των μελών στις παράπλευρες υπηρεσίες του γυμναστηρίου. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 150 (100 άνδρες και 50 γυναίκες) συμμετέχοντες – μέλη ιδιωτικών γυμναστηρίων, με ηλικία 18-30 (54,7%), 31-40 (20,7%), 41-50 (14,7%) όλοι μόνιμοι κάτοικοι του νομού Αττικής. Για την αξιολόγηση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, χρησιμοποιήθηκε τροποποιημένη μορφή ερωτηματολογίου με βάση το όργανο μέτρησης SERVQUAL των Parasuraman, Zeithaml & Berry (1988), αποτελούμενο από 10 δημογραφικές ερωτήσεις και 16 μεταβλητές σε σύνολο πέντε διαστάσεων: τα απτά στοιχεία, την αξιοπιστία, την ανταπόκριση, τη διαβεβαίωση και την ενσυναίσθηση. Οι απαντήσεις δόθηκαν μέσω μιας πενταβάθμιας κλίμακας τύπου Likert (1=διαφωνώ απόλυτα, 5=συμφωνώ απόλυτα). Για την εξέταση του βαθμού εγκυρότητας πραγματοποιήθηκε επιβεβαιωτική και διερευνητική παραγοντική ανάλυση, καθώς και αναλύσεις αξιοπιστίας Cronbach α, για την εσωτερική συνοχή του ερωτηματολογίου. Από τα αποτελέσματα φαίνεται πως το κόστος για τη συμμετοχή σε παράπλευρες υπηρεσίες παίζει σημαντικό ρόλο στην επιλογή τους (Μ.Ο. 4,50). Επίσης, η ασφάλεια (Μ.Ο. 4,54), η κατάρτιση του προσωπικού (Μ.Ο. 4,71), η ποιότητα υπηρεσιών (Μ.Ο. 4,72) και το brand-image του γυμναστηρίου (Μ.Ο. 4,55), καθώς και ο τρόπος πρόσβασης στο γυμναστήριο (Μ.Ο. 4,06) επηρεάζουν την συμμετοχή στις παράπλευρες υπηρεσίες. Αντίθετα, δεν φαίνεται οι συμμετέχοντες να επηρεάζονται από την ύπαρξη ή μη εμπορικών καταστημάτων (Μ.Ο. 1,91), τη συμμετοχή οικογένειας/φίλων στο γυμναστήριο (Μ.Ο. 2,53), την ύπαρξη χώρου στάθμευσης (Μ.Ο. 2,67) και την ευκαιρία για γνωριμία/επικοινωνία με νέους ανθρώπους (Μ.Ο. 2,78) για την επιλογή παράπλευρων υπηρεσιών που προσφέρει το γυμναστήριο. Με δεδομένη την ανάγκη για διαφοροποίηση, η διεύρυνση των παρεχόμενων και παράπλευρων υπηρεσιών ενός γυμναστηρίου αποτελεί τρόπο προσέλκυσης νέων πελατών, αλλά και ανανέωσης του ενδιαφέροντος των υπαρχόντων.

Λέξεις κλειδιά: ποιότητα υπηρεσιών, γυμναστήρια, παράπλευρες υπηρεσίες

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΕΛΑΤΩΝ ΣΕ ΔΡΩΜΕΝΑ ΣΕ ΣΧΟΛΕΣ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΣΤΗ ΜΕΤΑ COVID ΕΠΟΧΗ

THE PERCEPTION OF CUSTOMER SATISFACTION IN EVENTS OF DANCESCHOOL IN THESSALONIKI AFTER COVID SEASON

ΧΑΝΤΖΙΔΟΥ, Κ., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΑΣΤΡΕΠΕΛΛΟΣ, Κ.
CHANTZIDOU, K., COSTA, G., ASTRAPELLOS, K.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να αξιολογήσει το βαθμό ικανοποίησης πελατών σε δρώμενα σε σχολές κοινωνικού χορού στην πόλη της Θεσσαλονίκης. Δευτερεύων σκοπός της μελέτης ήταν να διερευνήσει αν υπάρχουν διαφοροποιήσεις στο επίπεδο ικανοποίησης μεταξύ των πελατών σε σχέση με το φύλο, την ηλικία και το χορευτικό επίπεδο. Το δείγμα αποτέλεσαν 75 εν ενεργεία συμμετέχοντες σε χορευτικά δρώμενα από την πόλη της Θεσσαλονίκης κυρίως γυναίκες (70,7%), ηλικίας 31-50 ετών (57,3%) και με υψηλό χορευτικό επίπεδο (52%). Για την διεξαγωγή της έρευνας χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο με τρεις ενότητες: α) δημογραφικά στοιχεία, β) σχέση με το χορό (είδος χορού, συχνότητα μαθημάτων πριν και μετά covid, εμπειρία) και γ) η ικανοποίηση ασκουμένων σε χώρους αναψυχής. Για την τρίτη ενότητα χρησιμοποιήθηκε η τροποποιημένη από τους Alexandris, Papadopoulos, Palialia & Vasiliadis (1999), «Κλίμακα Ικανοποίησης Πελατών» προσαρμοσμένη στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των σχολών χορού, αποτελούμενο από έξι παράγοντες: εγκαταστάσεις/υπηρεσίες, στάση προσωπικού, χαλάρωση, γνώσεις, υγεία/φυσική κατάσταση, κοινωνικός παράγοντας. Όλες οι απαντήσεις δόθηκαν σε 5-βαθμια κλίμακα τύπου Likert. Η συλλογή των δεδομένων του ερωτηματολογίου λόγω πανδημίας πραγματοποιήθηκε μέσω της πλατφόρμας Google Forms. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα το 68% του δείγματος δηλώνει απόλυτα ικανοποιημένο από τις σχολές χορού ενώ το 51% πιστεύει πως η πανδημία του Covid 19 επηρέασε αρνητικά τη συμμετοχή του σε χορευτικά δρώμενα. Από τις αναλύσεις προέκυψε πως οι χορευτές/τριες αξιολόγησαν υψηλά και τους έξι παράγοντες με πιο υψηλή βαθμολόγηση στον παράγοντα γνώσεις και υγεία φυσική κατάσταση και δεν προέκυψαν διαφοροποιήσεις στο βαθμό ικανοποίησης ούτε σε σχέση με το φύλο αλλά και ούτε σε σχέση με το χορευτικό επίπεδο, ενώ εντοπίστηκαν διαφορές σε σχέση με την ηλικιακή κατηγορία στους παράγοντες χαλάρωση και γνώσεις. Η επιβίωση των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των χορευτικών δρώμενων στην Ελλάδα στην μετά Covid εποχή, αποτελεί ένα δύσκολο έργο για τους ιθύνοντες φορείς και για τους ιδιοκτήτες αυτών των σχολών. Μέσα από έρευνες στον τομέα του αθλητικού marketing και management μπορούμε όλοι να γίνουμε αρωγοί στην προσπάθεια ανάκαμψης των πληγέντων επιχειρήσεων άσκησης και αναψυχής.

Λέξεις κλειδιά: ικανοποίηση πελατών, σχολές χορού, χορευτικά δρώμενα

ΑΝΑΣΤΑΛΤΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΔΡΩΜΕΝΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΣΤΗ ΜΕΤΑ COVID ΕΠΟΧΗ.

CONSTRAINTS OF PARTICIPATION IN SOCIAL DANCING EVENTS AFTER COVID SEASON IN THE CITY OF THESSALONIKI

XANTZIDOU, K., ΚΩΣΤΑ, Γ., ΑΣΤΡΕΠΕΛΛΟΣ, Κ.
CHANTZIDOU, K., COSTA, G., ASTRAPELLOS, K.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να διερευνηθούν οι παράγοντες που δυσκολεύουν-αποτρέπουν τη συμμετοχή σε προγράμματα και δράσεις κοινωνικού χορού στην πόλη της Θεσσαλονίκης μετά την πανδημία Covid 19. Επίσης, να προσδιοριστούν διαφοροποιήσεις στην αντίληψη των ανασταλτικών παραγόντων σε σχέση με το φύλο, την ηλικία, την χορευτική εμπειρία. Το δείγμα αποτέλεσαν 75 συμμετέχοντες σε προγράμματα χορού κυρίως γυναίκες (70,7%), ηλικίας 31-50 ετών (57,3%) με χορευτική εμπειρία άνω των πέντε ετών (52%). Το μεγαλύτερο ποσοστό παρακολουθεί μαθήματα και χορευτικές δράσεις σε τμήματα Latin και Standard χορών (54,7%), ενώ σε ποσοστό 32% είναι αθλητές του Cheerleading Performance. Χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο διερεύνησης ανασταλτικών παραγόντων σε δραστηριότητες αναψυχής των Alexandris και Carroll (1997) προσαρμοσμένο στα χαρακτηριστικά σχολών χορού. Αποτελούνταν από τρεις ενότητες: α) δημογραφικά χαρακτηριστικά β) σχέση με το χορό και γ) ανασταλτικοί παράγοντες συμμετοχής σε προγράμματα και δράσεις χορού. Στην τρίτη ενότητα υπήρχαν 32 ερωτήσεις που δημιουργούσαν επτά παράγοντες: ατομικά και ψυχολογικά εμπόδια (7 ερωτήσεις), έλλειψη πληροφόρησης (2 ερωτήσεις), προβλήματα εγκαταστάσεων-υπηρεσιών (2 ερωτήσεις), προβλήματα οικονομικά και πρόσβασης (3 ερωτήσεις), έλλειψη ενδιαφέροντος/κακή προηγούμενη εμπειρία (3 ερωτήσεις), έλλειψη παρέας (3 ερωτήσεις), έλλειψη χρόνου (4 ερωτήσεις). Προστέθηκαν και δύο ερωτήσεις, αίσθηση ασφάλειας λόγω Covid 19 και έλλειψη προϋποθέσεων συμμετοχής λόγω των υγειονομικών μέτρων, που κατατάχθηκαν στον παράγοντα ατομικά/ψυχολογικά εμπόδια. Οι απαντήσεις δόθηκαν σε πενταβάθμια κλίμακα Likert (1=διαφωνώ απόλυτα, 5=συμφωνώ απόλυτα). Η συλλογή των δεδομένων του ερωτηματολογίου πραγματοποιήθηκε Ιμέσω της πλατφόρμας Google Forms. Από την ανάλυση των αποτελεσμάτων φάνηκε πως κυριότεροι λόγοι που οδήγησαν στην μείωση της συχνότητας συμμετοχής σε προγράμματα και δράσεις χορού ήταν η έλλειψη ελεύθερου χρόνου, η παρέα, ενώ η αίσθηση ασφάλειας λόγω πανδημίας δε λειτουργεί ανασταλτικά. Τέλος, δεν προέκυψαν στατιστικά σημαντικές διαφορές σε σχέση με το φύλο, την ηλικία και με τα χρόνια χορευτικής εμπειρίας. Η παροχή μαθημάτων χορού με τη μορφή δράσεων αναψυχής (π.χ πάρτι) θα μπορούσε να λειτουργήσει θετικά ως προς τον παράγοντα παρέα ενώ η προώθηση προγραμμάτων και δράσεων χορού σε εργασιακό περιβάλλον θα μπορούσε να συνεισφέρει αποτελεσματικά στην προσπάθεια του εμποδίου του χρόνου.

Λέξεις κλειδιά: κοινωνικός χορός, ανασταλτικοί παράγοντες, σχολές χορού

POSTER
ΣΠΟΥΔΕΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

Η ΑΥΤΟΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΦΗΒΩΝ ΧΟΡΕΥΤΩΝ -ΧΟΡΕΥΤΡΙΩΝ

THE ADOLESCENT DANCERS' SELF ESTEEM

ΑΝΤΥΠΑ, Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.

ANTYPA A., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Στόχος της έρευνας ήταν να μελετήσει αν οι έφηβοι που ασχολούνται με τον χορό διαφοροποιούνται ως προς την αυτοεκτίμηση τους. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 210 μαθητές Γυμνασίου από 12 έως 15 ετών (Μ.Ο.= 13,8) χωρισμένοι σε τρεις ομάδες των 70 μαθητών. Πρώτη ομάδα ήταν οι μαθητές Γενικών Γυμνασίων χωρίς συμμετοχή σε άλλη συστηματική φυσική δραστηριότητα, δεύτερη ομάδα οι μαθητές Γενικών Γυμνασίων με χορευτική εκπαίδευση σε Σωματεία ή Σχολές Χορού τουλάχιστον τα τελευταία τέσσερα χρόνια και τρίτη ομάδα οι μαθητές Καλλιτεχνικών Γυμνασίων Κατεύθυνσης Χορού. Η αυτοεκτίμηση αξιολογήθηκε με το ερωτηματολόγιο Rosenberg (1965), το οποίο έχει μεταφραστεί στα ελληνικά και έχει ελεγχθεί η εγκυρότητα και η αξιοπιστία του στον ελληνικό χώρο (Galanou, Galanakis, Alexopoulos & Darviri, 2014). Το ερωτηματολόγιο έχει μοναδικό παράγοντα την αυτοεκτίμηση και αποτελείται από 10 ερωτήσεις (πέντε θετικές και πέντε αρνητικές), όπου χρησιμοποιείται τετραβάθμια κλίμακα τύπου Likert για τις απαντήσεις. Πραγματοποιήθηκε ανάλυση αξιοπιστίας α του Cronbach, για να αξιολογηθεί η εσωτερική αξιοπιστία της έρευνας και ανάλυση διακύμανσης (one way Anova). Ο παράγοντας παρουσίασε υψηλή αξιοπιστία ($\alpha=,83$). Από την ανάλυση διακύμανσης προέκυψαν στατιστικά σημαντικές διαφορές ως προς την αυτοεκτίμηση ανάμεσα στην πρώτη ομάδα (ΜΟ=2,82 ΤΑ= 0,56) και τη δεύτερη ομάδα (ΜΟ =3,07, ΤΑ= 0,44) και τρίτη ομάδα (ΜΟ=3,12 , ΤΑ=0,40). Ανάμεσα στη δεύτερη και τρίτη ομάδα δεν υπήρξαν σημαντικές διαφορές. Συμπερασματικά φαίνεται στην μελέτη ότι έφηβοι που ασχολούνται με τον χορό παρουσιάζουν βελτιωμένη αυτοεκτίμηση. Καθώς η ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης έχει συνδεθεί με την ικανότητα επίτευξης στόχων στην ενήλικη ζωή (Felker, 1974), είναι θεμιτό να υπάρχει επίγνωση της παραπάνω σύνδεσης με την συμμετοχή των εφήβων μαθητών στην χορευτική εκπαίδευση (Minton, 2001).

Λέξεις κλειδιά: αυτοεκτίμηση, χορευτική εκπαίδευση, εφηβεία, Καλλιτεχνικά Σχολεία, Σωματεία και Σχολές χορού.

Η ΑΥΤΟΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΦΗΒΩΝ ΧΟΡΕΥΤΩΝ-ΧΟΡΕΥΤΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

THE ADOLESCENT DANCERS' SELF ESTEEM AND THEIR DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS

ΑΝΤΥΠΑ, Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ, Δ.
ANTYPA A., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας ήταν να μελετήσει αν τα δημογραφικά στοιχεία, και συγκεκριμένα το φύλο και η ηλικία, διαφοροποιούν την αυτοεκτίμηση εφήβων που ασχολούνται με τον χορό. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 210 έφηβοι χωρισμένοι σε τρεις ομάδες των 70 από 12 έως 15 ετών (Μ.Ο.= 13,8). Πρώτη ομάδα ήταν οι μαθητές Γενικών Γυμνασίων χωρίς συμμετοχή σε άλλη συστηματική φυσική δραστηριότητα, δεύτερη ομάδα οι μαθητές Γενικών Γυμνασίων με χορευτική εκπαίδευση σε Σωματεία ή Σχολές Χορού τουλάχιστον τα τελευταία τέσσερα χρόνια και τρίτη ομάδα οι μαθητές Καλλιτεχνικών Γυμνασίων Κατεύθυνσης Χορού. Η αυτοεκτίμηση αξιολογήθηκε με το ερωτηματολόγιο Rosenberg (1965), το οποίο έχει μεταφραστεί στα ελληνικά και έχει ελεγχθεί η εγκυρότητα και η αξιοπιστία του στον ελληνικό χώρο (Galanou, Galanakis, Alexopoulos & Darviri, 2014). Το ερωτηματολόγιο έχει μοναδικό παράγοντα την αυτοεκτίμηση και αποτελείται από 10 ερωτήσεις. Το ερωτηματολόγιο παρουσίασε υψηλή αξιοπιστία ($\alpha = .83$). Διενεργήθηκαν στατιστικοί έλεγχοι για το φύλο (t-test) και για την ηλικία (one-way Anova) για κάθε ομάδα χωριστά. Τα αποτελέσματα των αναλύσεων δεν έδειξαν σημαντικές διαφορές στην αυτοεκτίμηση. Συμπερασματικά, τα δημογραφικά χαρακτηριστικά (φύλο και ηλικία) δεν διαφοροποιούν την αυτοεκτίμηση των εφήβων αυτής της ηλικίας.

51

Λέξεις κλειδιά: αυτοεκτίμηση, χορευτική εκπαίδευση, εφηβεία, δημογραφικά στοιχεία

«ΚΙΤΙ ΓΟΤΣΑΣ»: ΜΙΑ ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΕΘΙΜΙΚΟΥ ΔΡΩΜΕΝΟΥ ΤΩΝ ΜΩΜΟΓΕΡΩΝ ΣΤΟ ΘΡΥΛΟΡΙΟ ΡΟΔΟΠΗΣ

“KITI GOTSAS”: A VARIATION OF THE POPULAR CUSTOMARY EVENT OF THE MOMOGERI IN THRILORION OF RODOPI

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Θ., ΦΙΛΙΠΠΟΥ, Φ., ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ, ΧΡ., ΠΙΤΣΗ, Α., & ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ, Μ.
NIKOLAIDIS, T., FILIPPOU, F., PARAKOSTAS, CHR., PITSI, A., & NIKOLAIDOU, M.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ & ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE & UNIVERSITY OF IOANNINA

Η παρούσα μελέτη πραγματεύεται την αναβίωση του λαϊκού δρώμενου της περιόδου του Δωδεκαημέρου, του Κιτί Γοτσά, μιας παραλλαγής των Μωμόγερων του Πόντου, στην κοινότητα Θρυλορίου Ροδόπης. Οι Ποντιώτες και οι Καραλήδες, οι δύο προσφυγικές ομάδες της κοινότητας, που συμβιώνουν από το 1923, μετέφεραν τα διακριτά στοιχεία της διπλής τους εθνοτικής ταυτότητας στη νέα πατρίδα. Μεταξύ αυτών και το λαϊκό τους θέατρο, μια παραλλαγή των Μωμόγερων του Πόντου, το δρώμενο του «Κιτί Γοτσά». Η κοινότητα λοιπόν, καλείται να διατηρήσει και να σώσει την πολιτισμική της ταυτότητα, να διατηρήσει την αυτονομία της και την ιδιαιτερότητά της διατηρώντας και ενισχύοντας τους δεσμούς της με τον λαϊκό πολιτισμό. Η ανανοηματοδότηση του εθίμου αποτέλεσε κύριο στόχο της πολιτιστικής διαχείρισής του από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Ποντίων Θρυλορίου Ροδόπης το 1999. Σκοπός της έρευνας ήταν να διερευνηθεί αν και σε ποιο βαθμό ο Πολιτιστικός Σύλλογος συνέβαλε στη διαμόρφωση της πολιτισμικής ταυτότητας των κατοίκων μέσα από την αναβίωση του εθίμου, καθώς επίσης και τους ενδεχόμενους μετασχηματισμούς που υπέστη το δρώμενο, ως αποτέλεσμα της αναπροσαρμογής της κοινότητας στον σύγχρονο τρόπο διαβίωσης. Για την επίτευξη των στόχων της εν λόγω μελέτης επιστρατεύτηκε η ποιοτική μέθοδος έρευνας. Η συλλογή των δεδομένων της έρευνας πραγματοποιήθηκε με βάση την εθνογραφική μέθοδο υπό τους όρους της συμμετοχικής παρατήρησης και προέρχεται από πρωτογενείς και δευτερογενείς πηγές. Από την ανάλυση των δεδομένων προκύπτει ότι: α. συγκριτικά με το παρελθόν, το έθιμο έχει αποκτήσει κάποια χαρακτηριστικά φολκλόρ. Σε αυτό συνέβαλε σε σημαντικό βαθμό ο δάσκαλος χορού/σκηνοθέτης του συλλόγου καθώς και η παρουσίασή του σε τουριστικές περιοχές. β. στην αναβιούμενη μορφή του δρώμενου συνυπάρχουν στοιχεία από άλλες περιοχές του Πόντου τα οποία δεν υπήρχαν στην παραδοσιακή του τέλεση. γ. παρ' όλες τις παρατηρούμενες αλλαγές, η βιωματική συμμετοχή σε κοινοτικές τελετουργικές πρακτικές αναπροσαρμόζει την κοινοτική πραγματικότητα προστατεύοντας την πολιτισμική ταυτότητα και πλάθοντας τη βιωσιμότητα και το μέλλον της κοινότητας.

Λέξεις κλειδιά: λαϊκό δρώμενο, έθιμα, πολιτιστικοί σύλλογοι, Θρυλόριο, Πόντος

ΧΟΡΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

DANCE ACTIVITIES AND RELIGIOUS BELIEF.THE CASE OF KORCA ALBANIA

ΔΑΛΑΣ Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.

DALAS A., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Στόχος της έρευνας ήταν να μελετήσει αν τα άτομα που συμμετέχουν σε διαφορετικές χορευτικές δραστηριότητες διαφοροποιούνται ως προς την θρησκευτική τους πίστη. Οι συμμετέχοντες διαβιούν στην Κορυτσά της Αλβανίας. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 3 ομάδες, συνολικά 180 ενήλικων ατόμων, στην πλειοψηφία τους γυναίκες (68,3%), διαφόρων ηλικιών. Η κάθε ομάδα αποτελούνταν από 60 άτομα, με την πρώτη να έχει παρακολουθήσει παραδοσιακούς Αλβανικούς χορούς για ένα έτος τουλάχιστον, την δεύτερη να έχει παρακολουθήσει Latin και σύγχρονο χορό για ένα έτος τουλάχιστον και την τρίτη ομάδα να μην έχει πάρει μέρος σε κάποια συστηματική φυσική δραστηριότητα. Η συλλογή των δεδομένων έγινε μέσω ερωτηματολογίων. Χρησιμοποιήθηκε η έγκυρη έκδοση του Santa Clara Strength of Religious Faith Questionnaire (SCSRFQ) (Plante & Boccaccini, 1997). Αποτελείται από 10 ερωτήσεις οι οποίες βαθμολογούνται σε μια 4βαθμια κλίμακα Likert. Το ερωτηματολόγιο παρουσίασε υψηλή αξιοπιστία ($\alpha=90$). Από τις αναλύσεις που έγιναν προκύπτει ότι υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ των ομάδων και πιο συγκεκριμένα: η ομάδα που ασχολείται με τον παραδοσιακό χορό ($MO=3,11, TA=.73$) διαφέρει σημαντικά με την ομάδα που ασχολείται με το λάτιν-σύγχρονο ($MO=2,37, TA=.56$). Η ομάδα λάτιν-σύγχρονο με την σειρά της διαφέρει και ως προς την τρίτη ομάδα ($MO=3,14, TA=.72$) έχοντας εν τέλει τα χαμηλότερες τιμές θρησκευτικής πίστης. Φαίνεται ότι οι συμμετέχοντες σε μαθήματα παραδοσιακών χορών εμφανίζουν υψηλή θρησκευτική πίστη. Οι διαφορές ενδεχομένως να οφείλονται στο διαφορετικό κοινωνικό και οικονομικό status των συμμετεχόντων σε κάθε ομάδα καθώς επίσης και στην διαφορετική αντίληψη που ίσως έχουν για την ζωή.

53

Λέξεις κλειδιά : θρησκευτική πίστη, παραδοσιακός χορός, λάτιν και σύγχρονος χορός.

ΤΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ Η ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΧΟΡΕΥΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ . Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΡΥΤΣΑΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

THE DEMOGRAPHIC CHARACTERISTICS AND THE RELIGIOUS FAITH OF DANCERS.THE CASE OF KORCA ALBANIA

ΔΑΛΑΣ Α., ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.

DALAS A., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Στόχος της έρευνας ήταν να μελετήσει αν τα δημογραφικά χαρακτηριστικά ατόμων (φύλο, ηλικία, εκπαίδευση) που παρακολουθούν μαθήματα χορού σε συλλόγους και σχολές, τα οποία διαβιούν στην Κορυτσά της Αλβανίας διαφοροποιούν την θρησκευτική πίστη τους. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν δυο ομάδες, συνολικά 120 ενήλικων ατόμων, στην πλειοψηφία τους γυναίκες διαφόρων ηλικιών. Η κάθε ομάδα έχει παρακολουθήσει τουλάχιστον 1 χρόνο μαθήματα χορού και αποτελούνταν από 60 άτομα, με την πρώτη να έχει παρακολουθήσει παραδοσιακούς Αλβανικούς χορούς και την δεύτερη να έχει παρακολουθήσει Latin και σύγχρονο χορό. Η συλλογή των δεδομένων έγινε μέσω ερωτηματολογίων. Χρησιμοποιήθηκε η έγκυρη έκδοση του Santa Clara Strength of Religious Faith Questionnaire(SCSRFQ) (Plante & Boccaccini, 1997). Αποτελείται από 10 ερωτήσεις οι οποίες βαθμολογούνται σε μια 4βαθμια κλίμακα Likert. Το ερωτηματολόγιο παρουσίασε υψηλή αξιοπιστία ($\alpha=90$). Από τα αποτελέσματα της ανάλυσης διαπιστώθηκαν τα παρακάτω: όσον αφορά το φύλο φάνηκε να επηρεάζει σημαντικά τα επίπεδα της θρησκευτικής πίστης για την ομάδα παραδοσιακού χορού με τις γυναίκες να παρουσιάζουν υψηλότερη τιμή ($MO=3,27$, $TA=.59$) σε σχέση με τους άντρες ($MO=2,75$, $TA=.88$). Η ηλικία και η εκπαίδευση δεν φαίνεται να επηρεάζουν σημαντικά τα επίπεδα της θρησκευτικής πίστης στις δυο ομάδες. Καταλήγοντας από τα ευρήματα της έρευνας υποστηρίχθηκε ότι η θρησκευτική πίστη είναι υψηλότερη στις γυναίκες που παρακολουθούν μαθήματα παραδοσιακού χορού σε σχέση με τους άντρες.

54

Λέξεις κλειδιά: θρησκευτική πίστη, παραδοσιακός χορός, σύγχρονος χορός ,Latin

**Η ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΧΟΡΩΝ ΣΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΠΟΧΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ
ΠΑΛΜΕΡ – ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ. ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ**

**THE RENAISSANCE OF ANCIENT DANCES IN MODERN TIME THROUGH THE WORK OF EVA PALMER
– SIKELIANOS. DELPHIC FESTIVAL**

ΑΓΓΕΛΟΥΛΗ Α. , ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.
ANGELOULI A., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η Εύα Πάλμερ με τον σύζυγό της Άγγελο Σικελιανό συνέλαβαν τη Δελφική Ιδέα και πραγματοποίησαν για το σκοπό αυτό τις Δελφικές Γιορτές το 1927 και 1930. Ήταν μια προσπάθεια αναβίωσης των αρχαίων ελληνικών τελετών στους Δελφούς. Σκοπός της εργασίας ήταν η μελέτη της μεθόδου και απόπειρας αναβίωσης των χορών της αρχαιότητας στη σύγχρονη πραγματικότητα μέσα από το έργο της χορογράφου Εύας Πάλμερ, η κινησιολογική μελέτη των χορικών και η σύγκρισή της με ανάλογες χορογραφικές προσπάθειες. Για την πραγματοποίηση της εργασίας αναζητήθηκαν επιστημονικά άρθρα, μεταπτυχιακές και διδακτορικές έρευνες, βιβλία στην ελληνική και αγγλική γλώσσα χωρίς χρονικό περιορισμό μέσω της μηχανής αναζήτησης Google Scholars και στους ιστότοπους Academia.edu, Research Gate και στο Εθνικό Αρχείο Διδακτορικών Διατριβών. Οι λέξεις κλειδιά που χρησιμοποιήθηκαν είναι: Εύα Πάλμερ-Σικελιανού, αναβίωση αρχαίου χορού, Δελφικές Γιορτές, ο αρχαίος χορός στη σύγχρονη εποχή, Eva Palmer- Sikelianos, Delphic Festival, reenactement/revival of ancient dance, anabiosis of ancient dance, ancient dance in modern era. Μελετήθηκε οπτικοακουστικό υλικό από το αρχείο της ΕΡΤ με θέμα τις Δελφικές Γιορτές, που περιλάμβανε συνεντεύξεις του σκηνοθέτη Τάκη Μουζενίδη και Κούλας Πράτσικα, οι οποίοι συμμετείχαν στη παράσταση του «Προμηθέα Δεσμώτη» το 1927 στους Δελφούς, αποσπάσματα της ταινίας των αδελφών Γαζιάδη με σκηνές από την παράσταση και φωτογραφικό υλικό της φωτογράφου Nelly στους ιστότοπους You Tube και Vimeo. Μελετήθηκαν 15 πηγές σχετικές με την έρευνα. Από τα αποτελέσματα προέκυψε ότι η Πάλμερ μελέτησε διεξοδικά αρχαία ελληνικά αγγεία και κείμενα της αρχαιότητας, συνεργάστηκε με αρχαιολόγους και μουσικούς για την πιστότερη απόδοση των ορχηστικών κινήσεων. Η κινησιολογία του χορού αποδόθηκε αυστηρά με πόζες και βήματα των αρχαίων αγγείων και πηγών αντίθετα με τις χορογραφίες των Ρωσικών Μπαλέτων και της Ισιδώρας Ντάνκαν, οι οποίες παρουσίαζαν μεμονωμένα στοιχεία της αρχαιότητας. Ζωντάνεψε μια αρχαία παράσταση ενώ οι σύγχρονοί της παρουσίαζαν αρχαιοελληνικά θέματα με σύγχρονη κινησιολογία. Ωστόσο η Πάλμερ παραδέχεται ότι εφάρμοσε μια “πειραματική αρχαιολογία”. Συνειδητά συμπεριέλαβε αρχαιολογικές ανακρίβειες και τη φαντασία της προς χάριν του καλλιτεχνικού αποτελέσματος. Το έργο της, αν και δε βρήκε συνέχεια και ανταπόκριση από το τότε ελληνικό κράτος, ωστόσο η εξωστρέφειά του προώθησε το ελληνικό θέατρο και συνεχίζεται από το Ευρωπαϊκό Πολιτιστικό Κέντρο Δελφών.

Λέξεις κλειδιά : Εύα Πάλμερ-Σικελιανού, Δελφικές Γιορτές, αναβίωση αρχαίου χορού, ο αρχαίος χορός στη σύγχρονη εποχή

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΧΟΡΟΥ BUTOH ΤΟΥ HIJIKATA TATSUMI

THE CONTEMPORARY DANCE METHOD BUTOH OF HIJIKATA TATSUMI

ΑΓΓΕΛΟΥΛΗ Α. , ΓΟΥΛΙΜΑΡΗΣ Δ.

ANGELOULI A., GOULIMARIS D.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Την δεκαετία του 1950 οι Ιάπωνες καλλιτέχνες επιδιώκουν να αποβάλλουν την «αμερικανοποίηση» των τεχνών και να αποκαταστήσουν την ιαπωνική πνευματική και καλλιτεχνική ταυτότητα. Μέσα στο κλίμα αυτό γεννιέται ένα νέο είδος σύγχρονου ιαπωνικού χορού το butoh (bu=χορός toh=βήμα). Αρχιτέκτονας του είναι ο χορευτής Hijikata Tatsumi. Σκοπός της έρευνας είναι να αναλυθεί ο τρόπος διαμόρφωσης και η φιλοσοφία του butoh, η χρήση της φαντασίας, της δημιουργικότητας, της ενέργειας, του χώρου και του χρόνου. Να μελετηθεί η χρήση του κορμού και των άνω και κάτω άκρων, η επιρροή του γερμανικού εξπρεσιονιστικού χορού της χορογράφου Mary Wigman και η απήχηση του butoh στη Δύση. Για την πραγματοποίηση της έρευνας έγινε στην αγγλική γλώσσα αναζήτηση επιστημονικών βιβλίων και άρθρων, πρακτικά συνεδρίων, μεταπτυχιακών και διδακτορικών ερευνών στη μηχανή αναζήτησης Google Scholars, στους ιστότοπους Academia.edu, Encyclopedia, Research Gate. Χρησιμοποιήθηκαν οι λέξεις-κλειδιά: Butoh dance, Tatsumi Hijikata, Ankoku butoh, Ohno Kazuo, Dairakudakan dance company, Alishina Juju, German Expressionist Dance, Mary Wigman, Rudolf Laban. Μελετήθηκαν χορογραφίες butoh και της Mary Wigman, συνεντεύξεις καθηγητών butoh στην αγγλική γλώσσα μέσω των ιστότοπων YouTube, Vimeo, Butoh resources, Butoh UK. Μελετήθηκαν 34 πηγές εκ των οποίων απορρίφθηκαν οι 3 λόγω χαμηλής σχετικότητας με το σκοπό της έρευνας. Από τα αποτελέσματα της εργασίας προέκυψε ότι οι δημιουργοί του butoh, αφού απορρίψανε αρχικά τον σύγχρονο δυτικό και ιαπωνικό παραδοσιακό χορό, στη συνέχεια τα αφομοίωσαν με πρωτότυπο τρόπο. Δημιουργήσανε ένα σύστημα χορού, χωρίς βηματολόγιο, βασισμένο σε εικόνες και στη φαντασία. Ο χώρος και ο χρόνος καθορίζονται από την φιλοσοφική έννοια του ma. Η επιρροή από τον γερμανικό εξπρεσιονισμό είναι εμφανής στο κινητικό αποτέλεσμα αλλά η εκπαίδευση και οι χορογραφίες butoh ξεκινούν «από μέσα προς τα έξω» απαιτώντας πνευματική συγκέντρωση του χορευτή για να προσεγγίσει το υποσυνείδητό του. Οι μαθητές των πρωτεργατών εξέλιξαν οι περισσότεροι το δικό τους στυλ λόγω της ελευθερίας στη τεχνική. Παρουσιάζει ενδιαφέρον η ποικιλία των στυλ butoh και στη Δύση για περαιτέρω έρευνα.

Λέξεις κλειδιά: χορός butoh, Tatsumi Hijikata, Ankoku butoh, Ohno Kazuo, ομάδα χορού Dairakudakan, Alishina Juju, Γερμανικός Εξπρεσιονιστικός Χορός, Mary Wigman, Rudolf Laban.

POSTER
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ & ΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΔΡΩΜΕΝΩΝ

Η ΑΝΑΜΕΙΞΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕ ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΤΟΥ COVID-19.

WOMEN'S INVOLVEMENT WITH THE SPORT OF BASKETBALL BEFORE AND DURING THE RESTRICTIVE MEASURES DUE TO THE COVID-19 PANDEMIC.

ΚΑΡΑΛΙΔΟΥ, Σ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.
KARALIDOU, S., TSITSKARI, E.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η πανδημία του covid-19 και τα περιοριστικά μέτρα, που εφαρμόστηκαν για μεγάλο χρονικό διάστημα, επηρέασαν σε πολύ μεγάλο βαθμό τους αθλητές/τριες, αφού δε μπορούσαν να συμμετέχουν σε καμία αθλητική δραστηριότητα για μεγάλο χρονικό διάστημα. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να αξιολογήσει τον βαθμό ανάμειξης των γυναικών αθλητριών στο άθλημα της καλαθοσφαίρισης, πριν τα περιοριστικά μέτρα και την αναστολή των πρωταθλημάτων και κατά τη διάρκεια αυτών, την άνοιξη του 2021. Στην έρευνα συμμετείχαν 423 αθλήτριες των αγωνιστικών τμημάτων καλαθοσφαίρισης, 41 αθλητικών σωματείων της Βορείου Ελλάδος. Για τη μέτρηση αξιοποιήθηκε η κλίμακα Modified Involvement Scale των Kyle, Absher, Norman, Hammitt και Jodice (2007), μεταφρασμένη και προσαρμοσμένη σε διαφορετικούς πληθυσμούς στην Ελλάδα (Tsitskari, Quick, & Tsakiraki, 2014; Vlachopoulos, Theodorakis, & Kyle, 2008). Η κλίμακα διαμορφώθηκε σύμφωνα με τις ανάγκες της έρευνας και περιελάμβανε 15 ερωτήσεις και αξιολογεί πέντε παράγοντες: α) την έλξη (π.χ. το να παίζω μπάσκετ είναι πολύ σημαντικό), β) την κεντρικότητα (π.χ. αφιερώνω αρκετό χρόνο στην καλαθοσφαίριση), γ) τον κοινωνικό δεσμό (π.χ. οι περισσότεροι φίλοι μου ασχολούνται με την καλαθοσφαίριση), δ) την επιβεβαίωση ταυτότητας (π.χ. όταν παίζω μπάσκετ είμαι ο εαυτός μου) και ε) την έκφραση ταυτότητας (π.χ. το ότι παίζω μπάσκετ δίνει μία εικόνα στους άλλους για το τι άτομο είμαι). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, οι αθλήτριες για το χρονικό διάστημα της εμπλοκής τους με το άθλημα, πριν την εμφάνιση του ιού covid-19, αξιολόγησαν θετικά τους παράγοντες «έλξη» και «κεντρικότητα» και μέτρια τους παράγοντες «κοινωνικός δεσμός», «επιβεβαίωση ταυτότητας» και «έκφραση ταυτότητας». Όσον αφορά την περίοδο των περιοριστικών μέτρων, οι αθλήτριες αξιολόγησαν μέτρια το σύνολο των παραγόντων της ανάμειξής τους με το άθλημα της καλαθοσφαίρισης. Στη συνέχεια, πραγματοποιήθηκε Paired samples t-test και βρέθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές στις απαντήσεις, κυρίως στους παράγοντες «έλξη» και «κεντρικότητα», με τις αθλήτριες να νοιώθουν πιο αναμειγμένες με το άθλημά τους πριν την εφαρμογή των περιοριστικών μέτρων.

Λέξεις κλειδιά: Ανάμειξη, γυναίκες αθλήτριες, καλαθοσφαίριση, covid-19

Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΟ ΑΘΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ. ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΒΛΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΘΕΣΗ ΣΥΝΕΧΙΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΤΟΥΣ ΜΕ ΤΟ ΑΘΛΗΜΑ;

EVALUATING WOMEN BASKETBALL PLAYERS' PARTICIPATION MOTIVES. CAN MOTIVES PREDICT THEIR INTENTION TO CONTINUE PLAY BASKETBALL?

ΚΑΡΑΛΙΔΟΥ, Σ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.

KARALIDOU, S., TSITSKARI, E.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Ο σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η μελέτη και η κατανόηση των κινήτρων συμμετοχής των γυναικών στο άθλημα της καλαθοσφαίρισης, καθώς και ποια και κατά πόσο επηρεάζουν την πρόθεσή τους να συνεχίσουν την ενασχόλησή τους με το άθλημα. Στην έρευνα συμμετείχαν 423 αθλήτριες των αγωνιστικών τμημάτων καλαθοσφαίρισης, 41 αθλητικών σωματείων της Βορείου Ελλάδος. Για την αξιολόγηση των κινήτρων αξιοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο Behaviour Regulation in Sport Questionnaire (BRSQ), των Lonsdale, Hodge και Rose (2008), μεταφρασμένο και προσαρμοσμένο σε ελληνικό πληθυσμό αθλητών από τους Tsitskari, Vernadakis, Foridou & Bebetso (2015). Το συγκεκριμένο ερωτηματολόγιο αποτελείται από 36 μεταβλητές, οι οποίες ομαδοποιούνται σε εννέα παράγοντες: 1) απουσία κινήτρων (π.χ. οι λόγοι συμμετοχής δεν είναι ξεκάθαροι), 2) εξωγενείς λόγοι (π.χ. πίεση από άλλους για συμμετοχή), 3) ενδογενείς λόγοι (π.χ. τύψεις και ντροπή), 4) αναγνωρίσιμοι λόγοι (π.χ. για τα οφέλη του αθλήματος), 5) ταυτόσημοι λόγοι (π.χ. έκφραση του εαυτού), 6) γενικά εσωτερικά κίνητρα (π.χ. απόλαυση, διασκέδαση), 7) εσωτερική κινητοποίηση για γνώση (π.χ. εκμάθηση νέων πραγμάτων για το άθλημα), 8) εσωτερική παρακίνηση για τη βίωση ενεργοποίησης (π.χ. ευφορία) και 9) εσωτερική παρακίνηση για επίτευξη (π.χ. επιτυχία). Όλοι οι παράγοντες παρουσίασαν υψηλή εσωτερική συνοχή. Η πρόθεση των αθλητριών να συνεχίσουν την ενασχόλησή τους με το άθλημα αξιολογήθηκε μέσω μίας μεταβλητής: «Πόσο πιθανό το βρίσκεται να συνεχίσετε να συμμετάσχετε στο συγκεκριμένο άθλημα και στο μέλλον;». Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, οι αθλήτριες καλαθοσφαίρισης σημείωσαν υψηλότερη βαθμολογία σε όλα τα εσωτερικά κίνητρα, καθώς και στα εξωτερικά κίνητρα ολοκλήρωσης και προσδιορισμού. Ανάλυση παλινδρόμησης πραγματοποιήθηκε προκειμένου να διαφανεί ποια κίνητρα μπορούν να προβλέψουν την πρόθεση των αθλητριών. Από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι τα εσωτερικά κίνητρα, τα κίνητρα ολοκλήρωσης και προσδιορισμού, μπορούν κατά μεγάλο ποσοστό να προβλέψουν θετικά την πρόθεση συνέχισης συμμετοχής. Η κατανόηση των κινήτρων των αθλητριών, οι οποίες συμμετέχουν χωρίς σημαντικές (ή και μηδενικές) οικονομικές απολαβές είναι εξαιρετικά σημαντική για τα σωματεία.

Λέξεις κλειδιά: κίνητρα συμμετοχής, γυναίκες αθλήτριες, καλαθοσφαίριση

ΜΟΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ: Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ

MUSIC EDUCATION: ITS CONTRIBUTION TO THE EDUCATION AND RECREATION OF INFANTS

ΚΟΨΑΣ, Δ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.
KOPSAS, D., YFANTIDOU, G., ASTRAPELLOS, K.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η μουσική αγωγή και η αξία της έχει επισημανθεί και αναγνωριστεί από την αρχαιότητα και καθ' όλη την ιστορική πορεία του ανθρώπου. Είναι συνυφασμένη με όλες τις εκφάνσεις και περιστάσεις της ανθρώπινης ζωής, από τη γέννηση έως το θάνατο, τις λύπες και τις χαρές, θρησκευτικές και πολιτικές αναζητήσεις κ.α. Σε όλη την εξελικτική πορεία του ανθρώπου και ιδίως στα παιδικά χρόνια, η μουσική αγωγή μπορεί να παίξει ένα ιδιαίτερο ρόλο στη διαπαιδαγώγηση και στην αναψυχή του ανθρώπου, είτε ως συναισθηματική έκφραση, αισθητική απόλαυση και διασκέδαση, είτε ως μέσο ανάπτυξης δεξιοτήτων: ακουστικών, γλωσσικών, μαθησιακών, είτε συμβάλλοντας θετικά σε διάφορους τομείς της υγείας: σωματικής και ψυχικής. Ο σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν η διερεύνηση του ρόλου της μουσικής αγωγής στην αναψυχή-διασκέδαση και εκπαίδευση των παιδιών στη νηπιακή ηλικία. Αναπτύχθηκε ο ορισμός της αναψυχής και η σπουδαιότητά του στην κοινωνική ζωή του ανθρώπου και έγινε μια ιστορική αναδρομή στην πορεία της μουσικής ανά τους αιώνες. Φτάνοντας στη σύγχρονη εποχή, αναφέρθηκαν οι σπουδαιότεροι μουσικοπαιδαγωγοί που με τις θεωρίες τους συνέβαλαν στην ανάπτυξη και βελτίωση του μουσικοπαιδαγωγικού αλλά και του ρόλου αναψυχής-διασκέδασης της μουσικής στην παιδική ηλικία. Τέλος, επισημάνθηκαν και αναδείχθηκαν οι σημαντικότερες ευεργετικές ιδιότητες σε πολλούς τομείς που αφορούν την κοινωνική-συναισθηματική-μαθησιακή-αισθητική ανάπτυξη των παιδιών καθώς και τις σπουδαίες και ωφέλιμες επιπτώσεις στον τομέα της υγείας. Με την παρούσα μελέτη λοιπόν, έγινε ανάδειξη της σπουδαιότητας και της συμβολής της μουσικής αγωγής στην εκπαίδευση και αναψυχή των νηπίων. Έτσι δίνεται ένα επιπλέον κίνητρο στους εκπαιδευτικούς να εισάγουν στο πρόγραμμά τους και τη μουσική αγωγή για να μπορέσουν να αποκομίσουν τα πολλαπλά οφέλη που έχει στη διαπαιδαγώγηση των παιδιών και ταυτόχρονα να προσφέρουν ένα εναλλακτικό και ποιοτικό τρόπο διασκέδασης-αναψυχής στους μικρούς τους μαθητές.

60

Λέξεις κλειδιά: αναψυχή, μουσική αγωγή, παιδαγωγοί της μουσικής, παιδικό τραγούδι

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΜΟΥΣΙΚΟΚΙΝΗΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΓΙΑ ΑΝΑΨΥΧΗ ΝΗΠΙΩΝ

DESCRIPTION AND DEVELOPMENT OF MUSIC-MOBILITY EDUCATION PROGRAMS FOR INFANTS' RECREATION

ΚΟΨΑΣ, Δ., ΥΦΑΝΤΙΔΟΥ, Γ., ΑΣΤΡΑΠΕΛΛΟΣ, Κ.
KOPSAS, D., YFANTIDOY, G., ASTRAPELLOS, K.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Η μουσικοκινητική αγωγή των νηπίων είναι μία πολύ σημαντική παράμετρος στην εκπαιδευτική διαδικασία και ψυχαγωγία-αναψυχή σε αυτή την κρίσιμη ηλικία των παιδιών. Τα νήπια μπορούν να αποκομίσουν σημαντικά οφέλη για την κοινωνική, κινητική και ψυχοσωματική τους ανάπτυξη. Στην παρούσα έρευνα ασχοληθήκαμε με την ανάπτυξη προγραμμάτων μουσικοκινητικής αγωγής για την αναψυχή των νηπίων (1-6 ετών). Για να έχουμε πιο σωστά και στοχευμένα αποτελέσματα, καλό είναι να χωρίσουμε τη μουσική εκπαίδευση των νηπίων σε 3 ηλικιακά στάδια 1)Στη μουσικοκινητική για βρέφη (1,5-2,5 ετών με συνοδεία γονέα), 2)Στη μουσικοκινητική-ψυχοκινητική για παιδιά 2,5- 4 ετών (χωρίς συνοδεία γονέα) και 3) Στη Μουσική προπαιδεία για παιδιά 4-6 ετών. Μελετώντας λοιπόν ξεχωριστά τα 3 αυτά στάδια μπορούμε να καταλήξουμε σε μεθόδους και προγράμματα που θα βοηθήσουν πολύπλευρα τα νήπια και θα συμβάλλουν με παιδαγωγικό τρόπο στην αναψυχή τους. Η έναρξη της οργανωμένης μουσικής εκπαίδευσης μπορεί να γίνει μόλις από την ηλικία του ενός έτους. Η μουσικοκινητική αγωγή για βρέφη, εφόσον προσφέρεται στο παιδί με συνέπεια και ανά τακτά χρονικά διαστήματα, μπορεί να το ωφελήσει πολλαπλώς, ακόμη και πριν αυτό καταφέρει να περπατήσει ή να αρθρώσει τα πρώτα του λογάκια. Η ένταξη των βρεφών σε τέτοιες ομάδες και η έκθεσή τους σε κατάλληλα μουσικά ερεθίσματα τόσο από αληθινά μουσικά όργανα, όσο και από οργανάκια της ορχήστρας Orff, μόνο θετικά αποτελέσματα μπορεί να έχει για την ψυχοσωματική, ομιλητική, κινητική αλλά και κοινωνική τους ανάπτυξη. Επομένως το μάθημα της μουσικής προπαιδείας γύρω στην νηπιακή ηλικία θα αυξήσει τις μουσικές γνώσεις και τα ακούσματα του παιδιού και θα του επιτρέψει να γνωρίσει όλα τα μουσικά όργανα. Αυτή η ηλικία κρίνεται επίσης κατάλληλη για μία πρώτη επαφή με μουσικό όργανο, συνήθως μεταλλόφωνο, λόγω της εύκολης παραγωγής του ήχου. Από τη βιβλιογραφική αναζήτηση εντοπίστηκαν κατάλληλα παιχνίδια μουσικής αγωγής, που συμβάλλουν στην αναψυχή των νηπίων.

Λέξεις κλειδιά: αναψυχή, μουσικοκινητική αγωγή, μουσική προπαιδεία, παιχνίδια

**ΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΘΕΣΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΕ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ (ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ) ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ.**

**ADMINISTRATIVE AND ACADEMIC STAFF'S INTENTION OF PARTICIPATION AND ATTITUDES TO
UNIVERSITY SPORTS PROGRAMS IN DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE**

KARAMPATZAKH, Σ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.
KARAMPATZAKI, S., TSITSKARI, Ε.

*ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE*

Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης (Δ.Π.Θ.) συγκαταλέγεται μεταξύ των μεγαλύτερων Πανεπιστημίων της χώρας. Μέχρι και σήμερα, στο Δ.Π.Θ. δε λειτουργεί Γραφείο Φυσικής Αγωγής σε καμία από τις πόλεις που φιλοξενεί πανεπιστημιακά τμήματα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην υπάρχει φορέας που να προωθεί δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής για όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής του κοινότητας. Σκοπός της έρευνας αυτής ήταν να γίνει αξιολόγηση των στάσεων των μελών του ακαδημαϊκού και διοικητικού προσωπικού του Δ.Π.Θ. αναφορικά με τη δημιουργία πανεπιστημιακών προγραμμάτων άσκησης και αναψυχής. Επιπλέον, πραγματοποιήθηκε μία πρώτη καταγραφή των επιθυμητών προγραμμάτων. Δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 92 μέλη του διδακτικού και διοικητικού προσωπικού που εργάζονται σε τμήματα και υπηρεσίες του Δ.Π.Θ. στην πόλη της Κομοτηνής. Η συλλογή των δεδομένων πραγματοποιήθηκε μέσω της αποστολής ερωτηματολογίου διαμορφωμένου στη GoogleForms σε όλα τα μέλη του διοικητικού και διδακτικού προσωπικού που εργάζονται σε υπηρεσίες και τμήματα που εδρεύουν στην πόλη της Κομοτηνής. Για τη συλλογή των δεδομένων αξιοποιήθηκε ειδικά διαμορφωμένο ερωτηματολόγιο που αξιολογούσε: α) τα δημογραφικά χαρακτηριστικά, β) τις στάσεις των μελών του προσωπικού απέναντι στην άσκηση γενικά και στην άσκηση σε προγράμματα πανεπιστημιακού αθλητισμού, γ) ερωτήσεις καταγραφής των ενδιαφερόντων των μελών του δείγματος για προγράμματα αθλητισμού, άσκησης και της πρόθεσης συμμετοχής σε αυτά. Πραγματοποιήθηκαν περιγραφικές αναλύσεις. Τα μέλη του προσωπικού του δείγματος φαίνονται θετικά απέναντι στην άσκηση γενικά, σχετικά θετικά στην άσκηση μέσω προγραμμάτων πανεπιστημιακού αθλητισμού, ενώ θεωρούν ιδιαίτερως σημαντική την ανάπτυξή τους. Μάλιστα είναι θετικά προσκείμενα να πληρώσουν για αυτά. Η καταγραφή των ενδιαφερόντων των μελών του δείγματος για προγράμματα άσκησης, μπορεί να οδηγήσει στην επιλογή και διοργάνωσή τους από το Δ.Π.Θ.. Ιδανικά θα πρέπει να ξεκινήσει μία προσπάθεια με κάποιο/ες εναλλακτικές προγραμμάτων, ιδίως αυτές που φαίνεται να προσελκύουν το πιο έντονο ενδιαφέρον: π.χ. πεζοπορία, κολύμβηση, pilates. Η διοργάνωσή τους είναι εφικτή δεδομένης της ύπαρξης εξοπλισμού και εγκαταστάσεων. Περαιτέρω μελέτη βιωσιμότητας προγραμμάτων μπορεί να δώσει μία πρώτη ώθηση στην ανάπτυξή τους.

Λέξεις κλειδιά: Πανεπιστημιακός αθλητισμός, προσωπικό Δ.Π.Θ., στάσεις

**ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ ΣΕ ΠΙΘΑΝΗ ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ. ΠΟΙΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΠΙΘΥΜΟΥΝ;**

**EVALUATION OF THE MOTIVATIONS OF STUDENTS POSSIBLE PARTICIPATION IN THE
UNIVERSITY SPORTS PROGRAMS OF DUTH. WHICH UNIVERSITY SPORTS PROGRAMS DO
THEY WHICH TO PARTICIPATE IN?**

ΚΑΡΑΜΠΑΤΖΑΚΗ, Σ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.
KARAMPATZAKI, S., TSITSKARI, E.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ
DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Ο αθλητισμός στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής στο Πανεπιστήμιο. Μέχρι και σήμερα, στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης (Δ.Π.Θ.) δε λειτουργεί Γραφείο Φυσικής Αγωγής σε καμία από τις πόλεις που φιλοξενεί πανεπιστημιακά τμήματα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μην υπάρχει φορέας που να προωθεί δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής για όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής του κοινότητας. Σκοπός της έρευνας αυτής ήταν να καταγράψει τα κίνητρα συμμετοχής των φοιτητών και τις επιθυμίες τους αναφορικά με την πιθανή υλοποίηση προγραμμάτων άσκησης εντός του Πανεπιστημίου. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 277 φοιτητές Τμημάτων του Δ.Π.Θ. που εδρεύουν στην πόλη της Κομοτηνής. Η συλλογή των δεδομένων πραγματοποιήθηκε με διανομή του ερωτηματολογίου δια ζώσης σε Αμφιθέατρα των Τμημάτων. Για τη συλλογή των δεδομένων αξιοποιήθηκε ειδικά διαμορφωμένο ερωτηματολόγιο που αξιολογούσε: α) τα κίνητρα συμμετοχής των φοιτητών σε προγράμματα άσκησης γενικά μέσω του ερωτηματολογίου EMI-2 (βιβλιογραφία Markland & Ingledew, 1997, μεταφρασμένου όπως διαμορφώθηκε σε ελληνικό πληθυσμό ασκουμένων από τους Tsitskari, Tzetzis & Konsoulas, 2017) και β) μία αναλυτική λίστα προγραμμάτων άσκησης και αναψυχής στα οποία οι φοιτητές/τριες μπορούσαν να εκφράσουν την προτίμησή τους. Το EMI-2 αποτελείται από εννέα παράγοντες κινήτρων: υγεία, κοινωνική αναγνώριση, έλεγχος βάρους/εμφάνιση, αντοχή και δύναμη, διαχείριση άγχους, κοινωνικοποίηση, πιέσεις για λόγους υγείας, ευκινησία, πρόκληση. Πραγματοποιήθηκαν αναλύσεις αξιοπιστίας α του Cronbach προκειμένου να ερευνηθεί η εσωτερική συνοχή των κλιμάκων και υπο-κλιμάκων των κινήτρων, όπως και περιγραφικές αναλύσεις. Όλοι οι παράγοντες παρουσίασαν υψηλή αξιοπιστία. Οι φοιτητές του δείγματος αξιολόγησαν υψηλά τους λόγους υγείας ως κύριο κίνητρο ώθησης της συμμετοχής τους σε προγράμματα Πανεπιστημιακού αθλητισμού. Επιπλέον, εξέφρασαν την προτίμησή τους στα ακόλουθα προγράμματα άσκησης: πεζοπορία, σκι, αεροβική γυμναστική, μυϊκή ενδυνάμωση, πετοσφαίριση, κολύμβηση, στίβο, pilates, ράφτινγκ, Ευρωπαϊκών και Latin χορών, ποδόσφαιρο, αναρρίχηση, αντισφαίριση (τένις), κ.ά. Η καταγραφή των κινήτρων των φοιτητών, σε συνδυασμό με την αξιολόγηση των ενδιαφερόντων τους σε προγράμματα άσκησης και αναψυχής, μπορεί να αποτελέσει μία πρώτη ώθηση στην πιθανή διοργάνωση ανάλογων προγραμμάτων στο Δ.Π.Θ.

Λέξεις κλειδιά: Πανεπιστημιακός αθλητισμός, κίνητρα συμμετοχής, φοιτητές/τριες

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΙΝΗΤΡΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΑΓΩΝΩΝ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ. ΠΟΙΑ ΚΙΝΗΤΡΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΡΟΒΛΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΤΟΥΣ; ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ.

AN EVALUATION TOWARDS MOTIVATIONS OF FOLLOWING FOOTBALL MATCHES. WHAT ARE THE MOTIVATIONS THAT CAN PREDICT THEIR DEDICATION TOWARDS THIS ISSUE? A CASE STUDY.

ΤΣΙΚΑ, Δ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.

TSIKA, D., TSITSKARI, E.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας αυτής ήταν να καταγράψει και να αξιολογήσει τα κίνητρα παρακολούθησης αγώνων των φιλάθλων της ΠΑΕ Επισκοπή, επαγγελματικής ομάδας της Super League 2 και να μελετήσει ποια κίνητρα προβλέπουν την αφοσίωση των φιλάθλων με την ομάδα τους. Στην έρευνα συμμετείχαν 144 φίλαθλοι της ομάδας. Για τη συλλογή των δεδομένων αξιοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο Κινήτρων SPEED των Funk Filo, Beaton και Pritchard (2009) προσαρμοσμένο σε πληθυσμό Ελλήνων φιλάθλων από τους Tsitskari, Tzetzis & Vernadakis (2014). Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από πέντε παράγοντες με τρία ερωτήματα να αφορούν κάθε ένα από αυτούς: Κοινωνικοποίηση (π.χ. *έχω τη δυνατότητα να έρθω σε επαφή με άλλους ανθρώπους*), Επίδοση (π.χ. *βιώσω το μεγαλείο του αγώνα*), Διέγερση (π.χ. *απολαύσω τον ενθουσιασμό που σχετίζεται με τους αγώνες*), Επίτευξη (π.χ. *όταν η ομάδα κερδίζει νιώθω ότι πέτυχα κι εγώ*), Διαφυγή (π.χ. *ξεφεύγω από την ένταση της ζωής μου*). Η εσωτερική συνοχή των παραγόντων της κλίμακας των κινήτρων SPEED υπολογίστηκε μέσω του Cronbach's (1951) alpha, που έδειξε ισχυρή αξιοπιστία των παραγόντων. Για την αξιολόγηση της αφοσίωσης αξιοποιήθηκαν τρεις μεταβλητές: «είμαι αφοσιωμένο μέλος της ομάδας μου», «η ομάδα είναι η πρώτη μου επιλογή στον αθλητισμό» και «αν πρόκειται να αγοράσω εισιτήριο διαρκείας θα είναι για αυτήν την ομάδα» (Walsh, Henning-Thurau, Sassenberg & Bornemann, 2010). Από τα αποτελέσματα των περιγραφικών αναλύσεων προκύπτει ότι οι φίλαθλοι αξιολογούν υψηλά τα περισσότερα από τα κίνητρα παρακολούθησης αγώνων, με εξαίρεση τα κίνητρα «Επίτευξης». Μέτρια προς υψηλά αξιολόγησαν οι φίλαθλοι την αφοσίωσή τους προς το σωματείο. Προκειμένου να αξιολογηθεί ποια κίνητρα μπορούν να προβλέψουν την αφοσίωση των φιλάθλων στην ομάδα τους, σε μία μάλιστα δύσκολη περίοδο λόγω του covid-19, πραγματοποιήθηκαν Αναλύσεις Παλινδρόμησης. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τα κίνητρα επίτευξης και διαφυγής μπορούν να προβλέψουν θετικά την αφοσίωση των φιλάθλων. Σε αυτήν την ασταθή συγκυρία, λόγω των μέτρων που κατά περιόδους εφαρμόζονται προκειμένου να αποφευχθεί η διασπορά του covid – 19, η ενίσχυση των κινήτρων των φιλάθλων και η αφοσίωσή τους στο σωματείο είναι εξαιρετικά σημαντική.

Λέξεις κλειδιά: ποδόσφαιρο, κίνητρα, φίλαθλοι, αφοσίωση

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ ΦΙΛΑΘΛΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ SUPERLEAGUE 2 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ (ΕΚΕ) ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΤΟΥΣ. ΜΠΟΡΕΙ ΑΥΤΗ Η ΑΝΤΙΛΗΨΗ ΝΑ ΕΠΗΡΕΑΣΕΙ ΤΗΝ ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΘΛΩΝ;

EVALUATING HOW A SUPERLEAGUE 2 FOOTBALL TEAM'S FANS PERCEIVE CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY INITIATIVES. MAY THESE PERCEPTIONS PREDICT FANS' LOYALTY?

ΤΣΙΚΑ, Δ., ΤΣΙΤΣΚΑΡΗ, Ε.

TSIKA, D., TSITSKARI, E.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

DEMOCRITUS UNIVERSITY OF THRACE

Σκοπός της έρευνας αυτής ήταν να αξιολογήσει το πώς οι φίλαθλοι μίας ομάδας που συμμετάσχει στη SuperLeague 2 αντιλαμβάνονται τις ενέργειες εταιρικής κοινωνικής ευθύνης του σωματείου τους και αν και κατά πόσο αυτή η αντίληψη επηρεάζει την αφοσίωσή τους. Στην έρευνα συμμετείχαν 144 φίλαθλοι της ομάδας. Για τη συλλογή των δεδομένων αξιοποιήθηκαν οι παράγοντες «φιλανθρωπία» και «περιβάλλον», όπως διαμορφώθηκαν από τους MacDonald και Lai (2010) και τους Morh και Webb (2005) στο πλαίσιο αξιολόγησης πρωτοβουλιών ΕΚΕ. Οι ερωτήσεις μεταφράστηκαν στα ελληνικά με τη μέθοδο της διπλής κατεύθυνσης, δόθηκαν σε τρεις ειδικούς του αθλητικού μάρκετινγκ για αξιολόγηση, ενώ μοιράστηκαν και σε 30 προπτυχιακούς φοιτητές του Τ.Ε.Φ.Α.Α., Δ.Π.Θ. στο πλαίσιο πιλοτικής μελέτης του ερωτηματολογίου. Κανένας από τους προπτυχιακούς φοιτητές δεν εξέφρασε κάποια απορία ή έλλειψη κατανόησης των ερωτήσεων. Καθώς οι συγκεκριμένες μεταβλητές δεν έχουν (στο σύνολό τους) αξιοποιηθεί ξανά σε ελληνικό πληθυσμό, πραγματοποιήθηκαν παραγοντικές αναλύσεις και αναλύσεις αξιοπιστίας των μεταβλητών της ΕΚΕ, οι οποίες επιβεβαίωσαν την εγκυρότητα και την αξιοπιστία των παραγόντων: α) «περιβάλλον» με έξι μεταβλητές (π.χ. το σωματείο χρησιμοποιεί υλικά φιλικά προς το περιβάλλον) και β) «φιλανθρωπία» με έξι μεταβλητές (π.χ. το σωματείο χρηματοδοτεί δράσεις προς την κοινωνία). Για την αξιολόγηση της αφοσίωσης αξιοποιήθηκαν τρεις μεταβλητές: «είμαι αφοσιωμένο μέλος της ομάδας μου», «η ομάδα είναι η πρώτη μου επιλογή στον αθλητισμό» και «αν πρόκειται να αγοράσω εισιτήριο διαρκείας θα είναι για αυτήν την ομάδα» (Walsh, Henning-Thurau, Sassenberg & Bornemann, 2010). Πραγματοποιήθηκαν περιγραφικές αναλύσεις, παραγοντικές αναλύσεις και αναλύσεις αξιοπιστίας (α του Cronbach) και ανάλυση παλινδρόμησης με ανεξάρτητους τους παράγοντες αξιολόγησης της ΕΚΕ. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι οι φίλαθλοι αξιολογούν μετρίως τις ενέργειες ΕΚΕ, αλλά και την αφοσίωσή τους με το σωματείο. Τέλος η αφοσίωση προβλέπεται θετικά μόνο από τον παράγοντα «φιλανθρωπία». Τα αποτελέσματα πρέπει να δώσουν ώθηση στο σωματείο να αναπτύξει πρωτοβουλίες ΕΚΕ προς όφελος της αύξησης της αφοσίωσης των φιλάθλων του.

Λέξεις κλειδιά: ποδόσφαιρο, φίλαθλοι, εταιρική κοινωνική ευθύνη, αφοσίωση

3^ο Συνέδριο Αθλητικού Τουρισμού, Χορού και Αναψυχής (ΑΤΟΧΑ)

-Η Καινοτομία στον Πολιτισμό και τον Τουρισμό ως

Μοχλός Ανάπτυξης

11 & 12 Φεβρουαρίου 2022

Πανεπιστημιούπολη Δ.Π.Θ.

Εγκαταστάσεις Σ.Ε.Φ.Α.Α. & εξ αποστάσεως

Επιμέλεια Έκδοσης: Γουλιμάρης Δημήτρης, Καθηγητής Σ.Ε.Φ.Α.Α. Δ.Π.Θ.

σε συνεργασία με: Δρ. Μπούνα Ανδρομάχη, Πασχαλίδου Κατερίνα & Νάσιου Ελπινίκη